

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
1033
БРОЈ
15. X 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПО УЈИ-
НОМ ЛИЦУ
РЕКАО БИХ ДА
САМ ОПЕТ
НЕШТО ПО-
ГРЕШИО!

НИЈЕ
ШТО ЈЕ НАШ
АЛ' СТВАРЉО
НИЈЕ ДУП-
ЛО ПАМЕ-
ТАН!

ДОГОДИЛО СЕ...

ЛЕПОТИЦЕ. — Четрдесет парних машина које одавно имају само музејску вредност нашло се недавно на окупу у Енглеској. На велику смотру стигла је и „Маргарет“, најстарија парна машина на свету, прва међу чађавим лепотицама свог времена. За чуварку јој је одређена једна савремена лепотица

ВЕЛИКИ ШОУ ЗА МАЛЕ ГИРИЦЕ. — Крај базена морских лавова у Зоолошком врту у Београду увек је пуно посетилаца које привлачи игра у води и мајсторско пливање ових симпатичних водених сисара. Морски лавови имају одличан апетит и не жале труд да би поред порције која им следује зарадили и додаток. И зато чим има довољно публике морски лавови почињу своју представу на копну и у води за коју их посетиоци награђују гирицама

Ripley Веровалти или не!

ФРИДРИХ II

(1194-1250)
НЕ-
МАЧКИ
ЦАР
ЗНАО ЈЕ
КАД ЈЕ
ИМАО
САМО
7
ГОДИНА
ИТАЛИ-
ЈАНСКИ,
ЛАТИНСКИ,
АРАПСКИ,
ГРИКИ
И
ХЕБРЕЈСКИ...
АЛИ
НЕ
И
НЕМАЧКИ
!

ЈУЖНОАМЕРИЧКА
ПТИЦА
СУНЦОБРАН
МОЖЕ
СВОЈУ ОГРОМНУ
ЋУБУ ТАКО ДА
СКЛОПИ ДА ЈОЈ
СЛУЖИ КАО
СУНЦОБРАН!

ЈЕДНА ВРСТА РИМСКОГ НОВЧИКА

ИМАЛА ЈЕ НА
ЈЕДНОЈ СТРАНИ
СЛИКУ ХРАМА
ЧИЈА ДВА СТУБА
ПРЕДСТАВЉАЈУ
ТУНЕ!

СВИ МУШКИ ЧЛАНОВИ

ПОРОДИЦЕ НИСТАНИРЕС ИЗ
СЕВЕРНЕ ГРИКЕ ПРОСЛАВЉАЈУ
СВАКЕ ГОДИНЕ ПРАЗНИК
ЦАРА КОНСТАНТИНА И ЦАРИЦЕ
ЈЕЛЕНЕ ХОДАЈУЋИ БОСОНОГИ
ПО
ВРЕЛОМ УГЉЕВЉУ!

Острија-чекићара

КОЈА ЖИВИ У ТОРЕСОВОМ
ПРОЛАЗУ (АУСТРАЛИЈА),
НАЗВАНА ЈЕ ТАКО
ЗБОГ СВОЈЕ
ЉУШТУРЕ КОЈА
ПОДСЕЋА НА
ГЛАВУ

АЈКУЛЕ-ЧЕКИЋАРЕ!

ЖИВИ СТОГОВИ

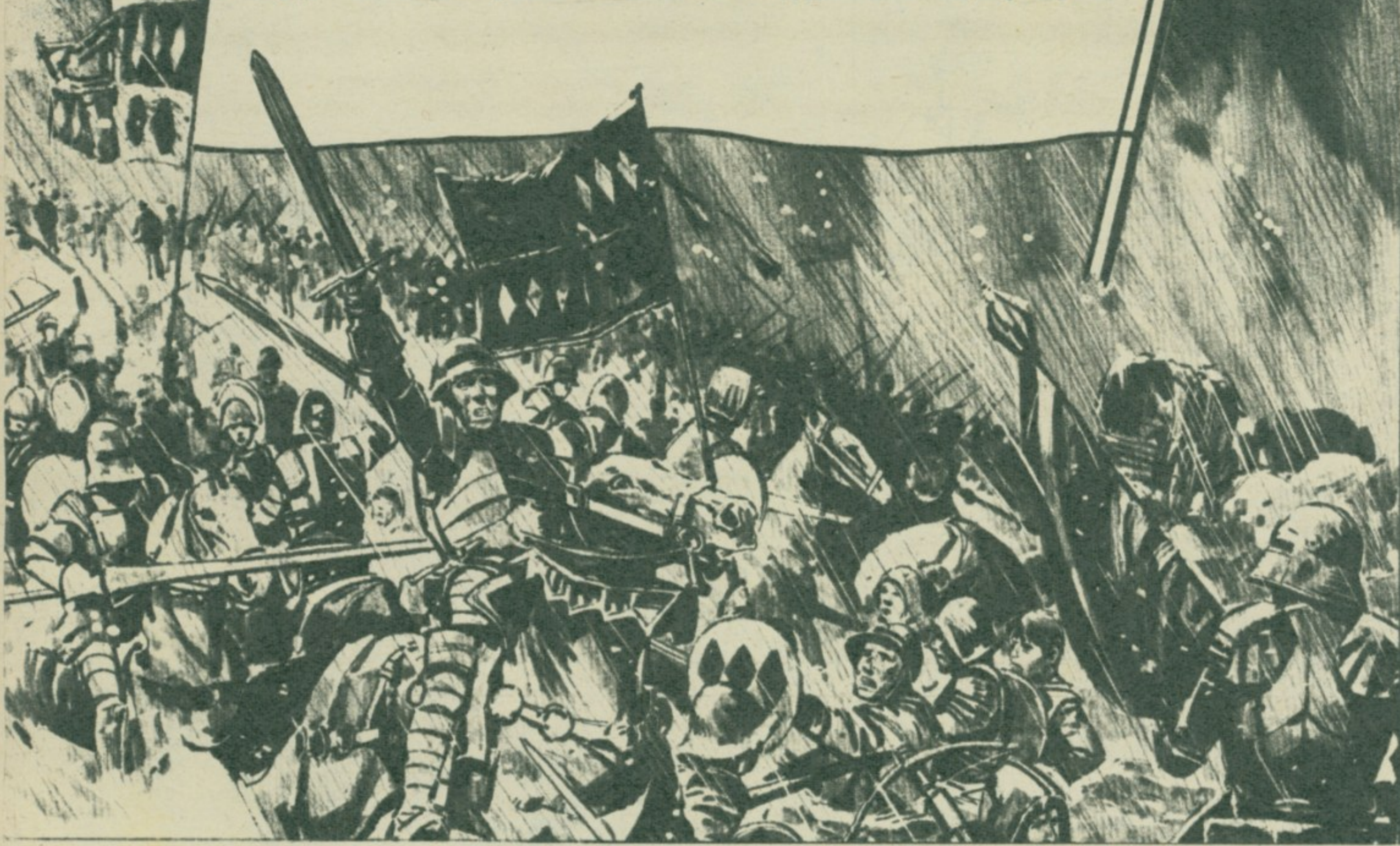
ЗЕМЉОРАДНИЦИ ИЗ ХОХГЕРНА, У НЕМАЧКОЈ, ПРИРЕЂУЈУ ЗА ВРЕМЕ
ЖЕТВЕНИХ СВЕЧАНОСТИ ПОВОРКУ У КОЈОЈ
МАСКИРАНИ КАО СТОГОВИ СЕ НА ИДУ КРОЗ ПОЉА!

WALT
Disney

ПАЈА
ПАТАК

Војници с крстом на грудима тако су сурово поступали са становницима Балкана да су их ови за одмазду чак и мртве вешали о дрвеће крај пута

КРСТА

Македоније до Солуна да би путем који иде северном обалом Егејског мора стигла у Цариград. Наша далматинска и црногорска обала нису остале крсташима у лепом сећању. Становници са њима нису хтели ни да разговарају а камоли да им покажу пут. Осим тога, нападали су залеће војске а крсташа им нису могли ништа јер би се ови склањали у тешко приступачне шуме или бежали у планине.

Једном је чета Словена опколила и самог војсковођу Ремона у пратњи шачице војника. Он се снашао, разјурио их а шесторицу и заробио. Ремон је наредио да се једном заробљенику ископају очи, другима одсеку руке и ноге како би послужили као пример и затрашили остале Словене.

**Код
краља
Бодина**

У лето 1096. године у Земуну се слегла војска од 20.000 људи. То су били крсташа који су из западне Европе кренули у Малу Азију и даље у Јерусалим да ослобађају Христов гроб од неверника. Ову прву групу предводио је сиромашни бургињонски племић Готје зван Готје Гоља. Чим су стигли у Земун, крсташа су се дали у пљачку али разјарени Земунци навале на лопове и силеције и натерају их у бекство. Шеснаесторицу ухвати и убију а њихово оружје и одећу на такну на капије градске тврђаве као опомену будућим незваним гостима.

**Просјачки
поход**

Крсташа Готјеа Гоље били су тек претходница; после њих кроз наше крајеве прошло је још око 300.000 људи са крстом на грудима. Пут их је водио преко Осијека, Фрушке горе, Земун, Београда, Ниша, Софије, Пловдива, Једрена до Цариграда и даље према Сирији и Јерусалиму. Путovalo се пешке, на коњима, на запрежним колима; ноћивало се под отвореним небом или у шатору а до хране се долазило на најједноставнији начин — пљачком. Војска у којој је било професионалних војника али много више сељака кметова, сиромашних феудалаца, разбојника, криминалаца, жена и деце, вукла се у колонама дугим и по више десетина километара. Једни су јездили напред, други заостајали, задржавали се у пљачкама, умирали крај пута. Због тога је ова претходница I крсташког рата названа Просјачки поход.

После неславног провода у Земуну Готје Гоља пређе са војском у Београд и од градског намесни-

ка затражи да крсташа снабде храном за даљи пут. Намесник, разумев се, одбије а крсташа крену у пљачку. Али, Београђани нису по храбрости заостајали за Земунцима и заједно са Бугарима и Византинцима који су тада држали власт у граду нападају крсташа и многе побију а њих 160 живе спале у некој цркви где су се били склонили.

Само што је Готје напустио Београд, пред зидине Земуну допао је Петар Амијенски зван Пустинак, верски фанатик који је у I крсташком рату предводио око 50.000 људи. Ова јадна војска по саставу слична претходној није појма имала где се налази Јерусалим и чим је прешла Рајну жељно се код тамошњег становништва распитивала да ли је Христов гроб близу и колико још има до Сирије. Стигавши до Земун крсташа су на капијама угледали оружје и одећу Готјеових људи. То их је толико огорчило да су на јуриш упали у град, побили 4.000 људи и опљачкали Земун и околину снабдевши се у изобиљу храном. Преживело становништво разбежало се на све стране. Многи су нашли смрт у Сави покушавајући да се домогну Београда.

**10.000
заробљених**

Земун је тада био под влашћу угарског краља Коломана који је с војском кренуо на крсташа да их казни за покољ над нејужним становништвом. На ту вест Петар Амијенски пожур да пређе у Београд. Прелаз преко Саве отежали су му Печенези, номадски народ турско-монголског порекла. На земунској обали затекло се свега 150 лађа, недовољно за пребацивање Петрове огромне војске, опљачка-

не стоке и хране, и зато су крсташа на брзу руку склепали сплавове. Београд су затекли пуст јер су се становници, поучени примером Земунца, посакривали у оближње шуме. Крсташа су покупили све оно што Београђани нису однели са собом и после недељу дана путовања кроз Шумадију стигли до Ниша. Ту су се утаборили на отвореном пољу на обали Нишаве.

Заповедник нишке тврђаве пожуривао је да крсташа снабде храном како би их што пре скинуо с врата. Заиста, они су већ сутрадан кренули даље али је једна заостала чета, састављена од Немаца, из обе стране запаљива неколико кућа и 7 воденица на Нишави. Нишки Бугари и Византинци само су то и чекали: они одмах нападају зачеље крсташке војске које је било у расулу и побију и заробе око 10.000 људи, жена и деце и заплене 2.000 кола крцатих храном. Петар Пустинак одмах се вратио у Ниш чим је чуо за немиле догађаје али му Нишавије нису дале плен.

Војска Петра Амијенског спојила се са Готјеовим четама у Цариграду и већ при првом сукобу с Турцима Селџуцима тешко је дебеткована. Остаци ове недисциплиноване „војске“ вратили су се у Цариград да сачекају праву војску I крсташког рата коју су предводили племићи Готфрид Бујонски, његов брат Балдуин, Иг од Вермандоа и други. И они су прошли кроз наше крајеве, истим путем којим и претходне две групе, али је Готфрид забранио својим људима да дирају становништво.

У зиму исте године друга војска крсташа витезова под командом грофа Ремона IV од Сен Жила пролазила је кроз Далмацију. Она је бројала око 100.000 племића из јужне Француске а кретала се преко Алпа, Венеције, наше јадранске обале до Драча, затим преко Албаније и

Ево шта је тада о нашим крајевима забележио Ремон од Азила:

„Скоро 40 дана били смо у Славнији. За то дуго време спуштале су се тако густе магле да сте их могли папати и само кретањем отклонити од себе. Гроф је стално био код средњег дела војске, одбијао разбојнике а легао је да спава последњи, често око поноћи или око првог певања петлова. Упркос свим опасностима, једино благодарем чврстој милици Ремонвој, све се добро завршило тако да скоро ниједног војника нисмо изгубили... Најзад смо стигли у Скадар словенског краља (зетски краљ Бодин) с којим је гроф од Сен Жила често утврђивао братство и дао му богате дарове да дозволи да се наша војска снабде храном. Али, ускоро опазио да је обећани мир био само „на нашу штету јер су и овде Словени по свом обичају беснећи убијали наше и од голорукних отимали што су могли док ми, да своју реч одржимо, нисмо смели употребити оружја...“

Војска Ремона од Сен Жила састала се у Цариграду почетком 1097. са претходним крсташким војскама. Ту их је византијски цар Алексије Комнин журно пребацио у Малу Азију јер су крсташа са неприкривеном похлепом гледали на огромно и за њих још невиђено богатство византијског двора. Крсташа су на путу кроз Малу Азију много страдали од изненадних напада селџучке лаке коњице, од ужасних врућина и оскудице у води као и од епидемија. После освајања Антиохије многи ритери вратили су се у Европу, многи су изигинули у биткама и померли од болести. Јом влашћу 88 година, све до 1187, и крсташа су га држали под својом влашћу 88 година, све до 1187, када га је заузео селџучки војсковођа Саладин, страх и трепет хришћана. Због тога је ваљало кренути у нове походе.

ШИ ОПЉАЧКАЛИ ЗЕМУН

Цар Барбароса у Нишу

Преко Балканског полуострва пролазиле су војске II, III и IV крсташког рата у времену од 1147. до 1204. године. Један вођа III крсташког похода римско-немачки цар Фридрих I Барбароса желео је да дипломатским путем обезбеди сигуран пролаз преко наше територије и зато је претходно послао своје изасланике на двор Стевана Немање. Јануара 1188. Немања такође шаље изасланике Фридриху Барбароси у Нириберг с поруком да радо очекује крсташе и њиховог вођу светлог цара Барбаросу.

Фридрихова војска срећно је стигла у Београд а одатле наставила пут Дунавом кроз Шумадију. После 2 дана крсташа су дошли на Морушу па у Браничево где су таборовали недељу дана. Барбароса је из опрезности разделио своју војску у 4 одреда. На путу према Нишу који је тада био под влашћу Срба крсташа су много трпели од напада Бугара и Византинаца, који су тада држали Поморавље са Шумадијом. Скривени у густим храстовим шумама Бугари су их нападали и дању и ноћу, убијали их токовним стрелама, отимали им коње и пљачкали их. Крсташа су заузврат хватили становнике и вешали их о дрвеће дуж пута „за ноге као погане псе или прождрљиве курјак“ — како је записао један учесник похода. Бугари су им узвраћали равном мером и чак су из гробова крајпуташа вадили на брзину сахрањене крсташе и мртве их вешали о дрвеће.

Прошавши кроз пуста насеља чији су становници бежећи испред крсташа односили са собом сву храну и стоку стигне Фридрих Барбароса у Равно код Ђуприје. Ту га дочека Немањин рођени брат Страцимир са групом изабраних велможа. Изасланици великог жупана Немање саопште цару да их је њихов господар послао њему у сретање како би му се нашли на услузи. Предвођени Србима крсташа безбедно стигну у Ниш 27. јула 1189. године. Немања је цара лепо примио и указао му све почести. Барбароса и његови кнезови добили су богате дарове: брашна, вина, јечма, оваца, волова, припитомљеног дивљег вепра, три питома јелена, златне пехаре.

Освојен је Задар

Неколико дана уживали су крсташа гостопримство Срба у Нишу. Немања је понудио Барбароси своју војну помоћ под условом да заједно ратују против византијског цара Исака и обећао му вазалску верност. Али, Барбароса је морао да одбије ове политичке и војничке

понуде јер се претходно обавезао византијском цару да ће кроз његову државу проћи мирно.

У IV крсташком походу у коме су учествовали само француски и млетачки витезови крсташа су уместо Палестине и Јерусалима освојили — Задар. О томе говори учесник овог похода Готфрид Вилехардуински:

„Тада беху лађе за превоз робе и људи и бродови за превоз коња подељени међу бароне. Ах, боже, колико ли добрих атова беше укрцано у њих! И тада су лађе биле попуњене оружјем, намирницама, витезовима и њиховом послугом и њихови штитови окачени око ивица бродских палуба као и заставе међу којима је било толико лепих. И знајте да су однели на лађама више од 300 каменобацача и катапулта и справа свих врста које служе при освајању градова. Никада није лепша морнарица испловила из ове луке“.

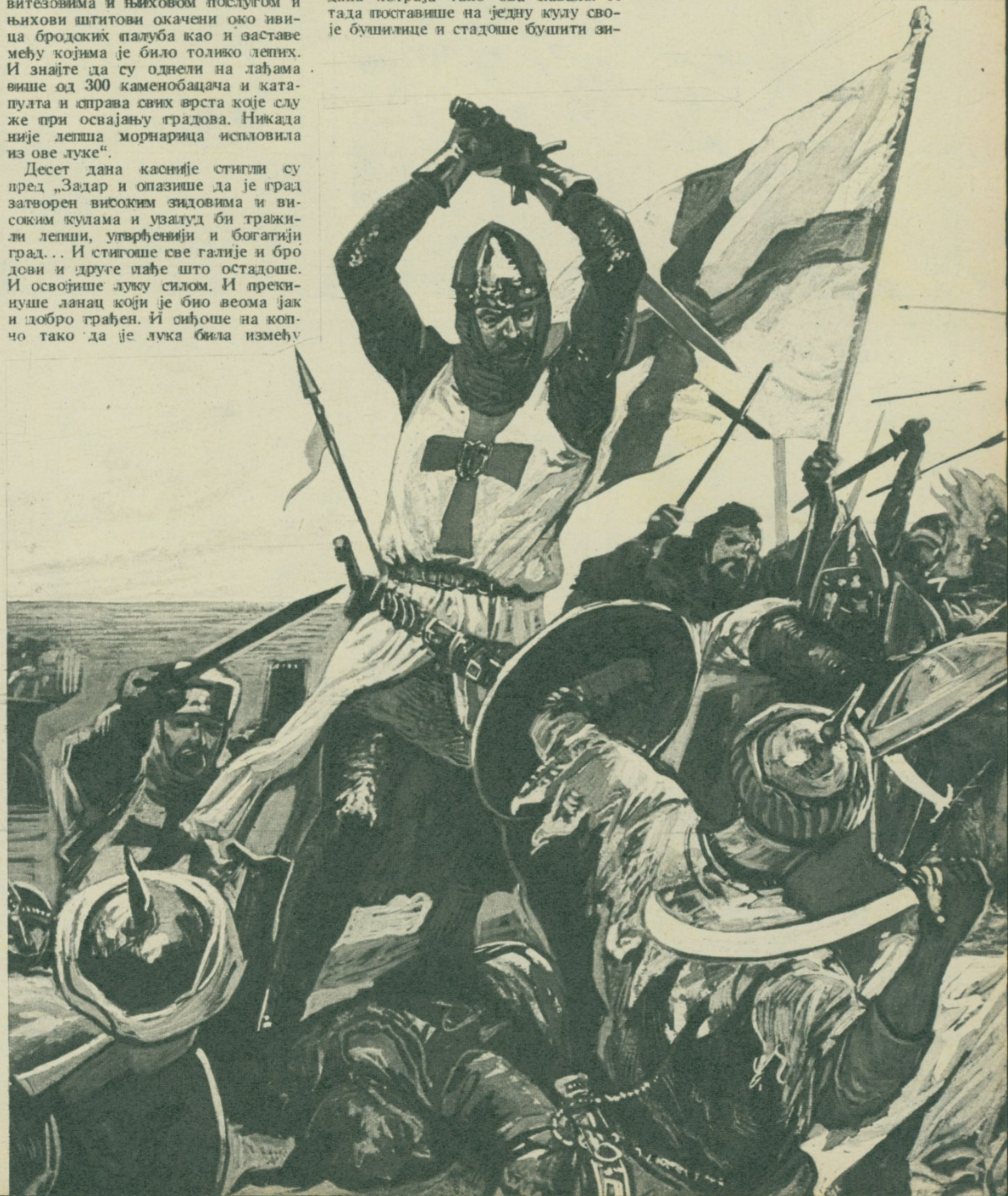
Десет дана касније стигли су пред „Задар и опазеше да је град затворен високим зидовима и високим кулама и узатуд би тражили лепши, утврђенији и богатији град... И стигоше све галије и бродови и друге лађе што остадоше. И освојише луку силом. И прекинуше ланац који је био веома јак и добро грађен. И сиђоше на копачко тако да је лука била између

њих и града. Тада сте могли видети много витезова и много послуге како излазе из лађа и како извлаче из бродова многе добре коње и многе богате грофовске шаторе и мноштво обичних шатора. Тако се војска улогори и Задар би опседнут“. Ујутро 13. децембра 1202. крсташа „пођоше да се утаборе пред вратима градским где наместише своје каменобацаче и катапулте и друге своје справе које су имали многе. И са стране мора поставише лествице на лађе. Тада стадоше бацати на град камење против зидова и против кула. Пет дана потраја тако ова навала. И тада поставише на једну кулу своје бушилице и стадоше бушити зи-

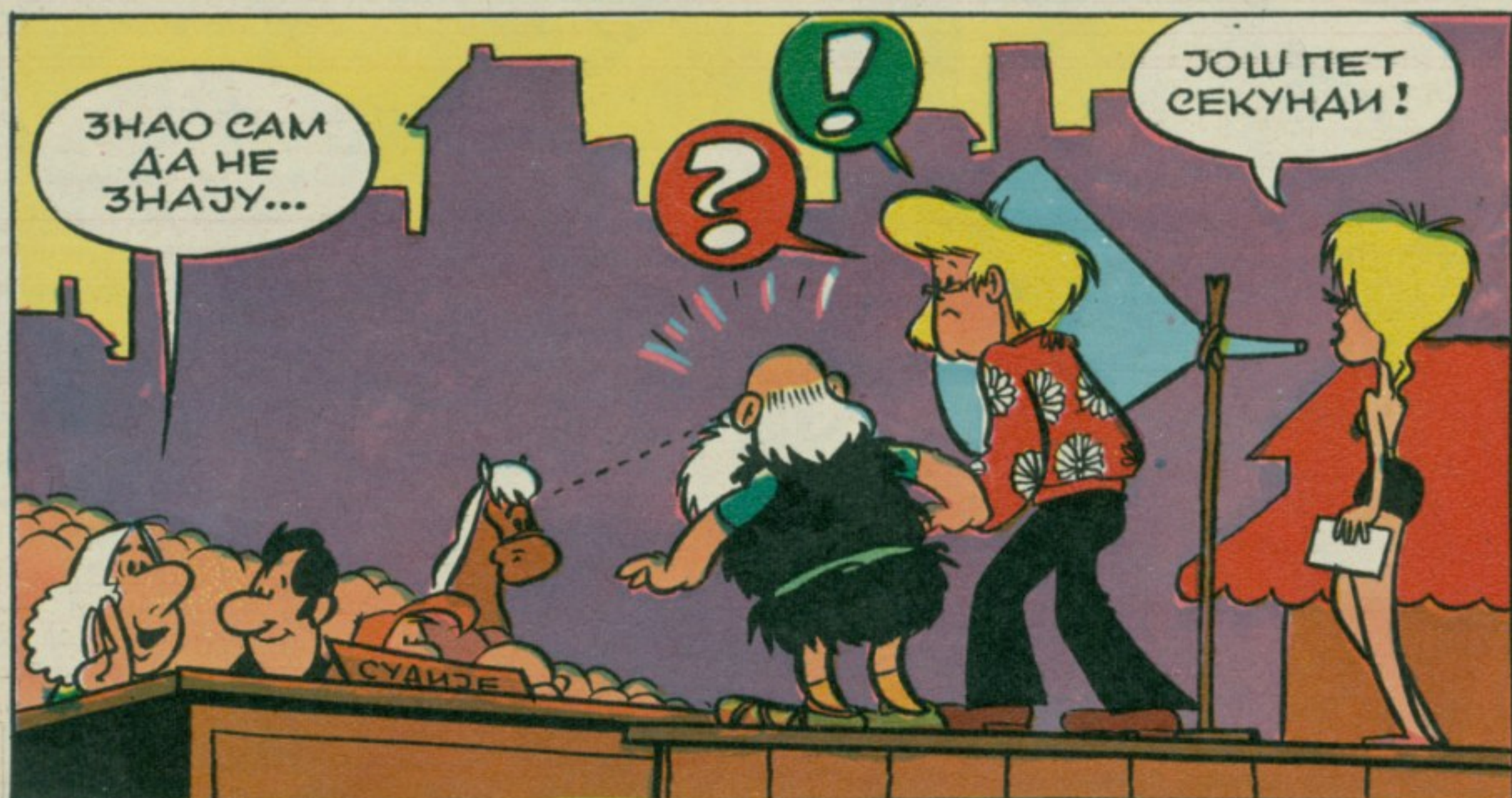
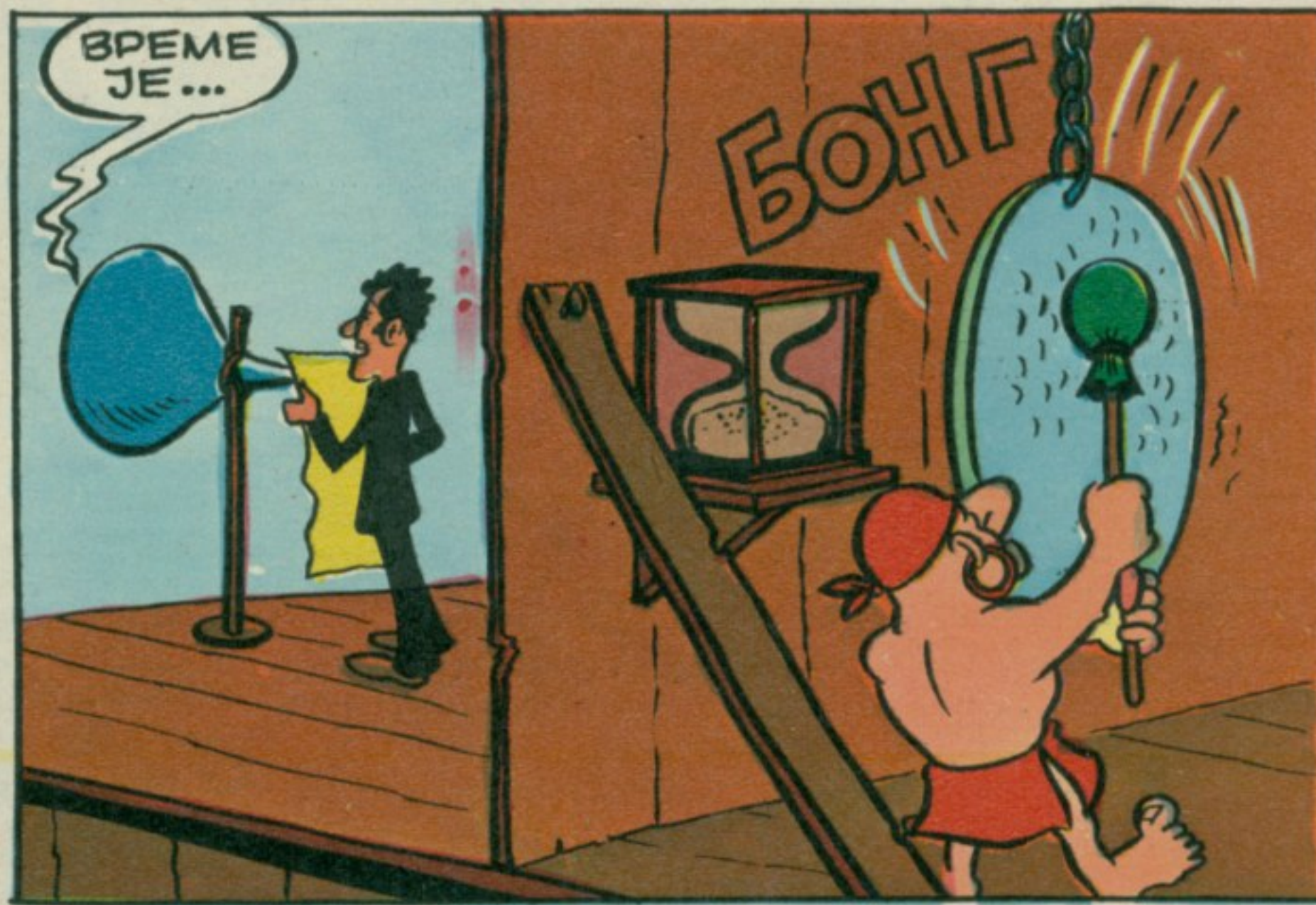
дове. Задари тада затражише мир и град се предаде на милост и немилост млетачком дужду.“

Све до 1291. године вођени су крсташки ратови један за другим. Те године пало је последње крсташко упориште. Ови ратови нанели су и Западу и Истоку велике штете а жељени циљ нису постигли. Међутим, баш захваљујући њима успостављени су трговински односи између Европе и Истока, средњовековна западна Европа први пут је упознала наше крајеве.

М. Р.

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ ПУТ У СИРМИЈУМ

ВЕСНА

{САД ИМАМО

ТАТУ

МАМУ

Рекли су ми да ме ту чекају тата и мама и да ћу овде живети све док не завршим све школе и не оснујем своју породицу. Одмах сам смилила да ћу студирати медицину.

СРБА

Ноге су ми клецале док сам улазила у ту лепу чисту кућу која је мирисала на ново. Мама и тата су већ били ту и дочекали су ме као да сам одувек њихова. Нисам могла очи да одвојим од маме. Она је млада, зове се Драга, најлепша је на свету и права мама. Баш је правила ручак. Одмах ме је одвела у моју собу и показала ми где да оставим ствари и да се одморим. Тата Срета је диван, он је учитељ. Лепо се смеши, правичан је и одмах сам га заводела. После сам сазнала да су тата и мама дошли из Пецке код Осечине. Тата је рођени Ваљевац и чим је у новинама прочитао да се оснива кућа за незбринуту децу и да та деца траже родитеље одмах се пријавио. Изабрали су га јер је био најбољи. Тата и мама имају своје 2 кћерке, Ружицу од 13 и Биљану од 9 година. Оне су нам сестре, са нама спавају а Биљана мора да нас слуша јер је мала.

ници тако да смо стари познаници.

МИЛОВАН

Милена је плава и озбиљна. Она има 16 година и родом је из Љубовије. Иде у III разред Угоститељске школе и водела би после да студира Вишу управну или нешто слично. То ће

граду али нису живели код њих него су се сељакали као и ми сви.

ОЛГА

Олга и Станица такође су рођене сестре. Олга има 14 а Станица 12 година и воле исто да се облаче. Оне су тихе и чини ми се најпослушније од свих. Живеле су у Ваљеву али су једва чекале да се преселе у нашу кућу. Наравно, сада више није важно ко је коме рођени брат и сестра и у собама спавамо према узрасту а не по неком сродству. У свакој соби су по 3 кревета али су заузета само по 2 јер очекујемо још седморо браће и сестара. Не знамо када ће доћи али једва их чекамо.

МИРЈАНА

МИЛЕНА

У породици нас је сада десеторо деце. Најстарији је Срба, њему је 17 година и учи металостругарски занат. Његова рођена сестра је Мирјана. Она је у VIII разреду осмолетке и хтела би да буде ТВ спикерка. Када су им умрли тата и мама, сместили су их у Дом за децу у Крушевцу а после су 9 година провели код једне породице у Мио-

бити идуће јесени али ће Милена и даље остати с нама. Она и њен брат Милован коме је 13 година и иде у VII разред сећају се својих родитеља. Отац им је умро пре 10 а мама пре 5 година. Имају рођаке у Бео-

СТАНИЦА

Мала Ружица, наша најмлађа сестрица којој је свега 10 година, још се игра луткама. Заједно са Биљаном. Понекад се посвађају али се брзо помире. Ружица нема никог и много смо је размазили. Често уместо ње урадимо неки посао јер морамо да помажемо маме и тати. То је природно јер мама не би стигла сама да кува, чисти и спрема 6 наших спаваћих соба, своју и татину, огромну трпезарију, радионицу, кухињу. Ми сами чистимо и бришемо прашину, намештамо кревете. Дечаки чисте двориште и иду у набавке.

РУЖИЦА

У својим собама учимо и једни другима не смета јер у различито време идемо у школу. Имамо библиотеку, у трпезарији телевизор, они млађи имају пуно играчака а од тате добијамо цепарац па можемо да одемо у биоскоп, на колаче или кошта воли. Кад одрастем водела бих да и ја имам пуно деце и да им буде весело као нама у овој кући. Весна Ивањковић

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК ПОМОГАО ДА СЕ НАЂУ РОДИТЕЉИ ЗА ДЕЧИЈУ ПОРОДИЦУ КОЈА СЕ УСЕЛИЛА У СВОЈУ НОВУ КУЋУ У ВАЉЕВУ

РУЖИЦА

Најзад смо се сместили а мислила сам да тај дан никада неће доћи. Одједном сам стекла 7 сестара, 2 брата и маму и тату. Ја која никада у животу нисам имала никог свог! Знам само да сам рођена у Ваљеву али о својим родитељима никада ништа нисам чула. До 7. године живела сам овде у Ваљеву код једне породице. Знала сам да они нису моји али сам се на њих навикла. Али, морала сам да се преселим у Мионицу, опет код једне породице, не сећам се зашто. Тамо сам завршила осмогодишњу школу, ове године, и онда се појавио велики про-

BLEM: хтела сам да учим даље а у Мионици није било средње школе.

БИЉАНА

А онда се све догађало као у сну. Дошли су неки људи и рекли ми да се спреим јер ћу 1. септембра прећи у Ваљево, у своју кућу и своју породицу. И да ћу моћи да се упишем у Средњомедицинску школу. Нисам поверовала али су заиста дошли по мене. У Ваљево су ме довели у један парк и показали ми дивну велику нову кућу на спрат. Ништа ми није било јасно.

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

ИНДИЈА

19

КРАЉЕВИ СИНОВИ — Од IX века почиње у Индији процват јужних држава које су све до тада живеље прилично изоловано и биле заостале. Нарочито се истакла династија Раипут названа Краљеви Синови која се ослањала на снажан војни апарат и имала много сличности с европским средњовековним владарима. Јужна царства брзо су се обогатила захваљујући свом погодном географском положају. Њихова трговачка флота преносила је све до Средоземља зачине, пиринач, слоновачу, драго камење, свилу.

20

НАДИРУ ТУРЦИ — Арапи су први напали Индију 712. године. Дуго после тога није било даљих инвазија али су између ова два народа остале живе везе: трговинске, дипломатске, културне. Крајем IX ве-

22

ДОШАО ЈЕ ЛАВ — Од XII до XVI века Индија је преживела најкрвавије раздобље своје историје. После Мухамедове смрти турско племе Гхури заузело је Делхи и основало Делхијски султанат који је трајао 3 века. Тек у XVI веку спустила се са северних планина војска индијског кнеза монголског порекла кога су звали Бабар (Лав). Он је са свега 12.000 људи освојио Делхи потукавши 100.000 Турака. У овој борби први пут је употребљен топ, до тада непознат Индијцима. Лав је основао династију Могула.

23

ЦАРИЦА ИНДИЈЕ — Индија и њено богатство одавно су привлачили Европу. Чекало се само на погодан тренутак — да ослаби царство Могула. Прво су стигли Французи, али на кратко. Затим су дошли Енглези

Атентат на Махатму Гандија

ка, међутим, Авганистаном је завладао снажно ратоборно турско племе које је у Гхазнију основало моћну династију. Њихов шах Субаггин пожудно је погледао на богате равнице Индије и на индијске махараџе које су се отимале за власт. Напад на Индију био је питање дана.

21

У ИМЕ ИСЛАМА — Само 4 године после Субаггинове смрти његов син Мухамед повео је своју убојиту лаку коњицу пут Индије. Раџпутански краљ Ананда Пала храбро му се супроставио али је претрпео тежак пораз код Пешавара. После неколико страховитих покоља северна Индија била је отворена за утицај ислама. Турци су убијали, пљачкали, рушили храмове и палате, разбијали кипове индијских божанстава. Стег Мухамеда од Гхазнија вио се кроз пламен и крв Индије у име једине „праве вере“ — ислама.

и после смрти последњег Могула претворили Индију у своју колонију. Британска краљица Викторија узела је и титулу царице Индије где је владала преко свог вице краља, разуме се Енглеза. Ређали су се намети, злоупотребе, епидемије, глад. И све чешће побуне Индијаца.

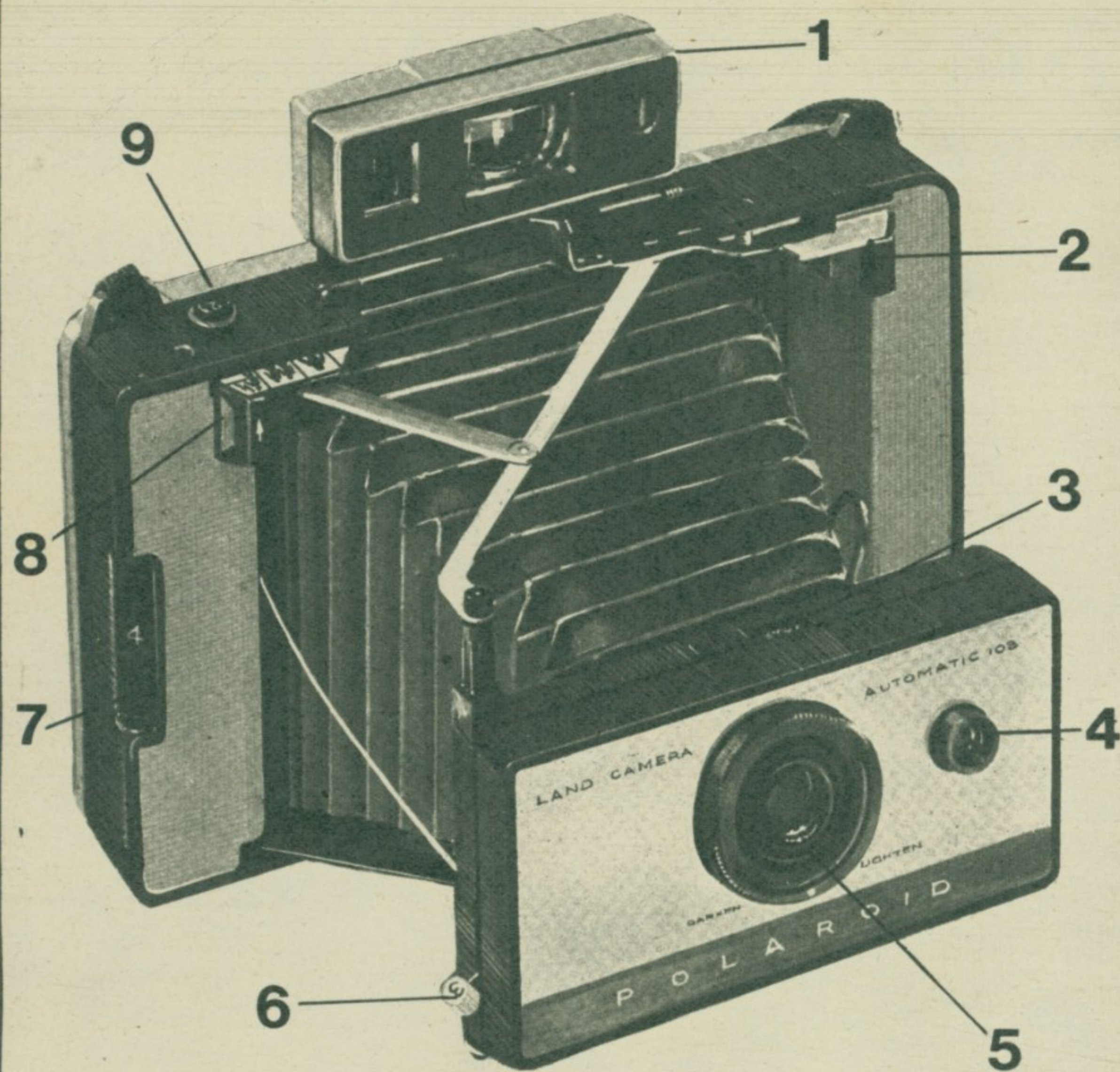
24

НАЈЗАД НЕЗАВИСНОСТ — Борба за независност Индије тесно је повезана с делатношћу странке и именима Махатме Гандија и Нехруа. Ганди је проповедао пружање мирног отпора Британцима а случај је хтео да сам падне као жртва мучког атентата: Али, његова борба није била узалудна: августа 1947. Индија је подељена на Индијску Унију с будистичким становништвом, Пакистан насељен претежно муслиманима и Цејлон. Године 1949. Индијска Унија добила је независност и постала је република.

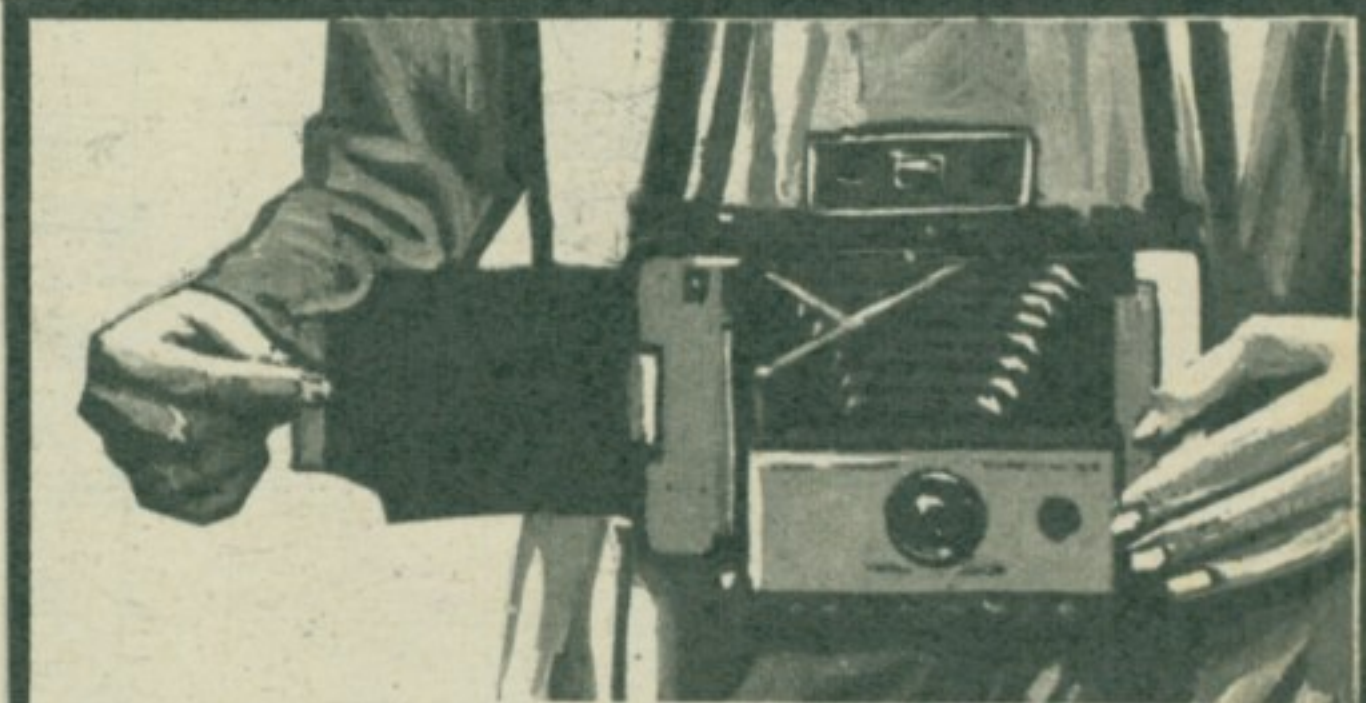
КРАЈ

КАКО РАДИ
ПОЛАРОИД КАМЕРА

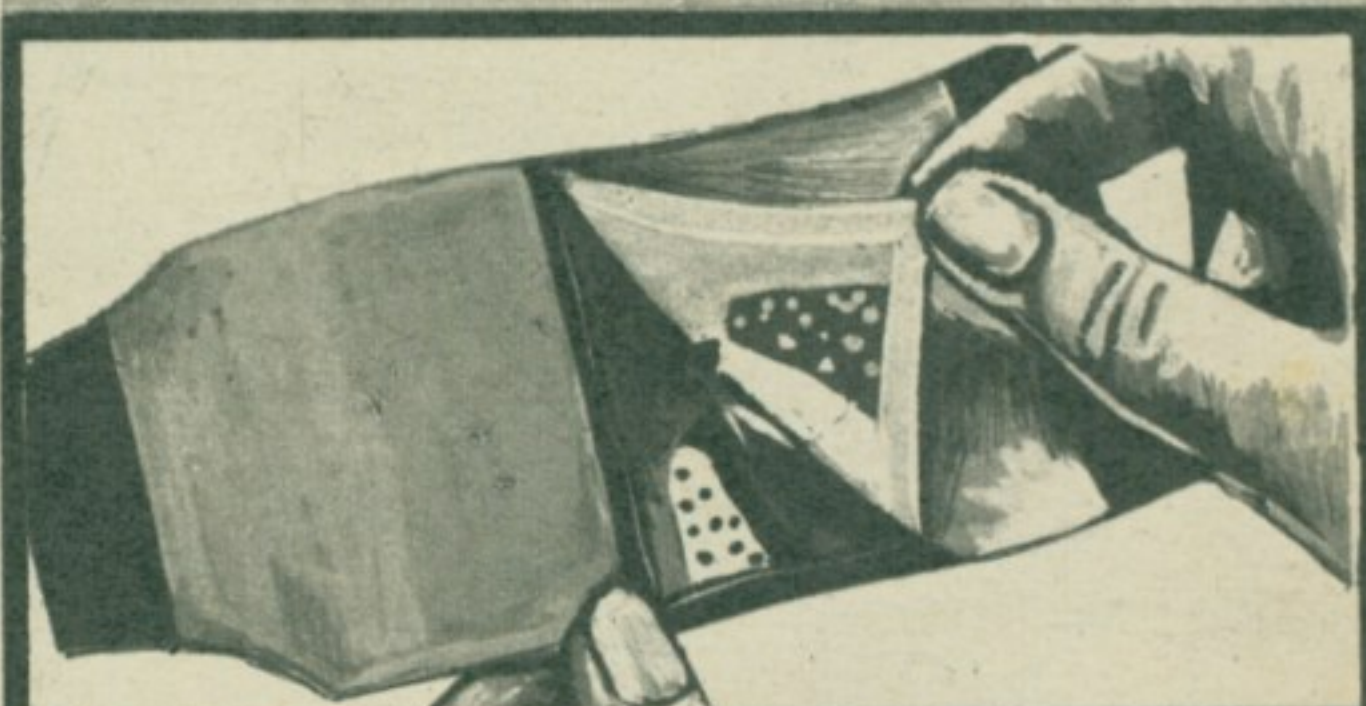
СЛИКА ГОТОВА ЗА МИНУТ

Камера је управљена, жижна даљина одређена. Треба само притиснути дугме и слика је готова.

Не треба чекати да се испуца сав филм. После сваког снимка филм се вади повлачењем језичка.

Бројте у себи до шездесет, а затим почните да одлепљујете хартију са филма. За црно-белу фотографију потребно је мање времена.

Хемикалије су веома осетљиве и оне за један минут преносе слику са филма на хартију. Тачно 60 секунди после притиска на дугме фото-апарата снимак је потпуно готов.

СПЕЦИЈАЛНИ ПОПУСТ ЗА ЧИТАОЦЕ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ БИБЛИОТЕКА „БУБА МАРА“

Библиотека „Буба мара“ — коло од шеснаест књига — на популаран начин приближава младима свет науке и технике, приказује најновија достигнућа, открива им тајне рада ракете, аутомобила, телевизије, радија итд.

Библиотека садржи књиге: **КАКО РАДИ** — 1. Авион; 2. Телевизија; 3. Ракета; 4. Ауто; 5. Мотоцикл; 6. Локомотива; 7. Оверкрафт; 8. Фото-апарат; 9. Аутомобил; **ПРИЧЕ О** — 10. Радију; 11. Нафти; 12. Бродовима; 13. Новинама; 14. Подводна истраживања; 15. Истраживања свемира и 16. Велики проналасци.

Ове популарно и једноставно испричане повести штампане су кирилицом и пропраћене изванредним илустрацијама у боји.

Комплет „Буба мара“ у продаји кошта 100 динара.

Читаоци „Политикиног забавника“ који купе за готово комплет добиће свих 16 књига за свега 90 динара!

Библиотека „Буба мара“ се може купити и на отплату у 5 месечних рата по 20 динара.

„ВУК КАРАЦИЋ“, Краљевића Марка 9
11000 Београд

ПОРУЧБЕНИЦА

Овим непозиво купујем библиотеку „Буба мара“.

1. **ЗА ГОТОВО** — по повлашћеној цени од 90 динара, који ћу износ платити поштару кад ми донесе књиге (поузећем).
2. **НА ОТПЛАТУ** — по цени од 100 дин. који ћу износ платити у 5 месечних рата по 20 дин. Прву рату плаћам поштару кад ми донесе књиге.

(Читко: Име и презиме)

(Поштански број, место)

(улица и број)

(Датум)

(Потпис лица које плаћа)

(Број л. карте)

Попуни поруцбеницу, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи: „ВУК КАРАЦИЋ“, Краљевића Марка 9, 11000 Београд.

1. Тражило
2. Дугме за отварање фото-апарата
3. Селектор за снимање у боји или црно-белим филмом
4. Светломер
5. Аутоматска бленда
6. Дугме за натезање камере
7. Језичак за извлачење филма
8. Дугме за одређивање жишне даљине
9. Окидач.

Полароид камера је фото-апарат из кога излазе готове слике. Више није потребно снимати прво на филм, па га затим развијати и фиксирати у мрачној комори да би се слика потом пренела на хартију. Није потребно ни изазивати слику на фото-папиру, па је затим фиксирати и тек онда сушити.

Сви ови процеси обављају се у самој полароид камери највише за шездесет секунди. У ствари, толико треба за слику у боји, док за црно-белу слику треба много мање времена.

Пакет филмова садржи осам снимака који морају да се извлаче из камере један по један. Значи, није могуће направити свих осам снимака па их од једном извадити из камере. Сваки снимак садржи филм, фото-папир и хемикалије за развијање.

Притиском на дугме полароид камере снимљени предмет преноси се на филм. Извлачењем филма из камере из међу два ваљка потискује се хемикалија на хартију на којој се, док чекате један минут, изазива слика. После тог времена одлепљујете фото-папир од филма и имате готову слику.

Полароид камере су врло популарне у САД. Код нас су прилично скупе и коштају од 1.500 до 3.000 динара. Један снимак за полароид камеру кошта око 12 динара.

ШАРЛОТА ХЕ

Пред сам сумрак 11. јула 1793. једна дилжанса зауставила се испред париског хотела „Провиданс“. Међу малобројним путницима који су изашли из кола одмах је падала у очи девојка достојанственог држања. Чудно, није носила никакав пртљак мада је стигла издалека, чак из Кана на југу Француске. Чим се сместила, отпочела је да се спрема за оно због чега је и допутовала у Париз — за убиство вође француске револуције Мара.

Шта је ову девојку племићког рода, лепу и нежну, довело у Париз са страшном намером да убије човека кога до тада никад није видела.

ОН ЈЕ ЗА СВЕ КРИВ

У Француској је то било немирно време. Народу је било доста феудализма и краља, Луј XVI је избачен и гиљотиниран. Проглашена је република и власт је најпре преузела партија жирондинаца која је име добила по томе што је највећи број њених присталица потицао са југа земље, из покрајине Жиронде. Али, сиротиња није била задовољна променама које су биле незнатне. Маја 1793. у Паризу избија устанак јакобинаца. Њихов вођа је лекар Жан Пол Мара, необично популаран у париским предграђима. Он заступа интересе градске сиротиње и сељака а велики је непријатељ богатих феудалца и крупне буржоазије чије интересе заступају жирондинци. Устанак успева и на власт долазе јакобинци. Одмах су укинуте све феудалне обавезе, конфисковани огромни црквени поседи. Многи племићи не само да су изгубили имање већ и главу. Број мртвих није био мали. Млада Шарлота, ватрена жирондинка, искрено је убеђена да је за све жртве које су у овим бурним временима биле неминовне, крив један човек — Мара, и доноси одлуку да га убије својом руком.

Утврдила је да се Мара налази у Паризу. Већ неколико дана није излазио из свога стана у Улици корди-

љери број 30. Непрекидно је писао чланке за свој лист „Пријатељ народа“ и по куриру их слао у штампарију.

Свратила је у једну трговину и купила велику двосеклу каму са канијом коју је сакрила у недра.

Увече се затворила у хотелску собу и написала свој „Позив Французима!“ Било је то у ствари дугачко писмо пуно патоса и крупних

речи и оно најбоље објашњава осећање младе занесене девојке која је веровала да је позвана да као друга Јованка Орлеанка спасе Француску.

„О, моја домовино! Твоје несреће ми раздиру срце. Ја једино могу да ти понудим свој живот. Желим само да будем од користи свом народу. Како бих воле-

ла да будем последња жртва!“

Већ у осам изјутра 13. јула Шарлота се нашла пред Мараовим станом. Повукла је звоно. На вратима се појавила Симона Ерар, пријатељица и секретарица Мараова.

— Мара је заузет и никог не прима — рекла је кратко и нестала затупишви врата. Шарлота је размишља-

ла: схватила је да неће моћи лако да продре до циља.

ОТКРИЛА САМ ЗАВЕРУ!

Два сата касније била је поново пред Мараовим вратима, наравно преобучена. Када се појавила Симона Ерар, Шарлота јој је предала писмо за Мараа. У њему је стајало:

„Долазим из Кана. Открила сам велику заверу. Имам једино поверења у вас пошто знам да сте искрен пријатељ домовине. Молим вас да ме одмах примите и саслушате. Ствар је хитна.“

РАБРОГ СРЦА

**Када је Шарлота Корде
ушла у судницу, на-
свиуио је шајац: било
је шешко повероваиу
да је ова нежна девојка
убица!**

Шарлота је добро пого-
дила ша је Мараа могло да
заинтересује: жену која му
је доносила овакве вести ни
је могао да одбије. И ствар-
но, примио ју је.

Било је седам сати увече,
Мара се налазио у купа-
тилу. У ствари, он је цео
дан проводио у кади. Боло-
вао је од неке кожне боле-
сти коју је пратио несносан
свраб и пријатно се осећао
једино у води. Зато је нај-
радије седео у кади пуној
воде преко које је била пре-
бачена широка даска на ко-
јој је писао.

**УПОМОЋ!
УПОМОЋ!**

Када је Шарлота ушла у
уско издужено купатило, у
први мах ништа није видела
јер је било полумрачно.
Светлост је допирала само
кроз један прозор окренут
према дворишту. Тргла се
на дубок глас:

— Можете сести на столи-
цу поред каде. — Тек тада
је први пут угледала Мараа.
Седео је готово наг у кади
пуној воде, једино је био о-
бавијен око бедара. Пред
њим на дасци био је допола
исписан лист. Спустио је
перо и без увода рекао:

— Дакле, шта то има у
Кану?

Шарлота му је детаљно
изложила своју унапред при-
премљену причу, чекајући у
ствари погодан тренутак да
оствари свој наум. Издик-
тирала му је имена великог
броја људи, тобожњих за-
вереника. Он их је пажљи-
во записивао. Када је завр-
шила, само је рекао:

— Ништа ви не брините,
сви ће стићи на гиљотину.

За њу је то било довољно.
Извукла је каму испод ма-
раме и снажно, до дршке,
зарила је у његове груди.
Погодила је аорту. Крв је
шкннула. Мара је, ипак, ус-
пео да викне:

— Упомоћ! Упомоћ!

Врата су се отворила и на
Шарлоту се бацило неколи-
ко особа. Нашла се под њи-
ховим ногама. Тукли су је,
газили...

Одмах је одлучено да се
Шарлота преда револуцио-
нарном суду, а Марау при-

реди величанствен погреб.
Његово срце је балсамова-
но, а тело је два дана било
изложено на катафалку у
париској општини. Поред
њег су дефиловале непре-
гледне масе народа.

**СВЕ
ПРИЗНАЈЕМ!**

Док не буде пренет у Пан-
теон, где су сахрањене нај-
славније личности Францу-
ске, ковчег са лешом је при-
времено смештен у велелеп-
ну пирамиду, на којој је ук-
лесано: „Овде почива Мара,

пријатељ народа, убијен од
непријатеља народа 13. ју-
ла 1793.“

Тај непријатељ је, 18. ју-
ла доведен из тамнице Абеј
у Палату правде да би му
се судило у Сали једнако-
сти.

Још у току ноћи сви при-
лази Палати правде били су
закрчени, од светине је би-
ло немогуће проћи околним
улицама. Само изузетно по-
влашћени могли су да прате
суђење у сали.

Сви су били изненађени
када су угледали атентатор-
ку. Очекивали су јаку, гру-
бу жену мушкобањастог из-
гледа. Шарлота је била ви-
сока, танка ситног љупког
лица. Иза сваке њене речи
осећала се култура, начи-
таност. Људи у судници ко-
ји су у сличним приликама
урлали тражећи крв ћутали
су збуњено.

Судија је затражио од
Шарлоте податке.

— Зовем се Марија-Ана
Шарлота де Корде. Стара
сам 24 године. Тачно је да
сам пореклом аристократ-
киња али била сам републи-
канка још пре револуције
1789. године. Чим је поче-
ла, приступила сам јој свим
својим срцем. У њој сам
видела остварење својих
младачких идеала. Служи-
ла сам јој поштено. Није ми
недостајало снаге...

— Шта под тим подразу-
мевате? — прекинуо ју је
председник суда.

— Снагу да своје личне
интересе и приватан живот
одбацити и да се жртвујем
за слободу домовине. — По-
том је додала: — Све при-
знајем. Ја сам убила Мараа.
Нису потребни никакви до-
кази.

— Ко вас је на то навео?

— Сам Мара. Његови зло-
чини.

— Ми за њих не знамо.
Који су то његови злочини?

— Несреће које је иза-
звао после револуције и ко-
је је тек припремао Францу-
ској. Народ је очекивао
од револуције слободу и
правду. Зато ју је прихва-
тио. А Мара? Он је само не-
прекидно убијао, слао на
гиљотину. Стално нове и
нове жртве. У својим члан-
цима тражио је стално но-
ву крв, само крв...

**ЛУДАЧКА
ХРАБРОСТ**

Председник је прекинуо
Шарлоту. Од оптужене она
се претворила у тужиоца и
много у публици могли би

прихватити њену тезу: ре-
волуција од 1789. пружила
је народу превише гиљоти-
нирања а мало хлеба и сло-
боде.

Реч је добио њен брани-
лац. Одбацио је свој дугач-
ки спрењени говор. После
оног што је изговорила ни-
је се усудио да је предста-
ви лудом. Да је брани на-
падајући Мараа, то такође
није смео. Немоћан да ништа
више учини само је рекао:

— Оптужена признаје да
је учинила ужасан злочин с
предумишљајем. Она све
признаје а не тражи ника-
кво праштање. Ето, грађа-
ни, целе њене одбране. То
њено потпуно жртвовање,
та њена лудачка храброст
пред лицем смрти, па то ни-
је природно! Њен поступак
се може објаснити једино за-
носом политичког фанатиз-
ма. Ја се, грађани поротни-
ци, уздам у ваш разум ка-
да ово будете одмеравали
на теразијама правде.

Кад је прочитана страш-
на пресуда ниједан мишић
на лицу није јој задрхтао.

Није дуго чекала на смрт.
Ушла су два целата, навук-
ла јој црвену кошуљу, веза-
ли руке позади, одрезали
косу. Ставили су је на дво-
колице које осуђенике воде
на губилиште. Напољу је
чекала маса која је ужива-
ла у оваквим призорима. Тр-
чали су око ње, урлали, до-
бацивали, тражили њену гла-
ву. Она је, међутим, била
мирна, скоро одсутна, као
да се све то не тиче ње.

Почели су да је вуку до
сечива гиљотине. Она је од-
била. Потпуно мирно при-
шла је сама покушавајући да
се насмеши.

* *

Умрла је тако херојски да
посланик у Ковенту Адам
Луис није издржао а да, кад
су је гиљотинирали, не уз-
викне сав у заносу:

— Шарлота је највећи хе-
рој у историји Француске!

Тај узвик скупо га је ста-
јао: и он је гиљотиниран!
Понет њеним примером хра-
бро је поднео смрт. Пред
самом гиљотинирањем доба-
цио је маси:

— Не кајем се. Спреман
сам да умрем за Шарлоту
Корде!

Млади песник Андре Ше-
није посветио је Шарлоти
Корде оду у којој је опе-
вао њену лепоту, храброст,
врлину, и завршио је узви-
ком:

„Једино си ти, Шарлота,
била човек!“

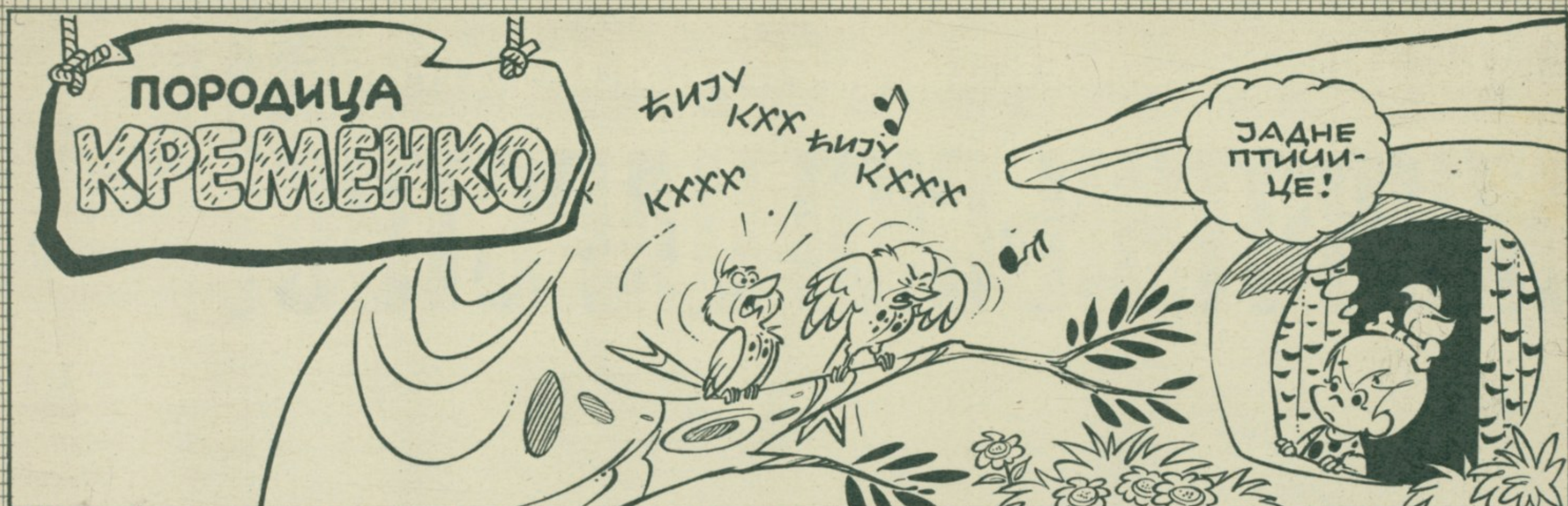
Шеније је своју оду пла-
тио главом. И он је 1794. ги-
љотиниран!

Е. М.

Злато и Терибла

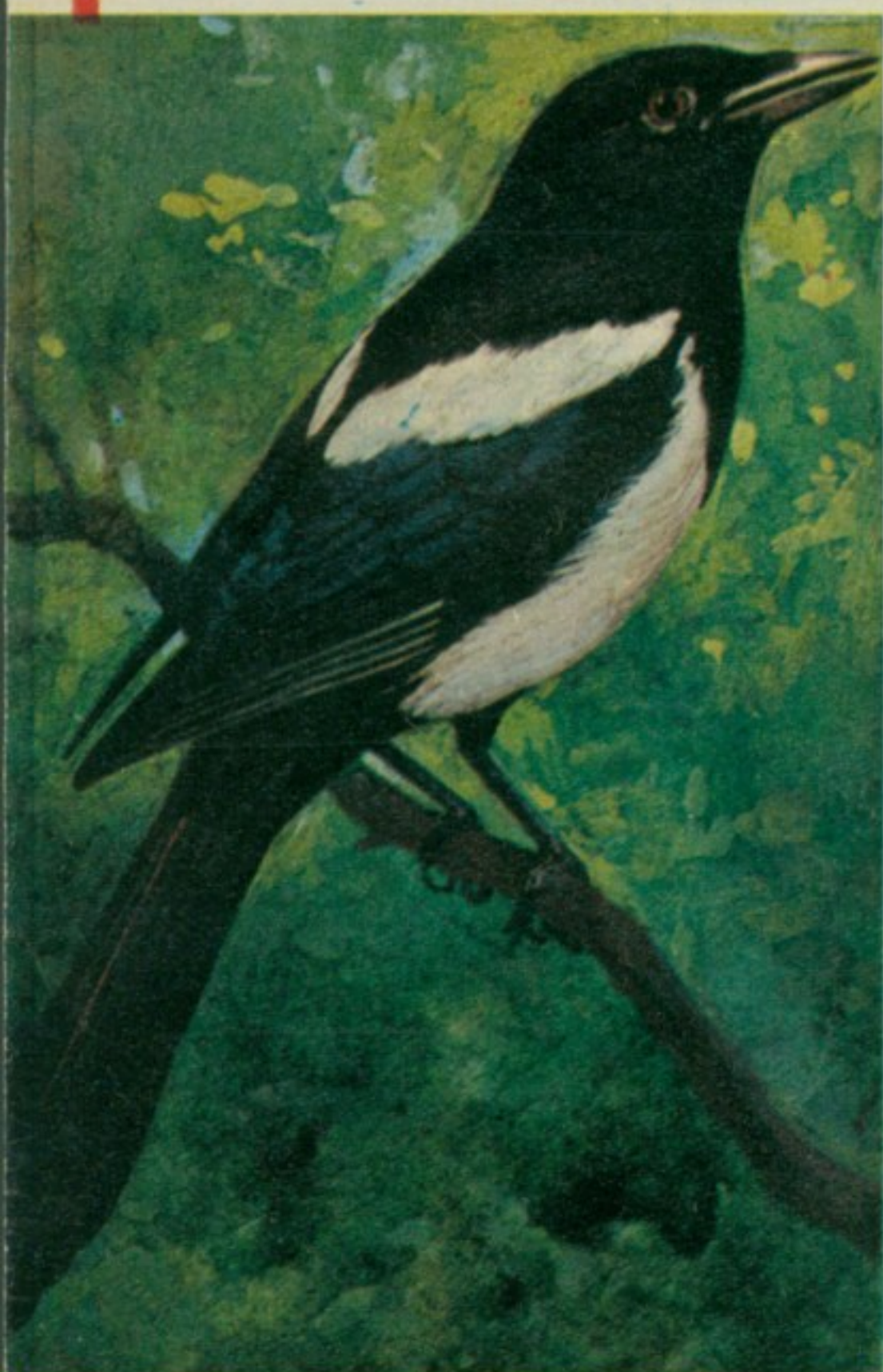

ДА ЛИ ЈЕ
КОНДОР
ПТИЦА
ПЕВАЧИЦА?

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

16

КОНДОР — Фантастичан летач коме нагле промене притиска нимало не шкоде тако да са огромних висина од 8000 м може као од шале да се стрмоглави до нивоа мора. Живи само у Америци, и Северној и Јужној, па постоје 2 врсте: андски и калифорнијски. Калифорнијски живи у Северној Америци у области Стеновитих планина и скоро је истребљен. Андски, назван по Андима где живи, веома је бројан јер брзави на местима тешко приступачним за ловце. Распон крила му је око 3,5 м и највећа је птица летачица на свету.

17

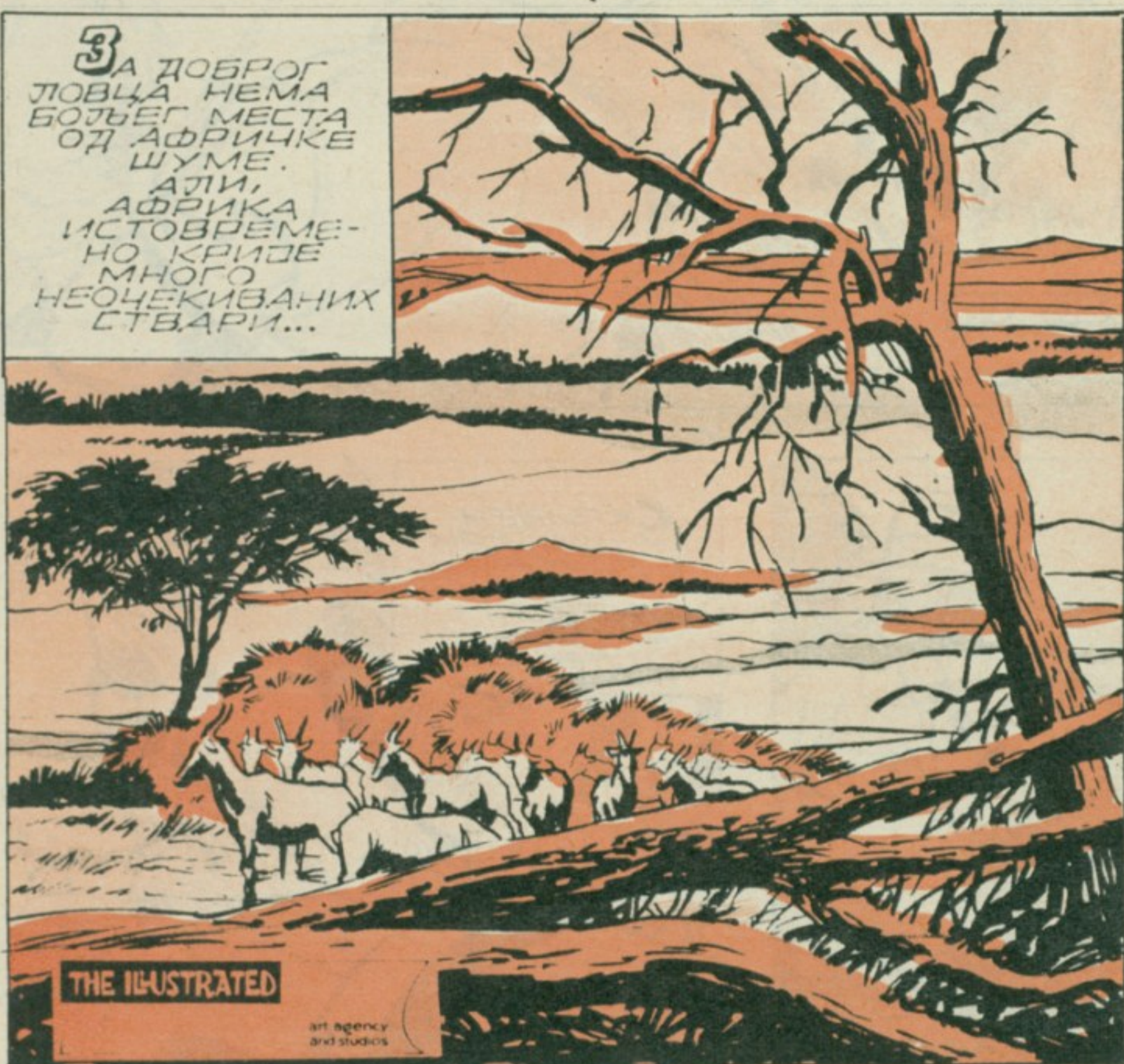
СВРАКА — Лепа весела птица која се често среће у селима и пољима. Кажу да је крадљивица а у ствари она воли предмете који сијају и кад год улучи прилику увлачи се кроз прозор у куће, узима кашике, накит, метални новац, стаклене кликере и слично и носи их у своје гнездо које је право складиште. Има је више врста а живи у читавој северној земљиној полулопти, од Сибира, Аљаске и Канаде до северне Африке, Јапана и Кине. Тело свраке дугачко је око 25 см али због огромног репа изгледа много већа.

ПИТОН

ПРЕНИЧУКИ САФАРИ

ЗА ДОБРОГ ЛОВЦА НЕМА БОЛЈЕГ МЕСТА ОД АФРИЧКЕ ШУМЕ. АЛИ, АФРИКА ИСТОВРЕМЕНО КРИЈЕ МНОГО НЕОЧЕКИВАНИХ СТВАРИ...

ИМАЈИ СМО СРЕЋЕ! ОВО СУ НАЈЛЕПШИ ПРИМЕРЦИ КОЈЕ САМ ИКАД ВИДЕО!

У ПРАВУ СИ! АЛИ АКО ХОЋЕМО ДА СТИГНЕМО ДО ЗОНЕ НОСРОГА, ТРЕБА ДА ПОЖУРИМО!

ДОН МЕРСН И ВИК ДЕРВИС УЖИВАЈУ У САФАРИДУ...

НЕКОЛИКО ЧАСОВА КАСНИЈЕ БИЛИ СУ НА ЖЕЉЕНОМ МЕСТУ...

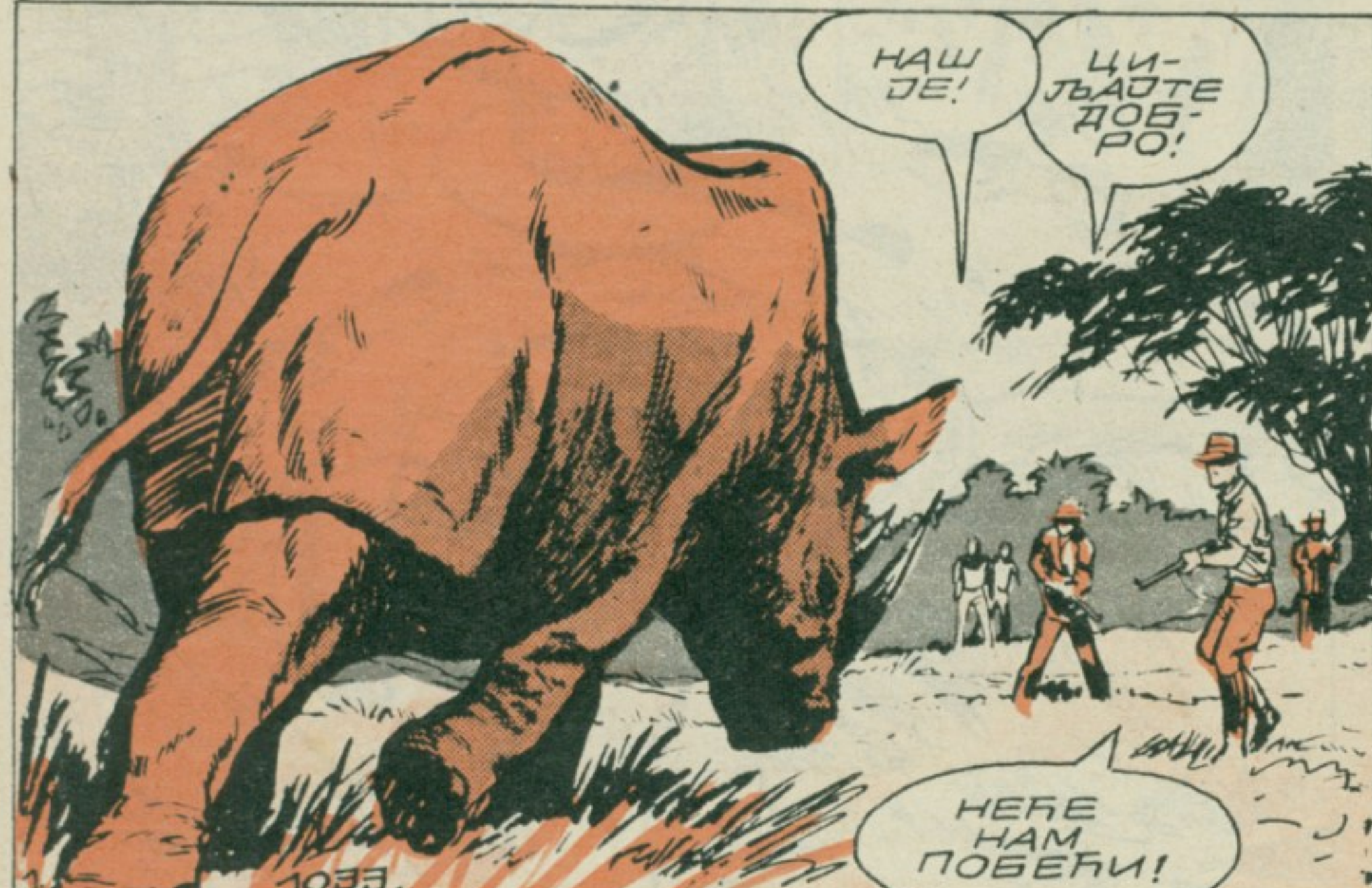
ПАЗИТЕ! АКО НАС НОСРОГ НЕСПРЕМНЕ НАПАДНЕ... ГОТОВИ СМО!

У ТОМ ТРЕНУТКУ НОСРОГ СЕ ПОЈАВИО...

ПОШ СМО ДАЛЕКО...

КОЛА ТЕШКО ИДУ ПО ОВАКВОМ ТЕРЕНУ!

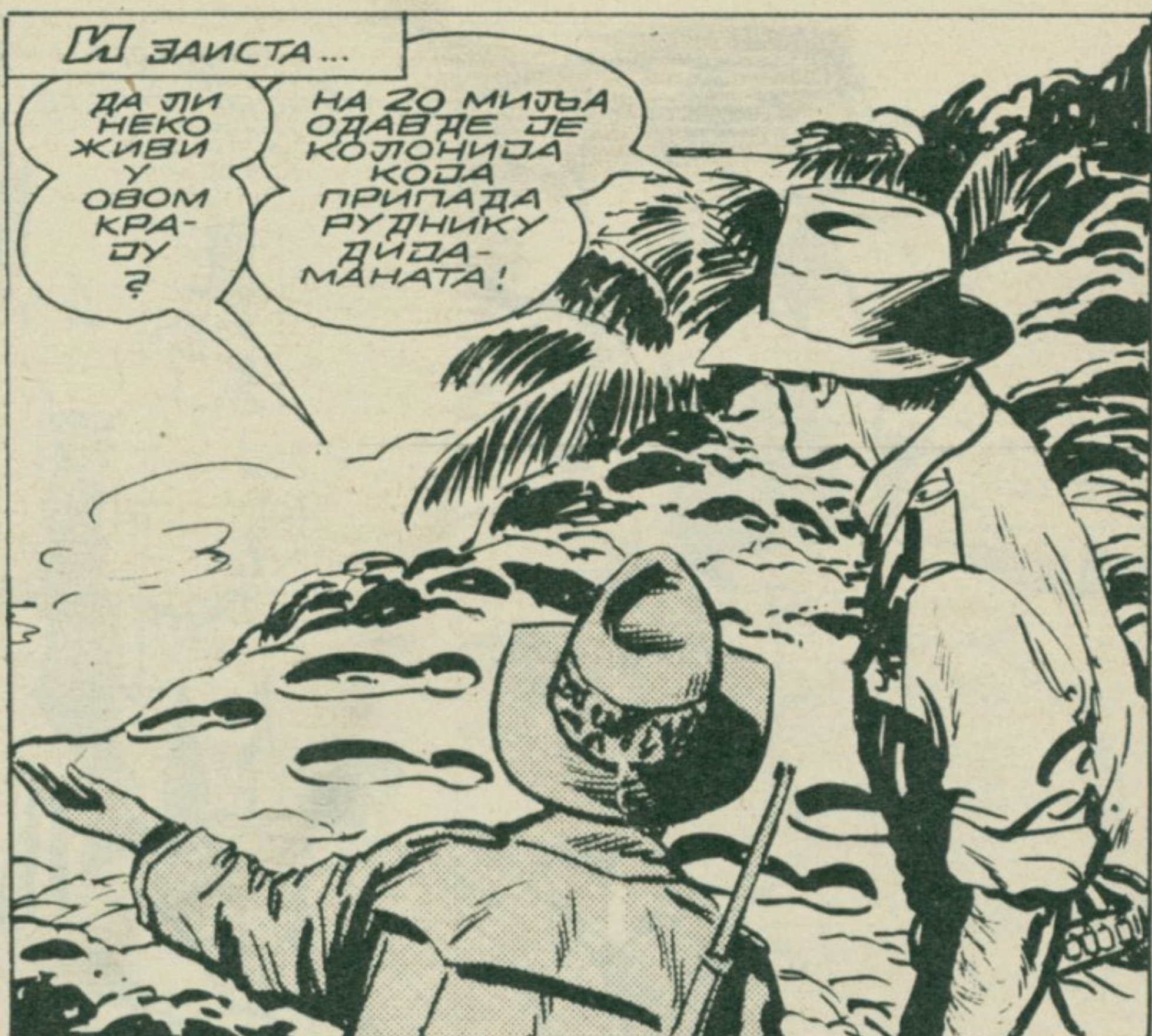
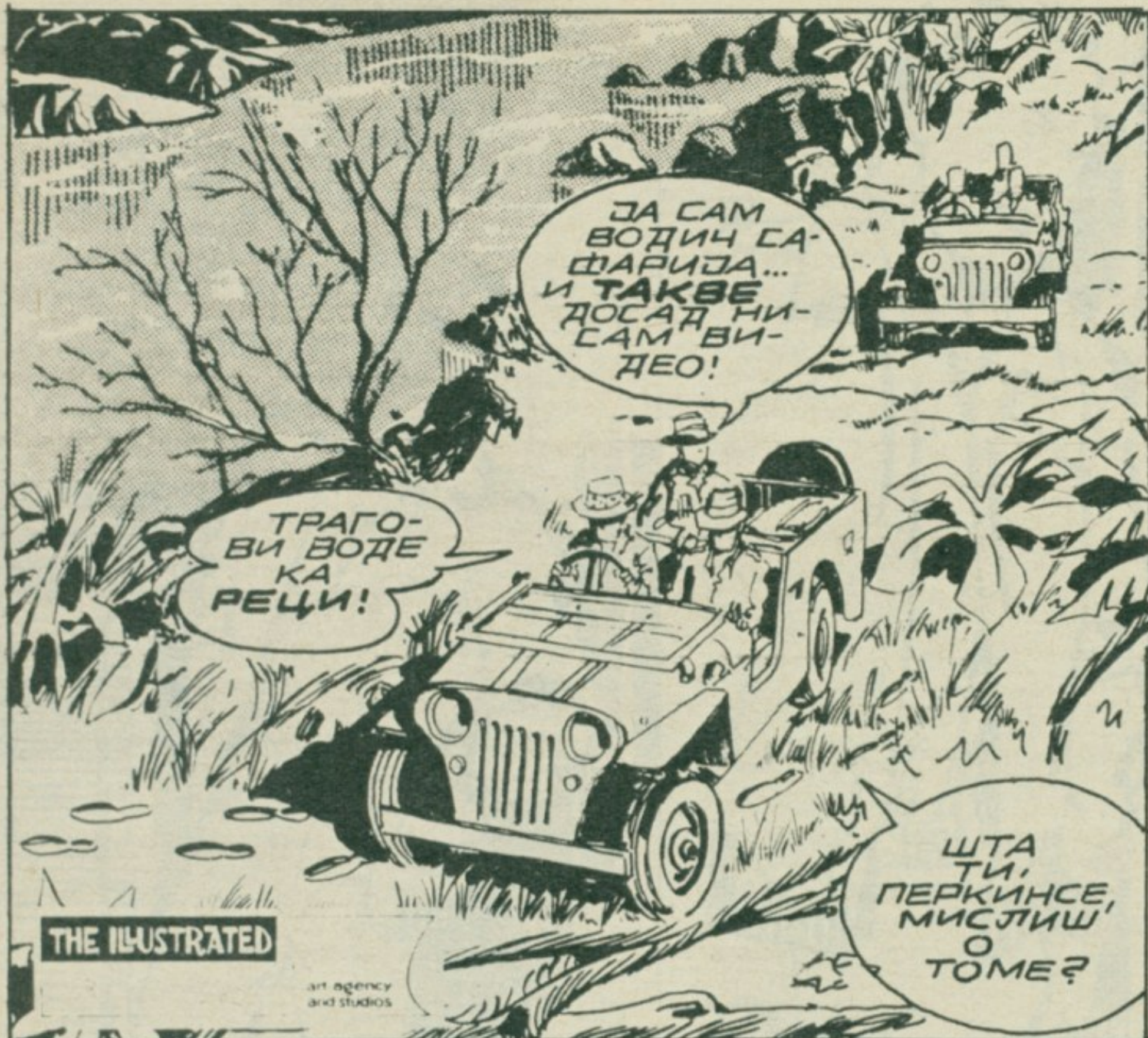
НАШ ДЕ!

ЦИ-ЛЈАЈТЕ ДОБРО!

НЕЋЕ НАМ ПОВЕЋИ!

ТРА-
ГОВИ...
КАО
ОНИ
ШТО
СУ
СЕ
ИЗГУ-
БИЛИ
У
РЕЦИ!

ГЛЕ-
ДАЈ,
ВИК!

ИЗГЛЕДА
ДА МЕ ОВИ
ТИПОВИ ПРАТЕ!
МОРАМ ДА
САЗНАМ
КО СУ!

УВЕЧЕ, ДОК СУ ВИК И
ДОН БИЛИ НА ВЕЧЕРИ...

ОВО ЈЕ ЊИХОВА
СОБА! СИГУРАН
САМ ДА ЋУ
ЊОЈ НАћи
НЕШТО
ЗАНИМ-
ЉИВО!

АЛИ...

ИЗНЕНАДИ-
ЛИ СУ
МЕ!

ЕВО ТИ...
УМЕСТО
ОНОГ
ШТО СИ
ТРАЖИО!

УО!

THE ILLUSTRATED

art agency
and studios

БИЛЕ БОЉЕ
ДА ПОБЕГНЕМ
И ИСПРИЧАМ
ШТА МИ
СЕ ДО-
ГОДИЛО!

СВЕ МИ СЕ
ЧИНИ ДА ОВО
НИЈЕ ОБИЧАН
ЛОПОВ!

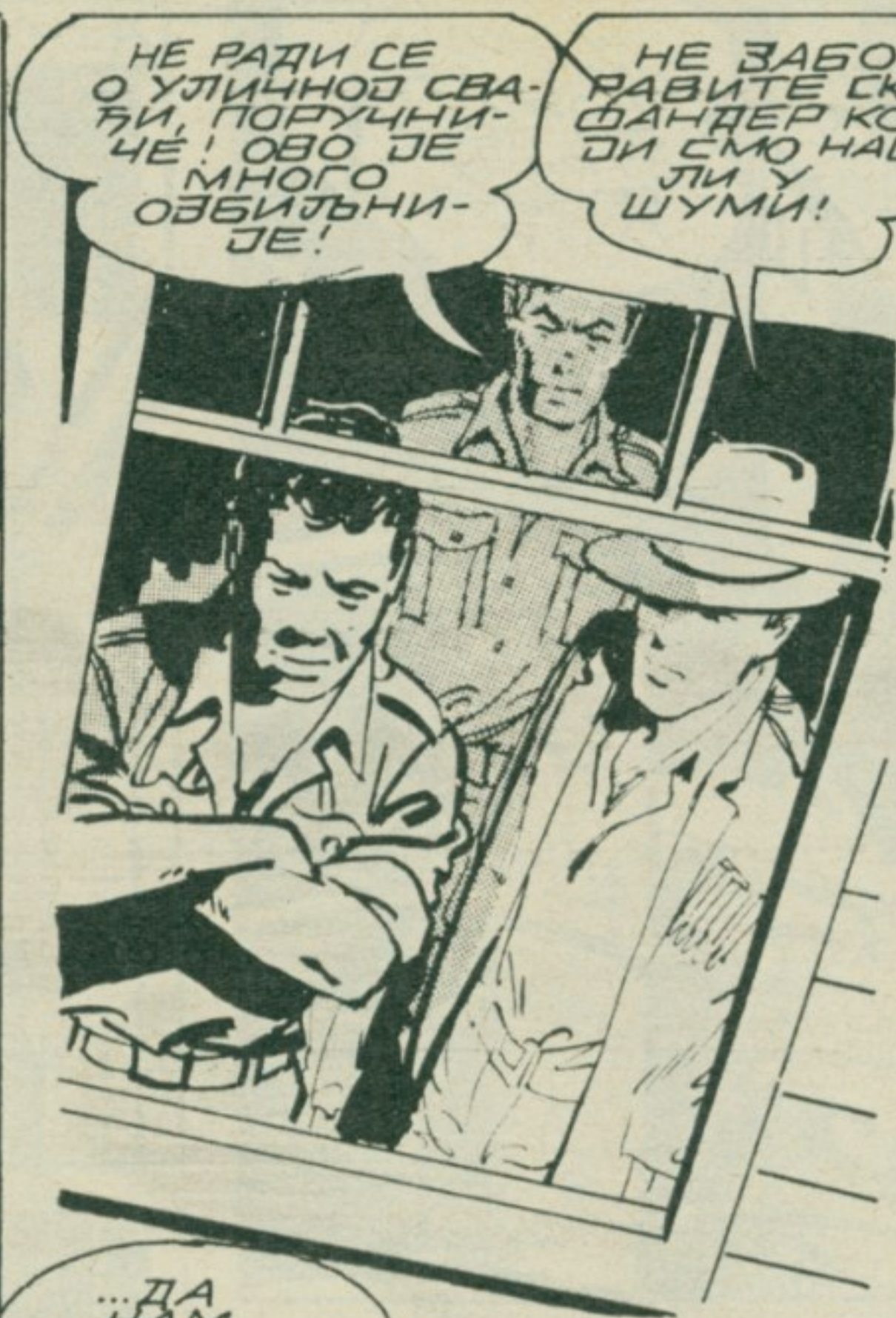
HOTEL

СЛЕДЕЋЕГ ДАНА
ОБРАТИЛИ СУ СЕ ЛО-
КАЛНОЈ ПОЛИЦИЈИ...

НЕ МОГУ НИШТА ДА
ПРЕДУЗЕМ! УЛИЧ-
НЕ СВАРЕ СУ СВА-
КОДНЕВНЕ МЕЂУ
РУДАРИМА!

НЕ РАДИ СЕ
О УЛИЧНОЈ СВА-
ЋИ, ПОРУЧНИ-
ЧЕ! ОВО ЈЕ
МНОГО
ОЗБИЉНИ-
ЈЕ!

НЕ ЗАБО-
РАВИТЕ СКА-
ФАНДЕР КО-
ДИ СМО НАШ-
ЛИ У
ШУМИ!

Али...

НИШТА НАМ
НЕ ВРЕДИ! МО-
РАЋЕМО САМИ
ДА РЕШИМО
ТАДНУ!

ИМАШ
ПРАВО
ДОНЕ!
ПОНАШАЊЕ
ТОГ ПОРУЧ-
НИКА НЕ
ИЗГЛЕДА
МИ
КО-
РЕКТНО!

КАД СУ СЕ
ВРАТИЛИ У
ХОТЕЛ...

ХМ!
ИМА-
МО
ГОС-
ТЕ!

БИЛО
БИ
ЈЕДНО-
СТАВНИЈЕ...

ПРЕТЕ-
РАЛИ СТЕ,
ПРИДА-
ТЕЉУ!
НИСМО
НАВИКЛИ
ДА
ПРИ-
МАМО
НАРЕ-
БЕЋА!

А
ТАДА...

АКО
БАШ
ЖЕЛИ-
ТЕ
ТУЧУ...

...МИ
ЈЕ
ПРИХ-
ВАТА-
МО!

ДОСТА! ВОДИМО
ИХ У РУДНИК!
ТАМО ЋЕМО
СЕ ОБРА-
ЧУНАТИ!

ВИК И ДОН СУ
САВЛАДАНИ.

НАПРЕД!

ЈЕДАН
СУМЊИВ
ПОКРЕТ
И
ГОТОВИ
СТЕ!

Вик и Дон су у власти неке организације чији се оперативни штаб налази под водом, неколико миља од обале...

НЕШТО НОВО?

ДА, ШЕФЕ! ЗАРОБИЛИ СМО ДВА ТИПА... БИЛИ СУ СУВИШЕ РАДОЗНАЛИ. ШТА ЋЕМО С њИМА?

ЛИКВИДИРАЈТЕ ИХ! НЕ МОЖЕМО ДОЗВОЛИТИ ДА НАМ НЕКО ОСУДЕТИ НАШЕ ПЛАНОВЕ!

НЕШТО КАСНИЈЕ САС-ТАО СЕ ШТАБ ТАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ...

КАКВЕ СУ ВЕСТИ ИЗ РУДНИКА?

СВЕ ЈЕ У РЕДУ! КОЛИЧИНА ДИДАМАНАТА КОЈУ ЋЕМО УКРПАТИ ПРЕВА-ЗИЛАЈИ СВЕ ДО-САДАШЊЕ!

THE ILLUSTRATED

art agency and studios

Вик и Дон су затворени и добро чувани...

АКО УСПЕШ ДА МЕ ОДВЕЖЕШ... МИСЛИМ ДА ЋЕМО МОЋИ ДА ПОБЕГНЕМО ОДАВДЕ!

ЈОШ МАЛО... СРЕЂА ШТО НАМ НИСУ ВЕЗАЛИ УСТА!

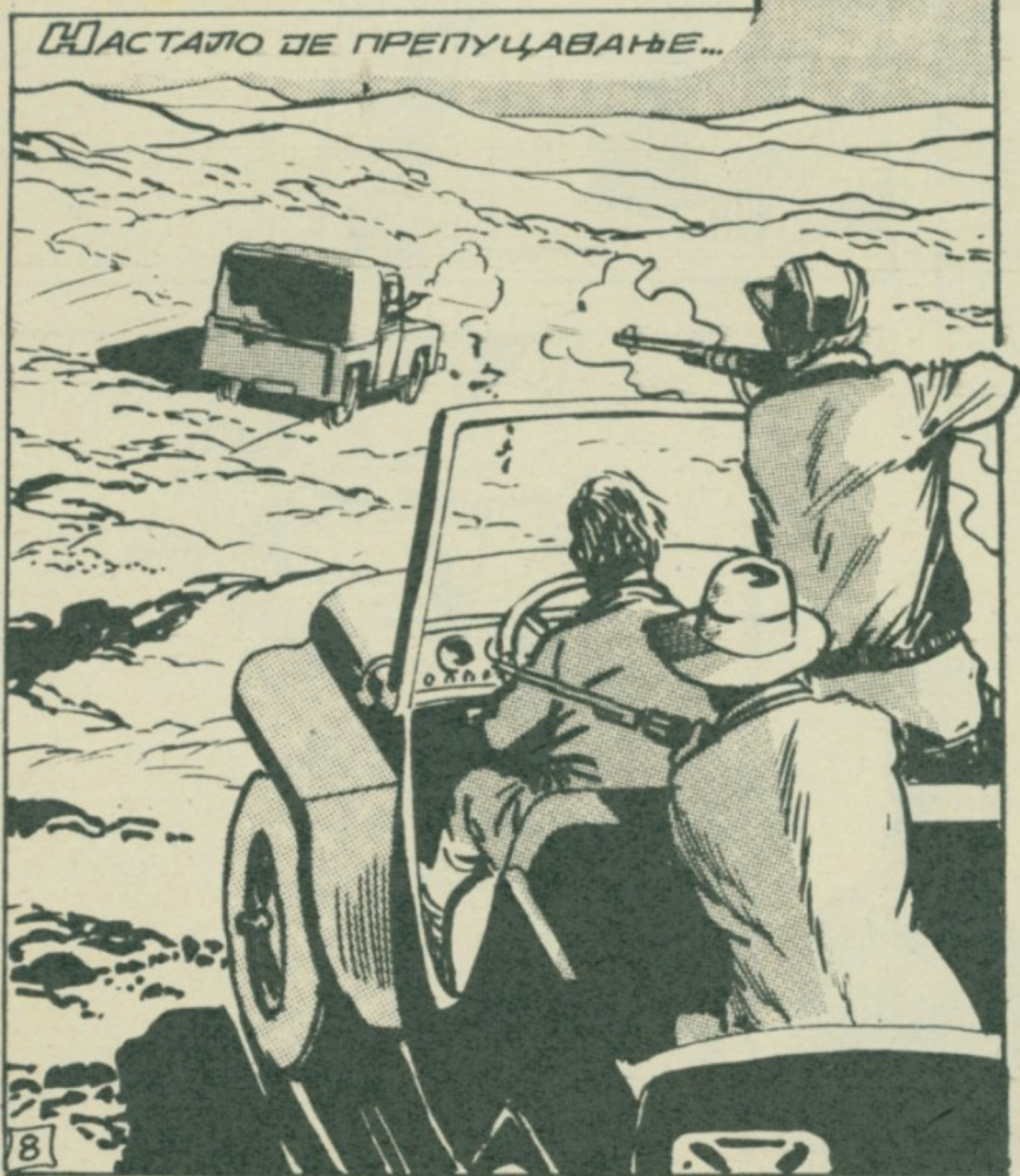

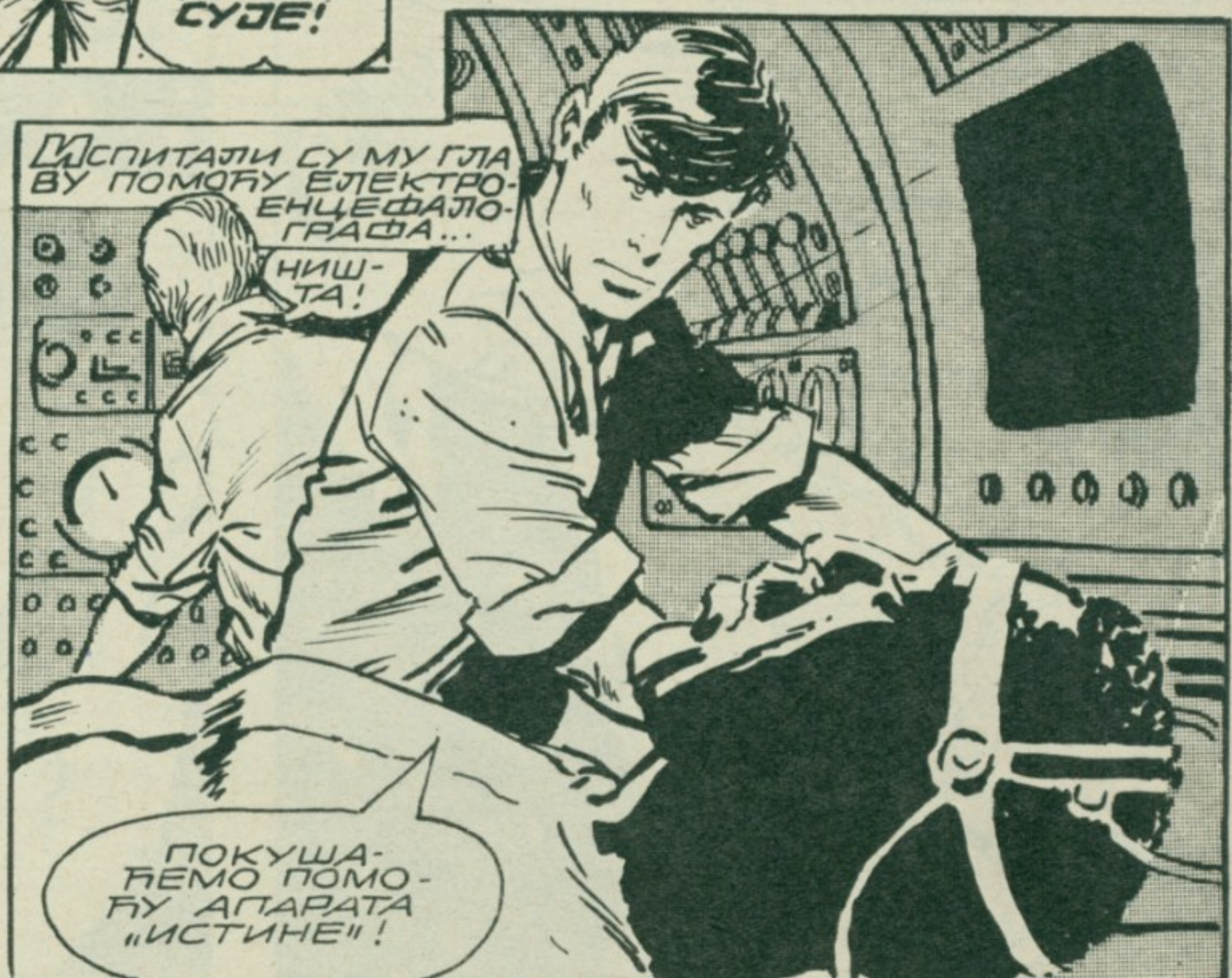
НЕШТО КАСНИЈЕ...

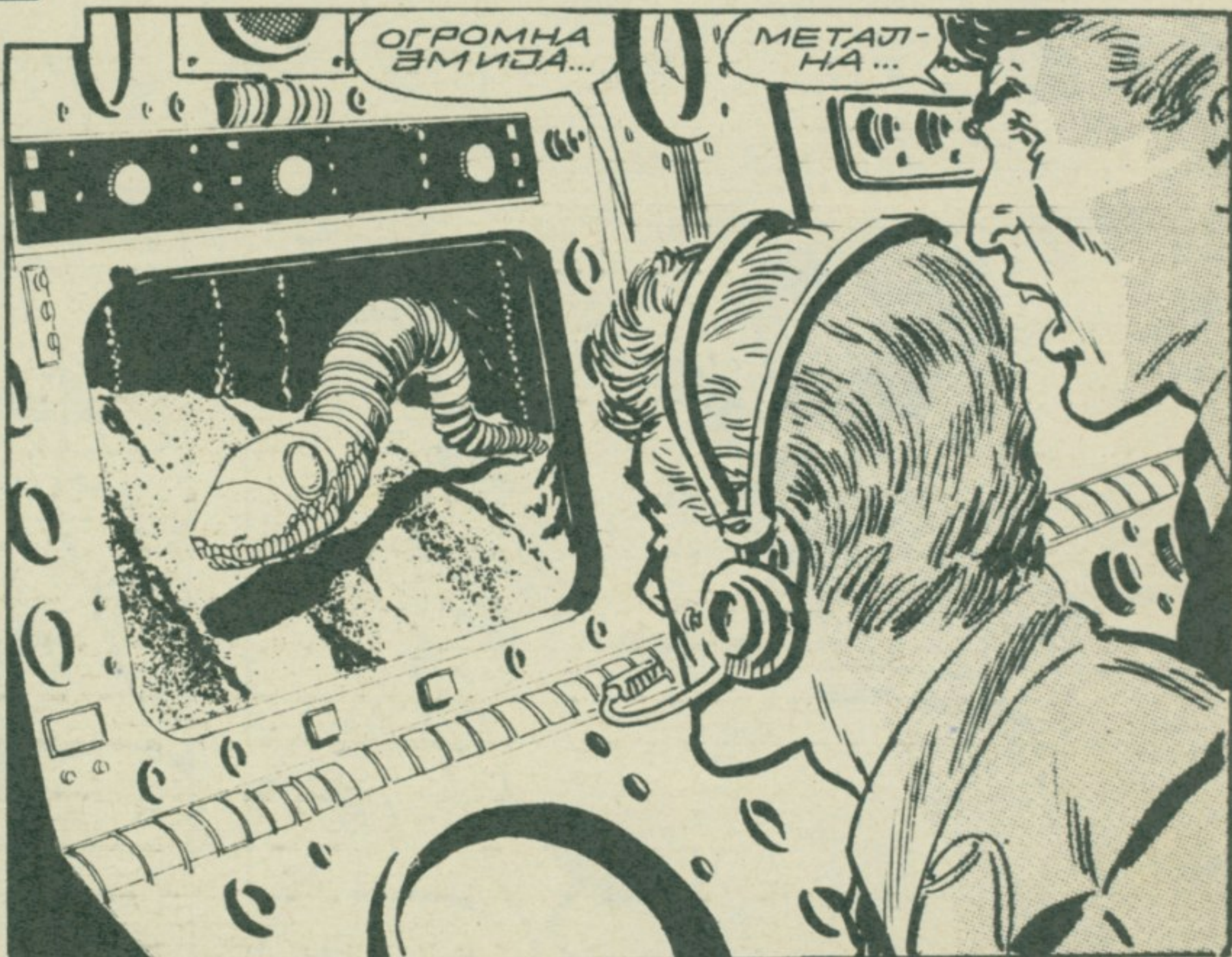
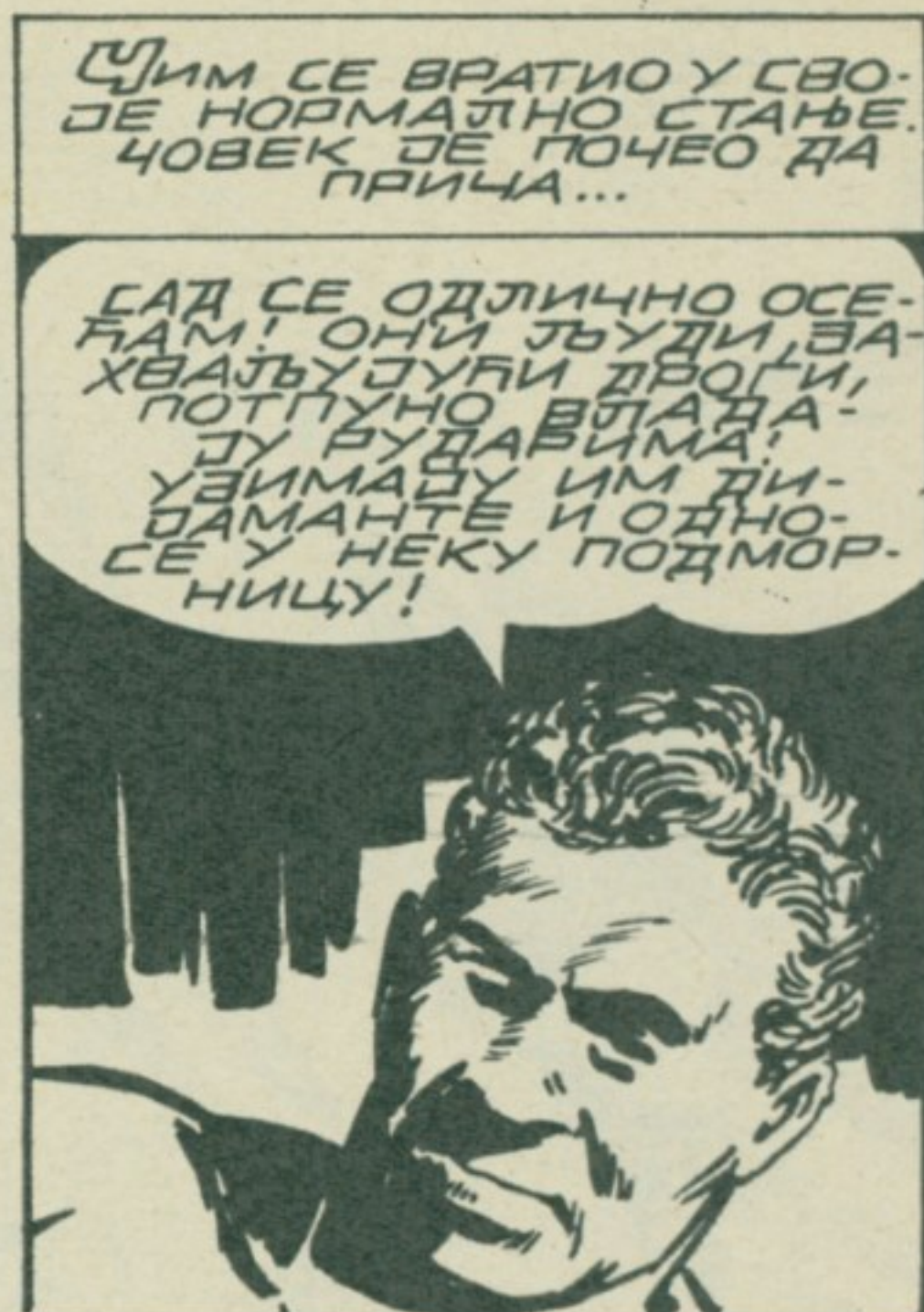
ХЕЈ! ШТА СЕ ТАМО ДОГАЂА?

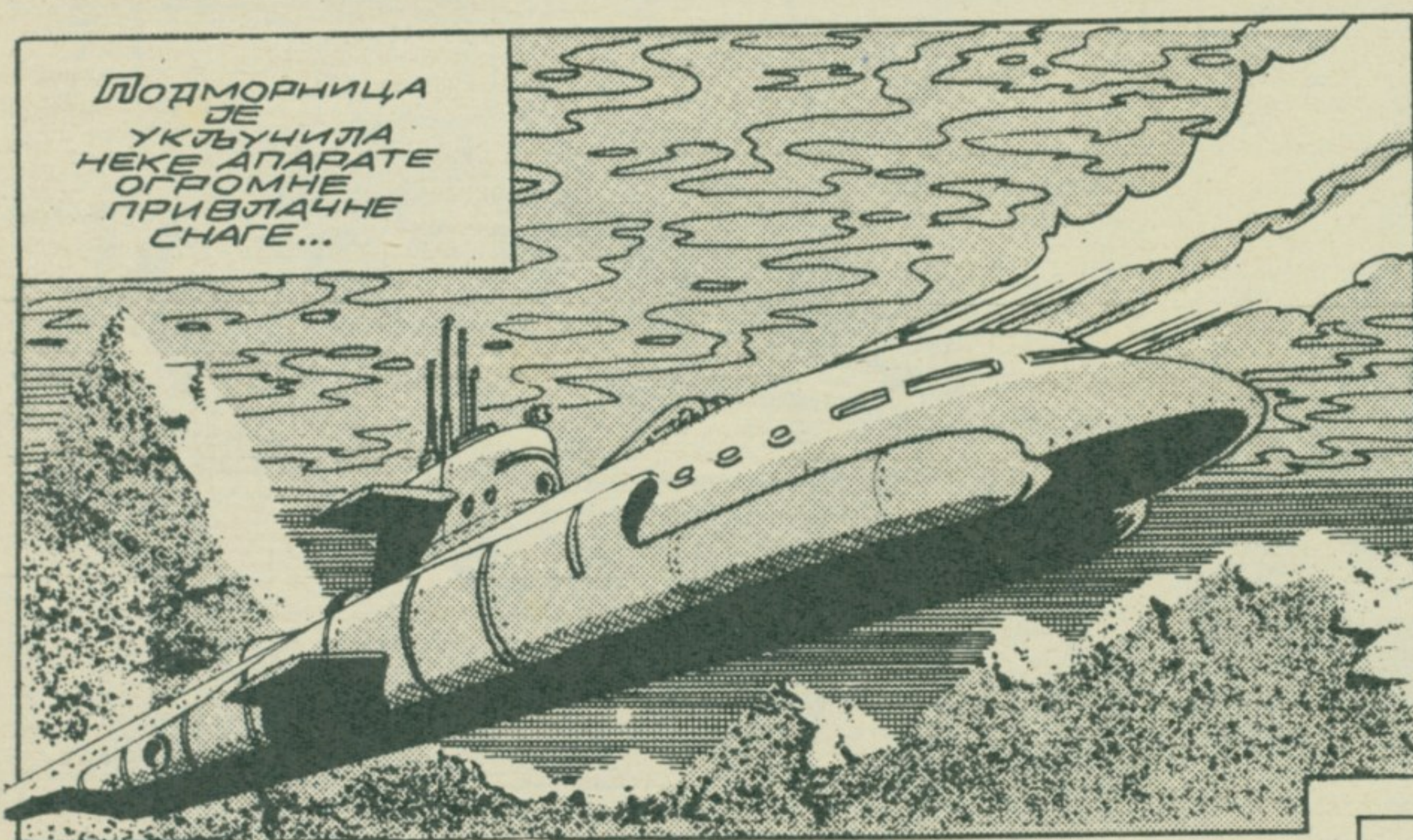
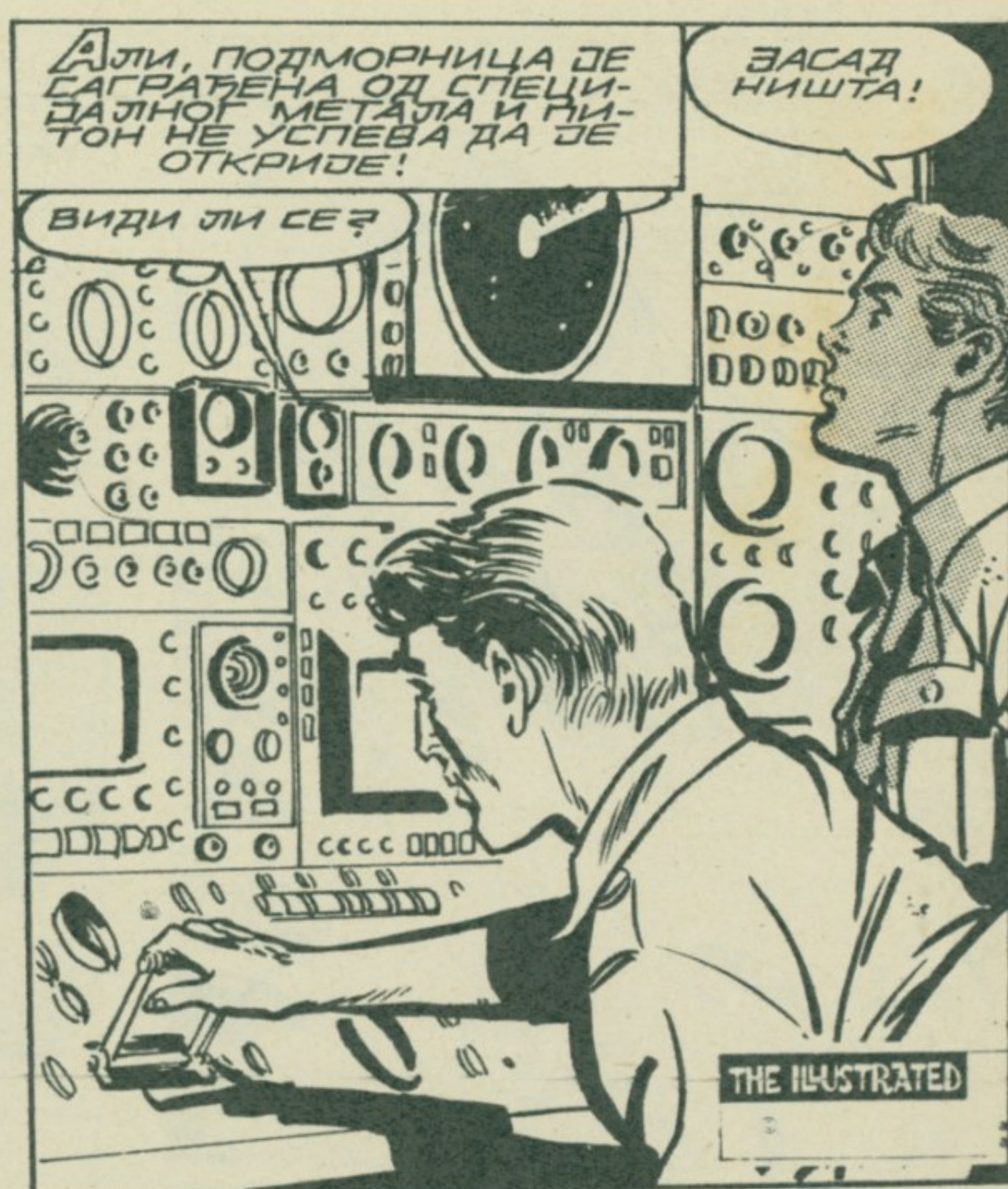

"Python" SN7.

Али, питон их је својим електричним зрацима уништио пре него што су стигли да му се приближе...

Вода која је продрла у подморницу направила је узбуну тако да је била принуђена да што брже побегне...

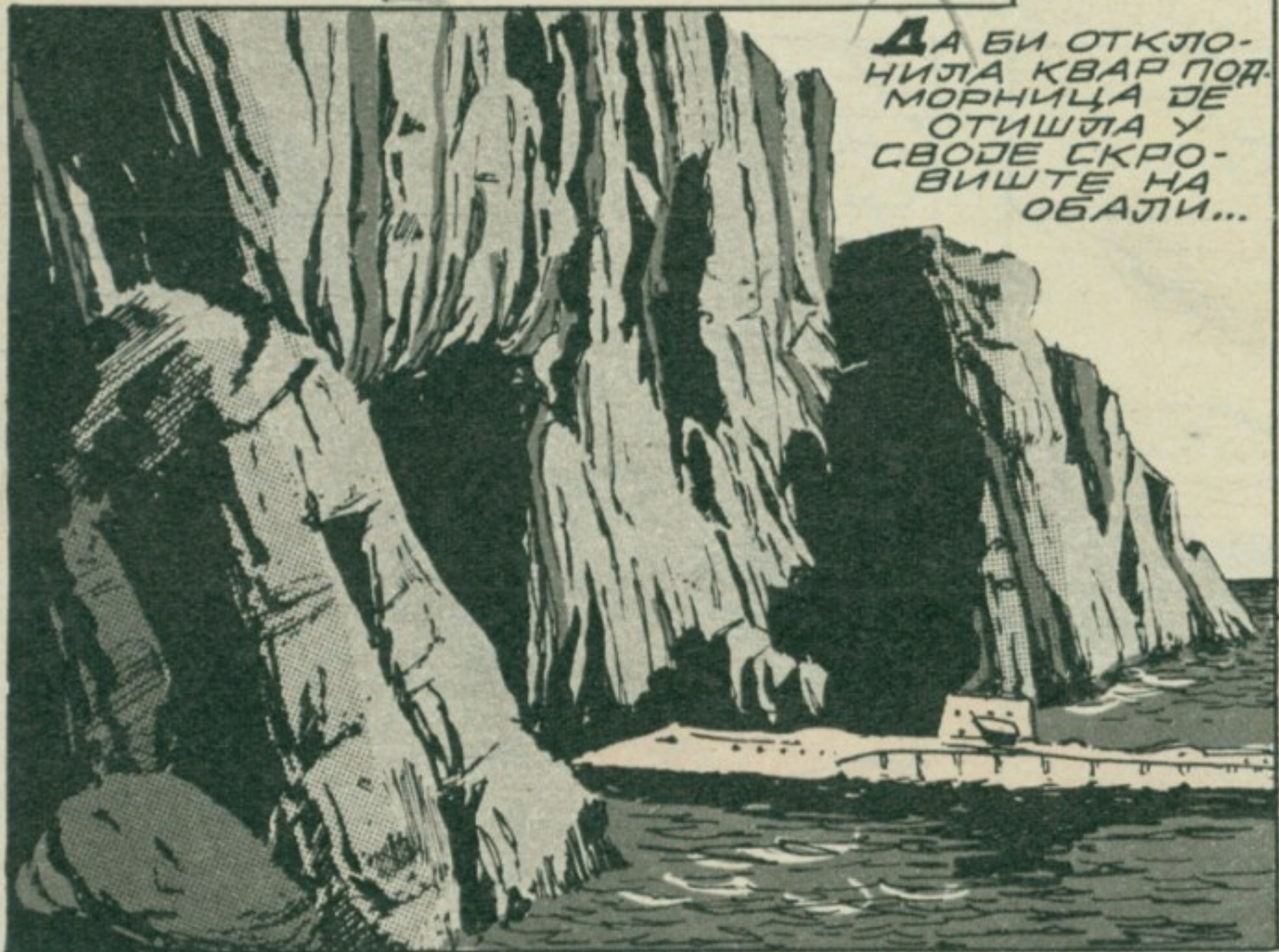
Јако су се Вик и Дон ослободили привлачне снаге непријатеља...

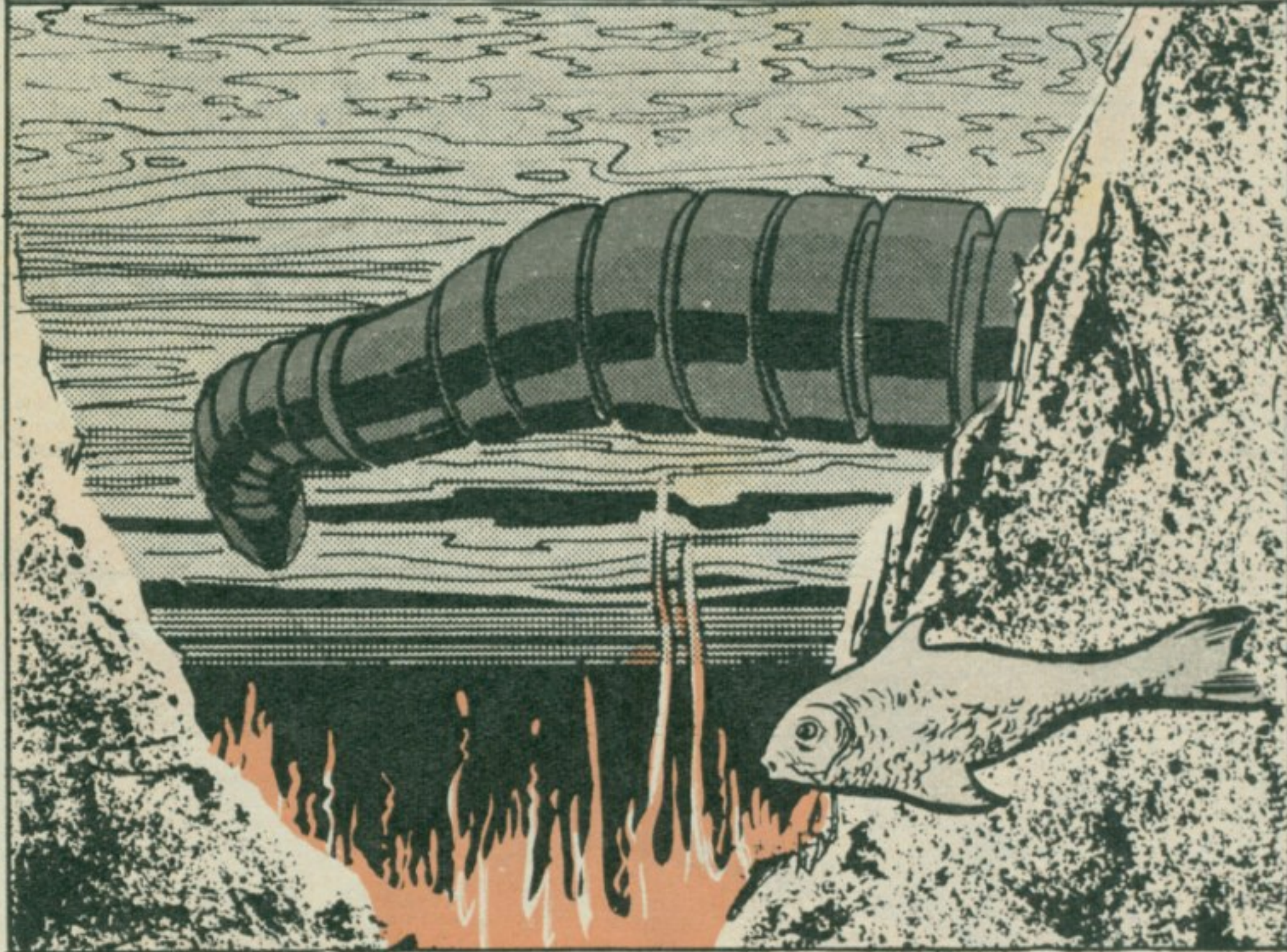
НЕ ВИДИМ ИХ ВИШЕ!

БИЋЕ НАМ ТЕШКО ДА ИХ ПОЧЕМО НАЋЕМО! НАШИ АПАРАТИ НЕ МОГУ ДА ОТКРИЈУ ПОДМОРНИЦУ!

Да би отклонила квар подморница је отишла у своје скровиште на обали...

Питон је неколико часова тражио скровиште непријатеља...

Срећа се насмешила кад су се Дон и Вик намање надали...

ГЛЕДАЈ ДОНЕ, ЗАР ТИ ОВАД ТРАГ ОД УЉА НИШТА НЕ ГОВОРИ?

ДА... ПОДМОРНИЦА СИГУРНО НИДЕ ДАЛЕКО!

САДА СУ ЗНАЛИ ДА ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉ ТУ...

НИДЕ ДАЛЕКО... АЛИ ЈЕ ТРЕБА ПРОНАЋИ!

Ипак су брзо открили скровиште у пећини. Посада подморнице отклањала је квар...

Питон се, заклоњен једном стеном, привукао и одатле кренуо у напад...

НАПАДНУ-
ТИ
СМО!

ТО ЈЕ
МЕТАЈИ-
НА
ЗМИЈА!

СВИ
НА
СВОЈА
МЕС-
ТА!

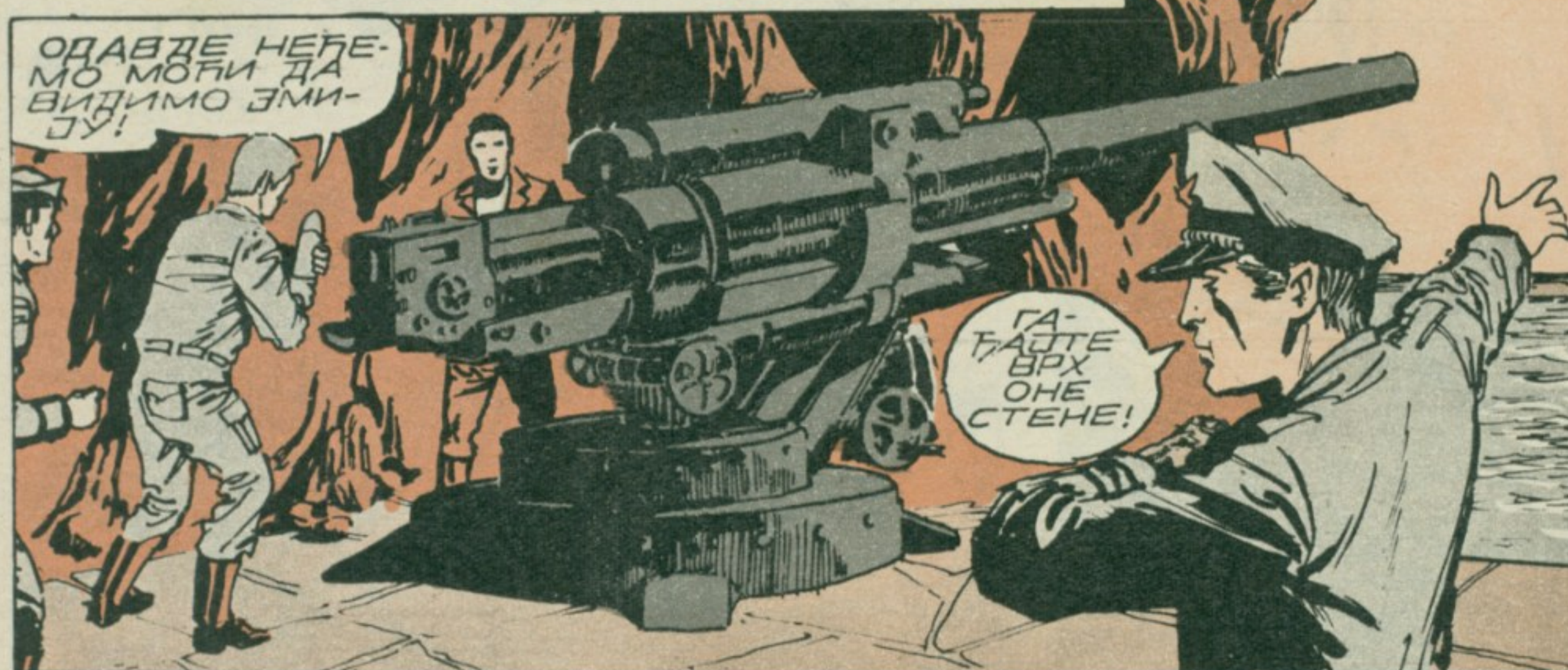
Једна група одмах се заузео-
ла улаз у пећину да би мог-
ла да га брани...

THE ILLUSTRATED

art agency
and studios

ОДАВДЕ НЕЋЕ-
МО МОЋИ ДА
ИМЕ ОМИЉИ-
ЈА!

ГА-
ЂАЈТЕ
ВРХ
ОНЕ
СТЕНЕ!

Топ је грмнуо...

Каменје се одрођавало
на питона...

... и он је морао да се пову-
че у дубину!

СВРШИЛИ СМО СА ОВИМ ЧУ-
ДОВИШТЕМ! ХАЈДЕМО
У ПОДМОРНИЦУ... И АКО ЈЕ
ОПРАВКА ГОТОВА ОДМАХ
НАПУШТАМО ОВО МЕСТО...

THE ILLUSTRATED

art agency
artstudios

АЛИ, КОМАНДАНТ ПОД-
МОРНИЦЕ НЕ ЗНА ДА
ПИТОЦА НЕ МОЖЕ
ДА УНИШТИ
НЕКОЛИКО
КАМЕНЧИЦА...

ИПАК КАД ЈЕ
ПИТОЦА ИСПЛОВИО БИЛО
ЈЕ КАСНО
НЕПРИДАТЕЉА ВИШЕ
НИДЕ БИЛО...

ИЗГЛЕДА
ДА
ИМАМО
ПОСЛА
СА
КОМ
ОРАНИ-
ЗАЦИ-
ОМ!

САД
МИ ЈЕ
КАСНО
ЗАШТО НАС
ЈЕ ПОЛИЦИЈ-
СКИ ПО-
РУЧНИК ОНА-
КО ПРИМИО!
ВЕРОВАТНО ЈЕ
И ОН БИО
ДРОГИРАН!

ОСТАЈЕ НАМ ЈЕ-
ДИНО ДА СЕ ОБ-
РАТИМО ВЛА-
ДИ И ОБЈАСНИ-
МО ШТА
СЕ ДОГА-
ЂА!

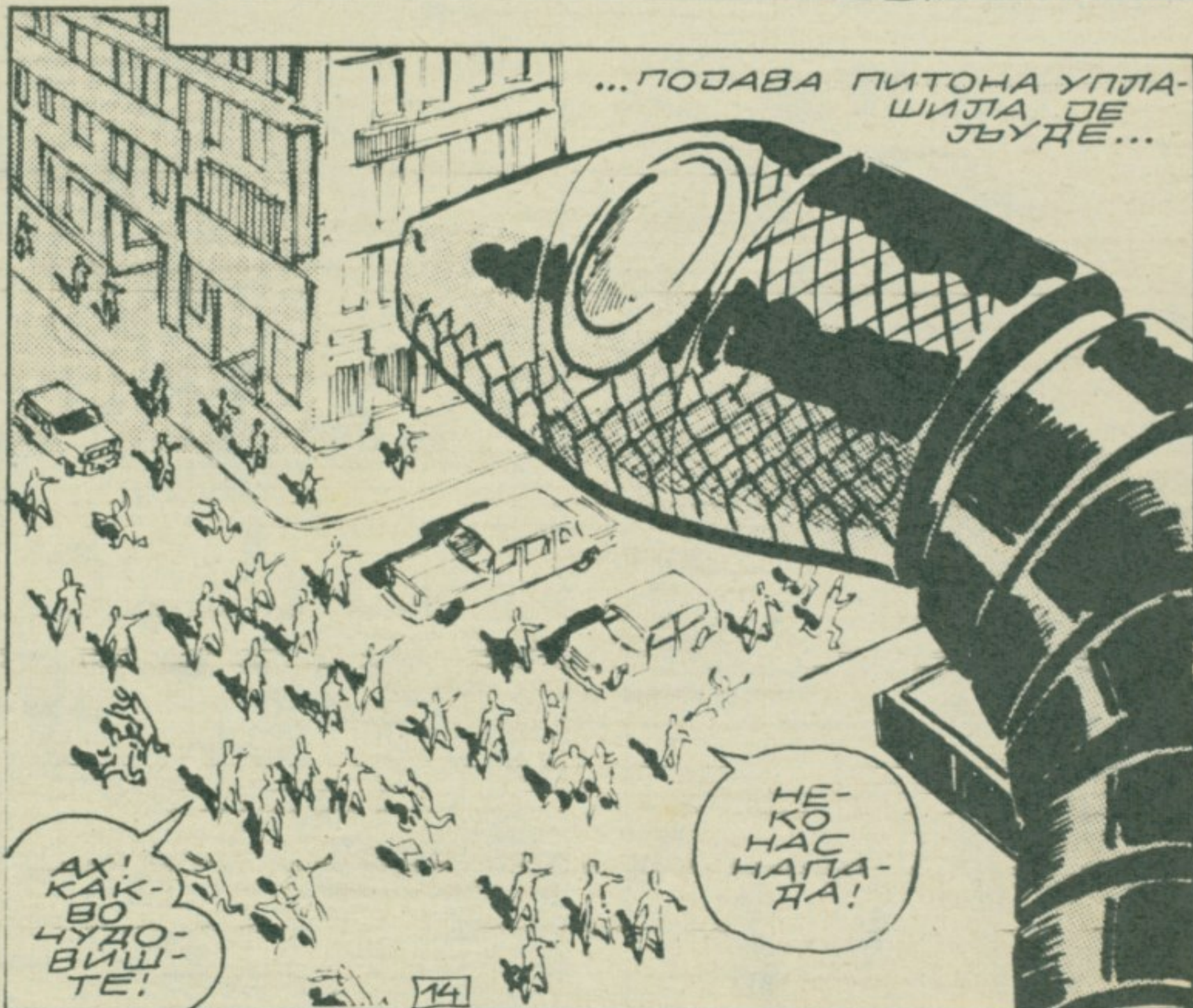

МАЛО КАСНИЈЕ...

БИЋЕ
БОЉЕ ДА
ИДЕМО
ИСПОД
ЗЕМЉЕ,
БРЖЕ
ЛЕМО
СТИ-
ЋИ!

УБРЗО СУ СТИГЛИ
НА ЖЕЉЕНО
МЕСТО. АЛИ...

...ПОЈАВА ПИТОЦА УПЛА-
ШИЛА ЈЕ
ЉУДЕ...

АХ!
КАК-
ВО
ЧУДО-
ВИШ-
ТЕ!

НЕ-
КО
НАС
НАПА-
ДА!

Вик и Дон су знали да ће питоново присуство изазвати панику, али нису имали времена за објашњења...

НЕ СМЕ-
МО ИЗГУБИТИ
НИ МИНУТА! МО-
РАМО ШТО ПРЕ
СТИЋИ
СЕДИШТЕ
ВЛАДЕ!

ПУКОВНИЧЕ
ПРОКОФ,
КРЕНИТЕ У
РУДНИК
ДИЈАМАНТА
И ПРОВЕРИ-
ТЕ ДА ЛИ
ОВИ ЉУДИ
ГОВОРЕ
ИСТИНУ!

ПУКОВНИК
ДЕ
ОДМАХ
КРЕНУО
ХЕЛИКОПТЕ-
РОМ...

ДАТ ЈЕ ОПШТИ ЗНАК ЗА
УЗБУНУ. ЧИТАВА ФЛОТА
КРЕНУЛА ЈЕ НА ТАЈАН-
СТВЕНУ ПОДМОРНИЦУ...

КАД СУ СТИГЛИ...

СКАФАНДЕР
И ИЗДАВА ОВОГ
ЧОВЕКА СУ
ДОКАЗ ДА
ГОВОРИМО
ИСТИНУ!

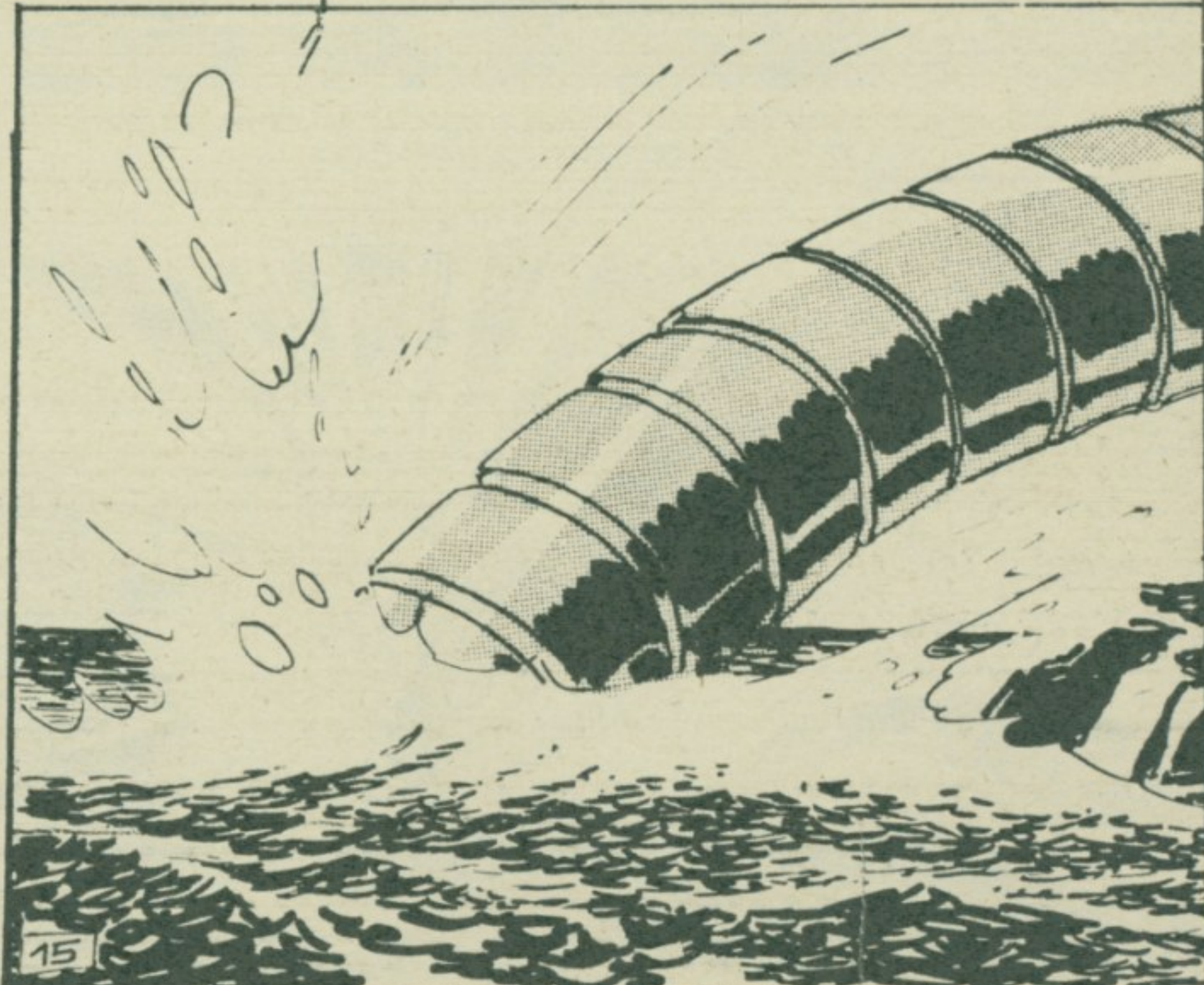
THE ILLUSTRATED

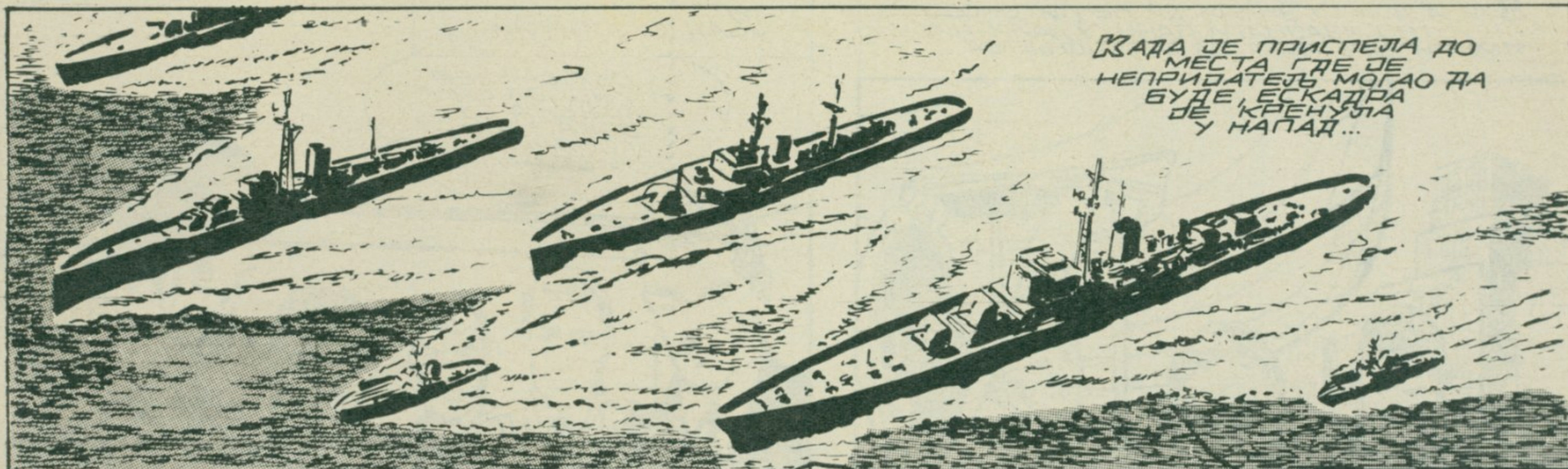
НЕКОЛИКО
ЧАСОВА
КАШНИЈЕ...

СВЕ
ДЕ
ТАЧНО!
РУДНИЦИ
ИНЖЕНЈЕРИ
...СВИ СУ
КАО ДРОГИ-
РАНИ...
НЕСТАЈА
ДЕ ВЕ-
ЛИКА КО-
ЛИЧИНА
ДИА-
МАНТА!

ЈАСНО ДА ЈЕ У ТОМЕ И ПИ-
ТОН УЗЕО УЧЕШЋА!

КАДА ЈЕ ПРИСПЕЛА ДО
МЕСТА ГДЕ ЈЕ
НЕПРИЈАТЕЉ МОГАО ДА
БУДЕ, ЕСКАДРА
ЈЕ КРЕНУЛА
У НАПАД...

БРОДОВИ
СУ ОТВОРИЛИ
ВАТРУ И
ИЗБАЦИЛИ
МИНЕ... АЛИ,
ПИТОМ
СЕ ПРВИ
СРЕО С НЕ-
ПРИЈАТЕЉЕМ.

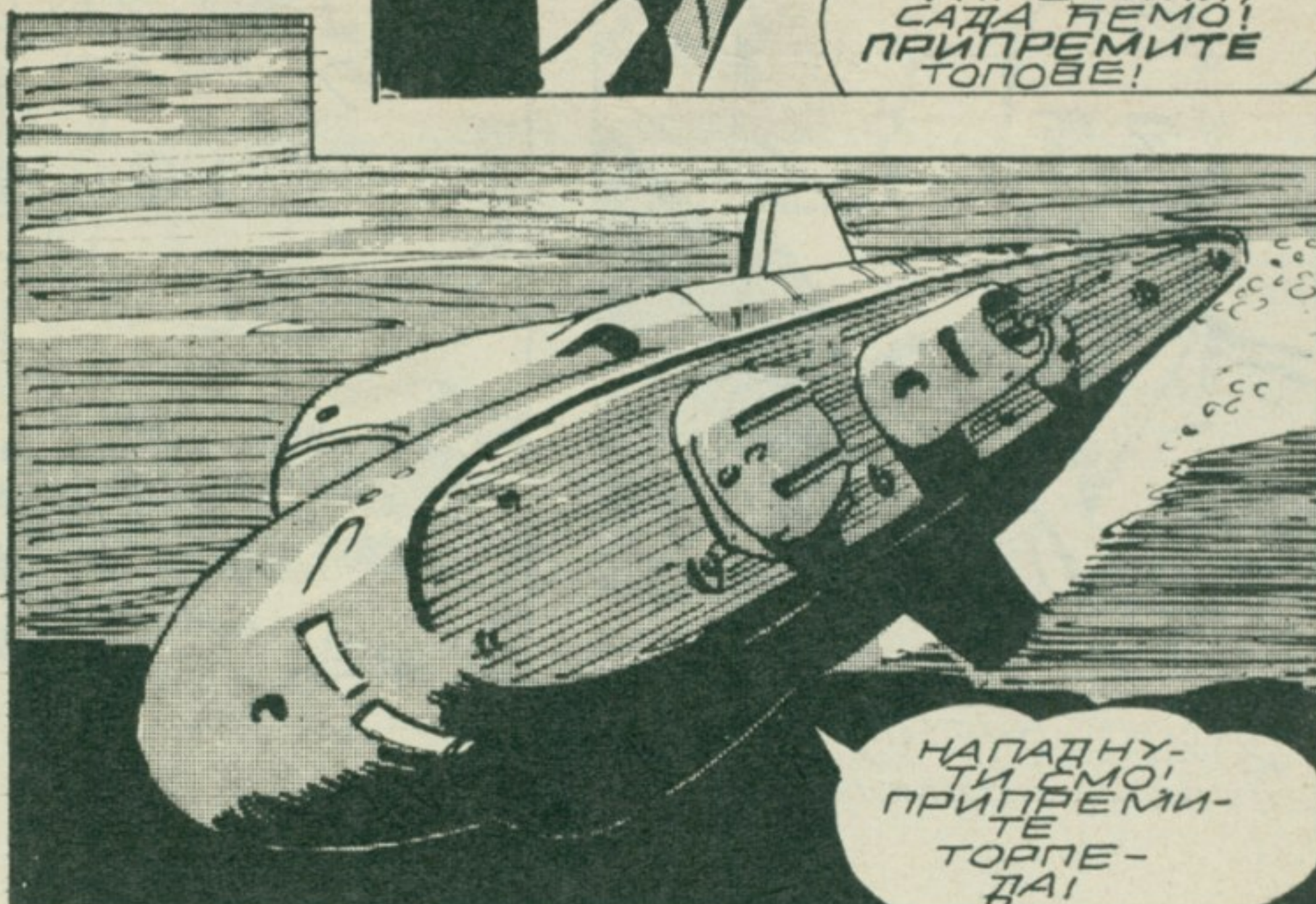
КАПЕ-
ТАНЕ
ОПЕТ
ОНА
МЕТАЛ-
НА
ЗМИ-
ДА!

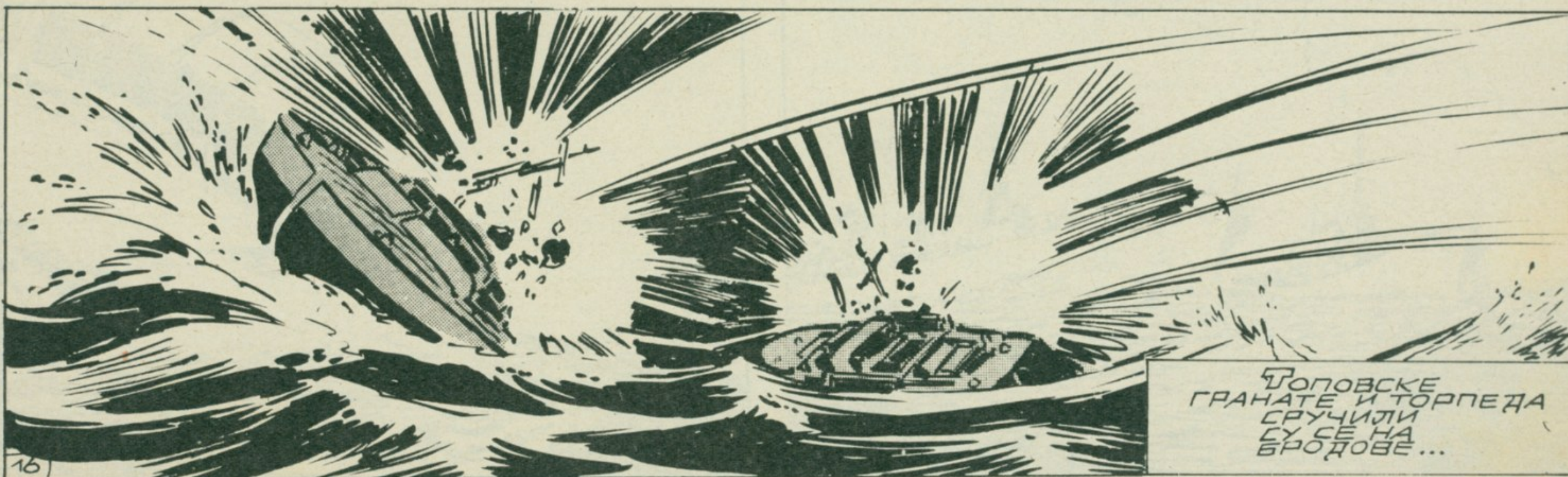
АКО ЈЕ
ОНДА НИСМО
УНИШТИЛИ,
САДА ЋЕМО!
ПРИПРЕМИТЕ
ТОПОВЕ!

У ТОМ ТРЕНУТКУ МИНЕ СУ ПОЧЕЛЕ
ДА ЕКСПЛОДИРАЈУ...

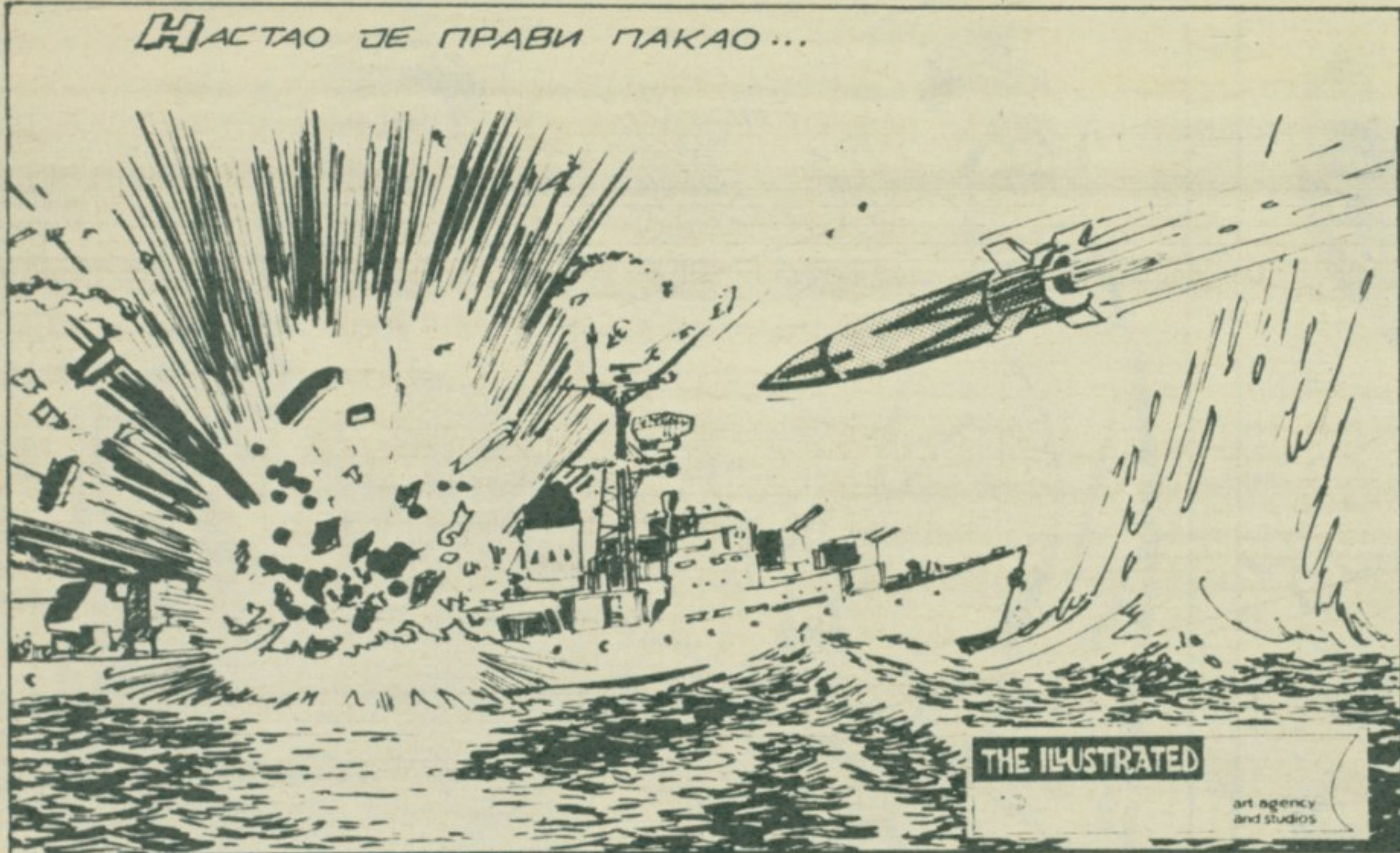

НАПАДНУ-
ТИ СМО!
ПРИПРЕМИ-
ТЕ
ТОРПЕ-
ДА!

ТОПОВСКЕ
ГРАНАТЕ И ТОРПЕДА
СРУЧИЛИ
СУ СЕ НА
БРОДОВЕ...

НАСТАО ЈЕ ПРАВИ ПАКАО...

THE ILLUSTRATED

art agency
and studios

ЈЕСИ ЛИ ВИДЕО,
ВИК? ПОДМОРНИ-
ЦА ЈЕ НАПРАВИ-
ЛА ПРАВИ
ПОКОЉ!

МОРАМО
ДА ПО-
ЖУРИМО...
ПРЕ НО
ШТО
И НАС
УНИШТИ!

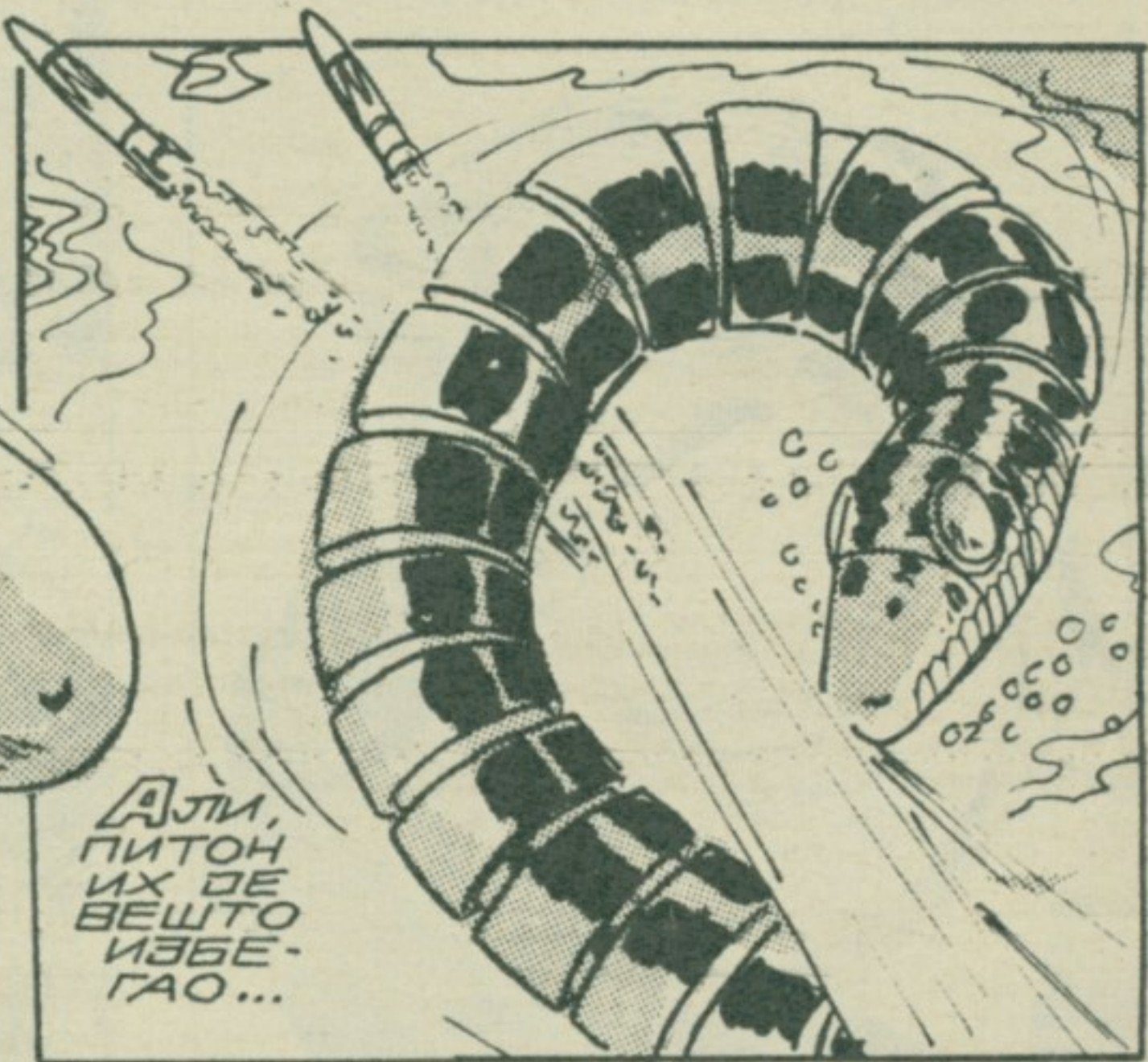
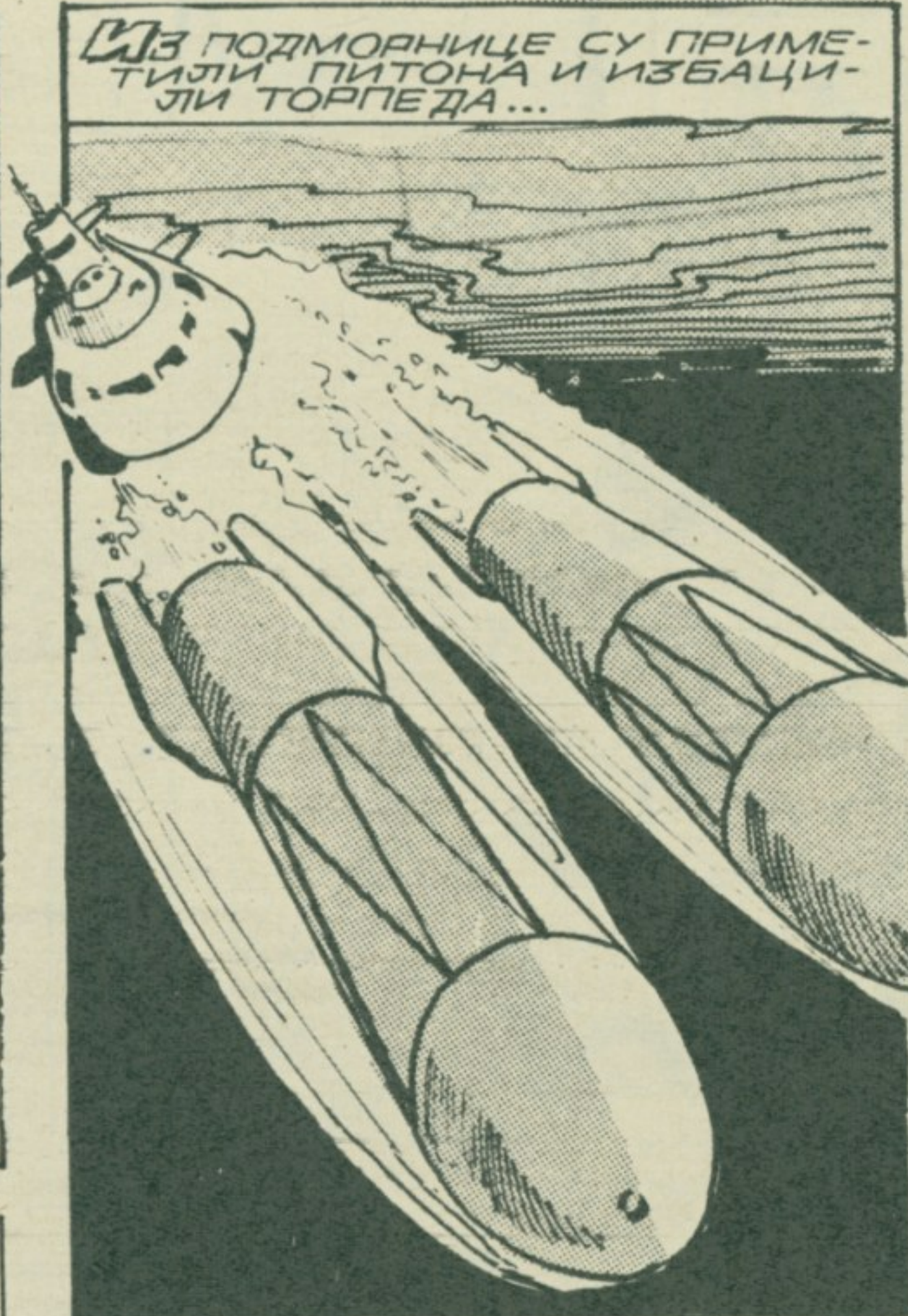

САД БАР
ЗНАМО
ГДЕ ЈЕ...
БИЋЕ
НАМ
ЛАКШЕ
ДА ЈЕ
УНИ-
ШТИМО!

ИЗ ПОДМОРНИЦЕ СУ ПРИМЕ-
ТИЛИ ПИТОНА И ИЗБАЦИ-
ЛИ ТОРПЕДА...

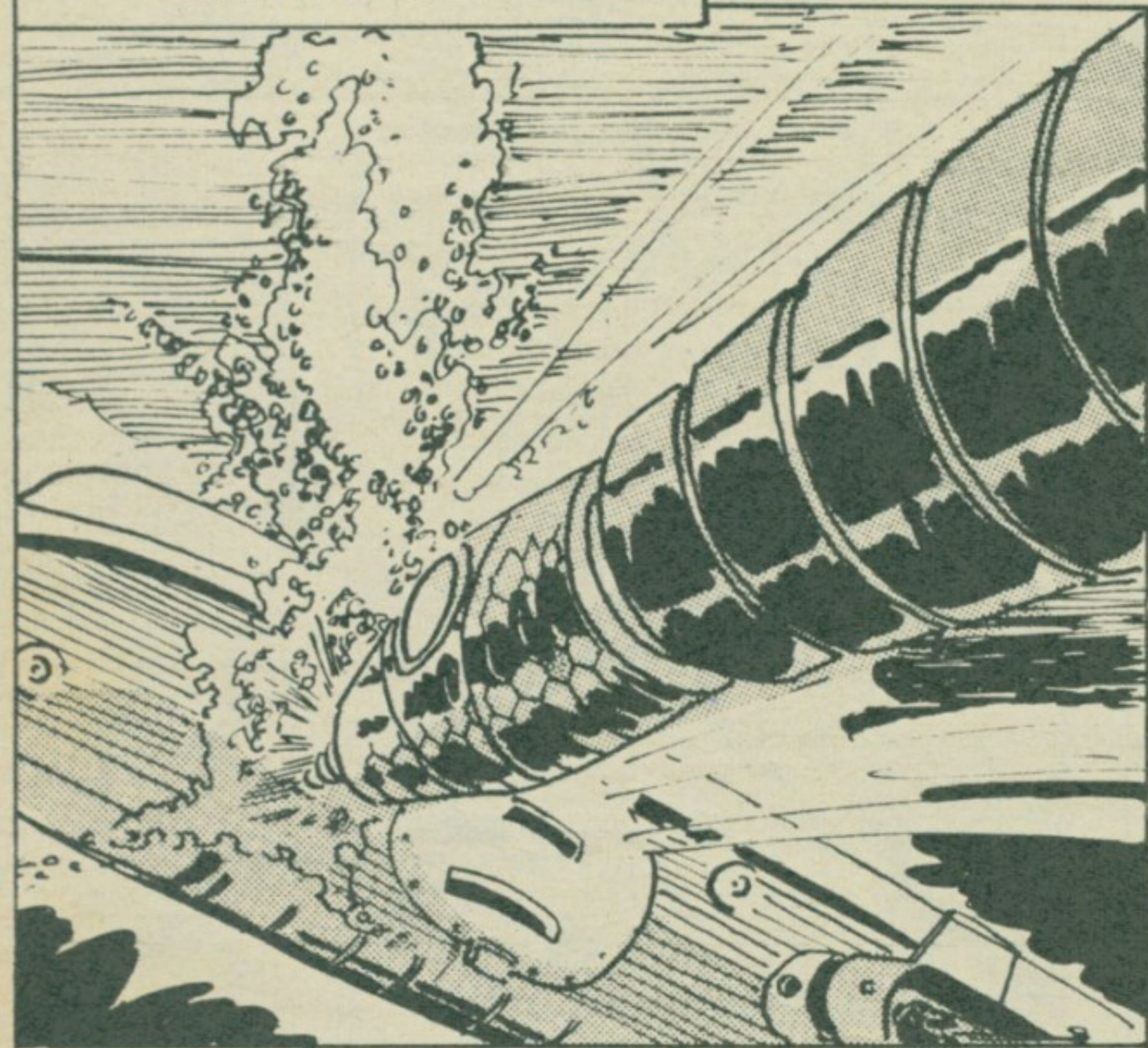

АХА!
СПРЕ-
МИ БУ-
ШИЉИ-
ЦУ!

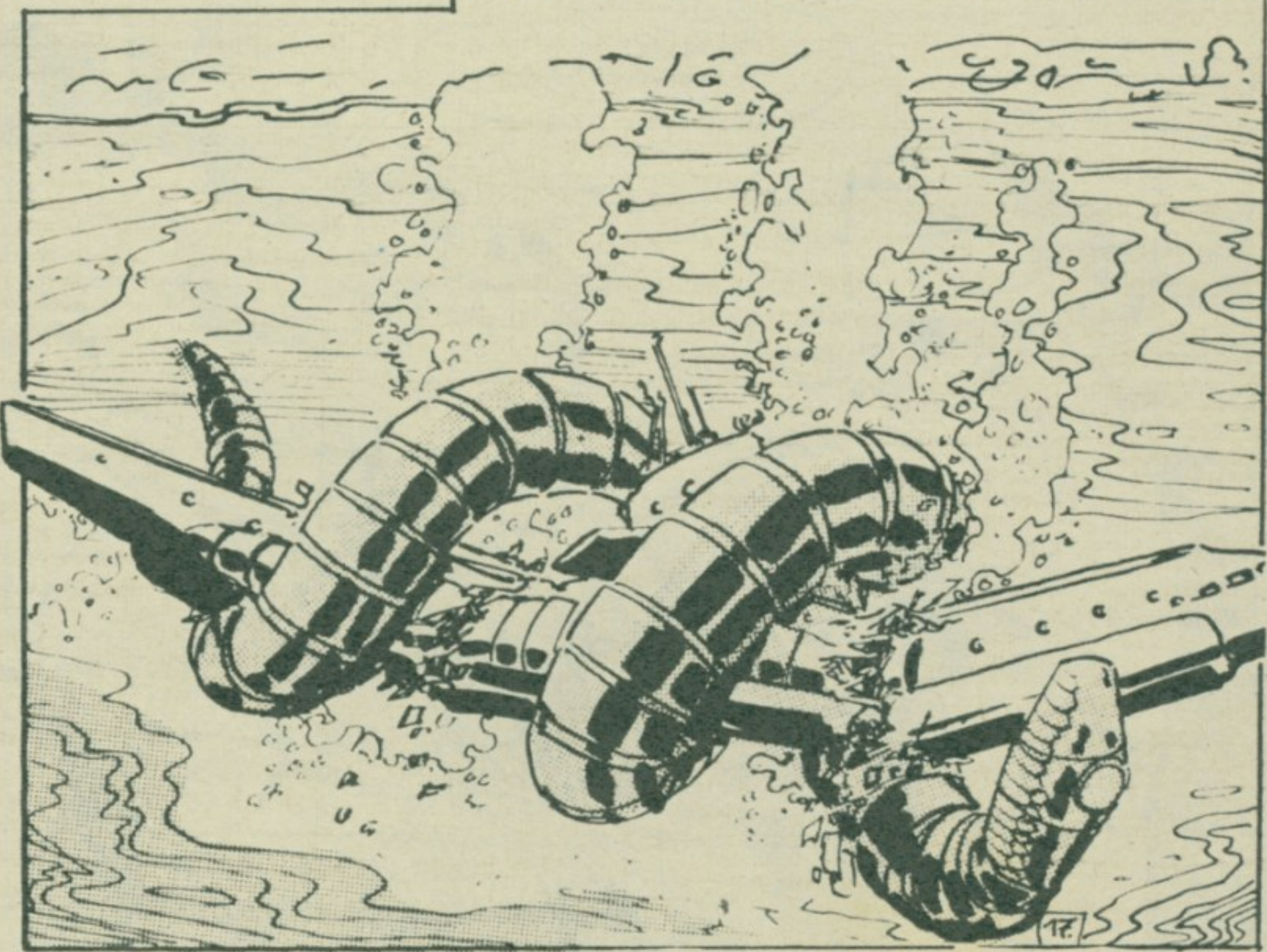

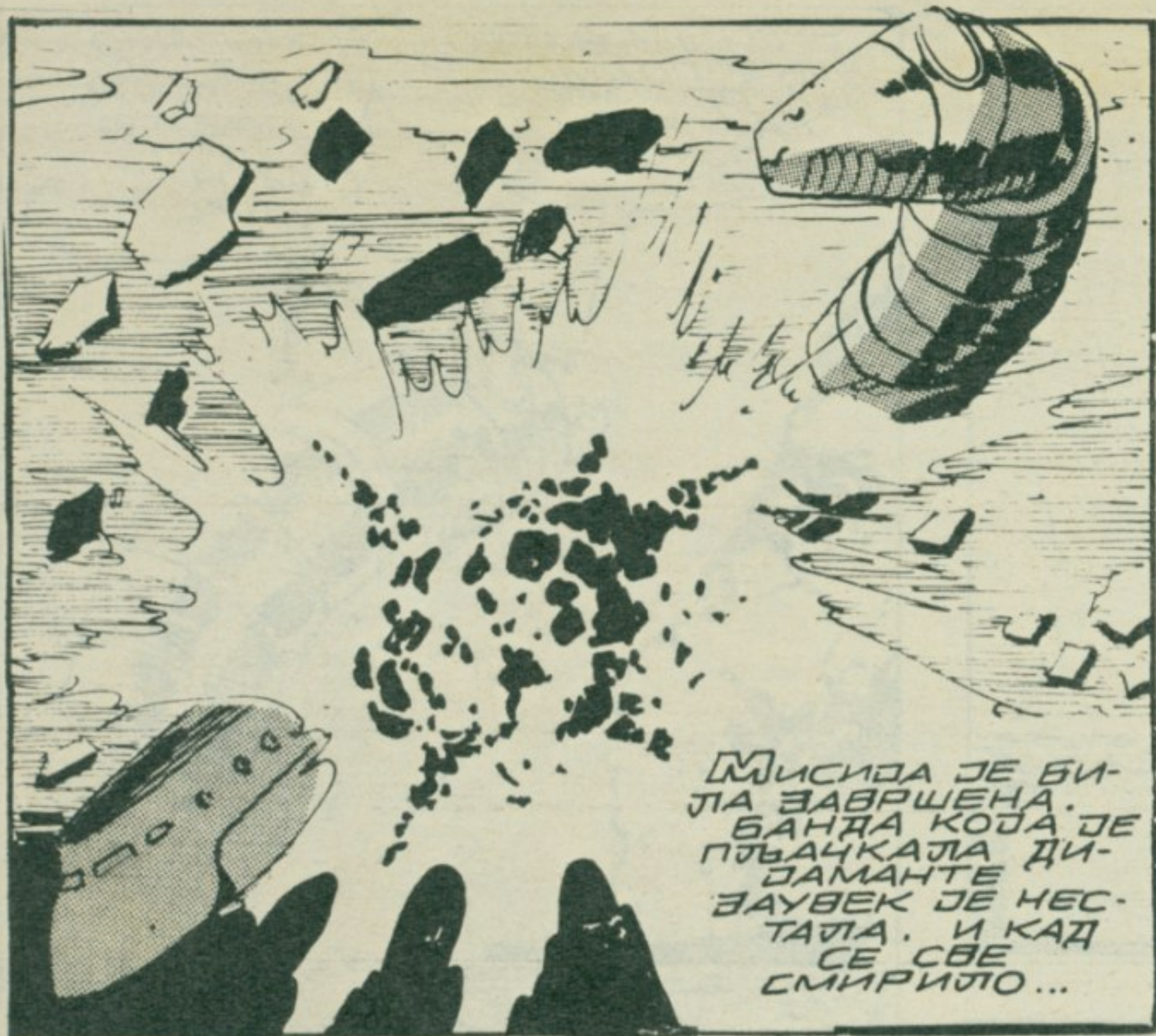
АЈИ,
ПИТОН
ЈЕ
ВЕШТО
ИЗБЕ-
ГАО...

А НЕШТО КАСНИЈЕ
НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ БИО
УНИШТЕН...

...И ПОДМОРНИЦА СМРВЉЕНА.

КРАЈ

МАНДРАК

ЛИЦЕ ПОД МАСКОМ

ТОЛИКО
САМ
УМОРАН
ДА
БИХ
САМО
ЛЕЖАО
И
СПАВАО!

ЗНАМ!
ТЕБИ ЈЕ
ПОТРЕБАН
ОДМОР...
А ДА
ОДОХ У
ПОДВОД-
НИ РИ-
БОЛОВ!

СРЕЋНО!
И АКО
СРЕТНЕШ
НЕКОГ
ПОЗНАТОГ...
ПОЗДРАВИ
ГА!

ЕХ,
ТИ...

ОХ! И ДА САМ
НЕКИ ВАРНИ
РИБОЛОВАЦ!
НЕ МОГУ ДА УВИДАМ
РИБЕ... ТОЛИКО
СУ ЛЕПЕ!

БАРАКУДА!
МЕНИ ОНА НИЈЕ
ПОТРЕБНА... А НА-
ДАМ СЕ НИ
ДА ЊОД!

ОКТОПОД!
Е ЊЕМУ НЕ ТРЕБА
ПРИЛАЗИТИ! ОХ... АЛИ
САМ СЕ СПУСТИЛА ДУ-
БОКО! ТЕ СТЕНЕ...
ДА СЕ НЕ ИЗГУ-
БИМ ИЗМЕ-
ЂУ ЊИХ!

ЊАРДА ЈЕ
ЗАСТАЛА
КАО
СКАМЕЊЕНА
ПРЕД
ЛИЦЕМ
КОЈЕ
ЈУ ЈЕ
УПОРНО
ПОСМАТРАЛО...

ПРИВИЊА
МИ СЕ! ОВО
ЈЕ НЕМО-
ГУЉЕ!

ПА
ДА САМ
НА ДУ-
БИНИ ОД
8 МЕТАРА!
ЈА ТО САЊАМ.
ОХ! ЛИЦЕ
ЈЕ НЕСТА-
ЛО!

БЛЕДА
СИ...?

ИСПРИЧАЈУ ТИ!
НА ДНУ ОКЕАНА
ВИДЕЛА САМ
ЛИЦЕ ЧОВЕКА
КОЈИ МЕ ЈЕ ПОС-
МАТРАО СА
РАСТОЈАЊА
ОД ТРИДЕСЕ-
ТАК САНТИМЕ-
ТАРА! НИЈЕ
ИМАО
МАСКУ!

НЕ
УОБРА-
ЖАВАМ...
КА-
ЖЕМ
ТИ!

ПОД ВОДОМ СВЕ
ДОВИДА ДРУГИ
ИЗГЛЕД! КО ЗНА
ШТА СИ ТИ ВИ-
ДЕЛА! А САД
ПОЖУРИМО... АКО
ЖЕЛИШ ДА СТИГ-
НЕШ НА МОДНУ РЕ-
ВИДУ НАКИТА!

У ХОТЕЛУ
ГДЕ СЕ
ОДРЖАВА-
ЛА РЕВИДА
ПОСВУД ЈЕ
БИЛО
НАОРУЖА-
НИХ
СТРАЖАРА...

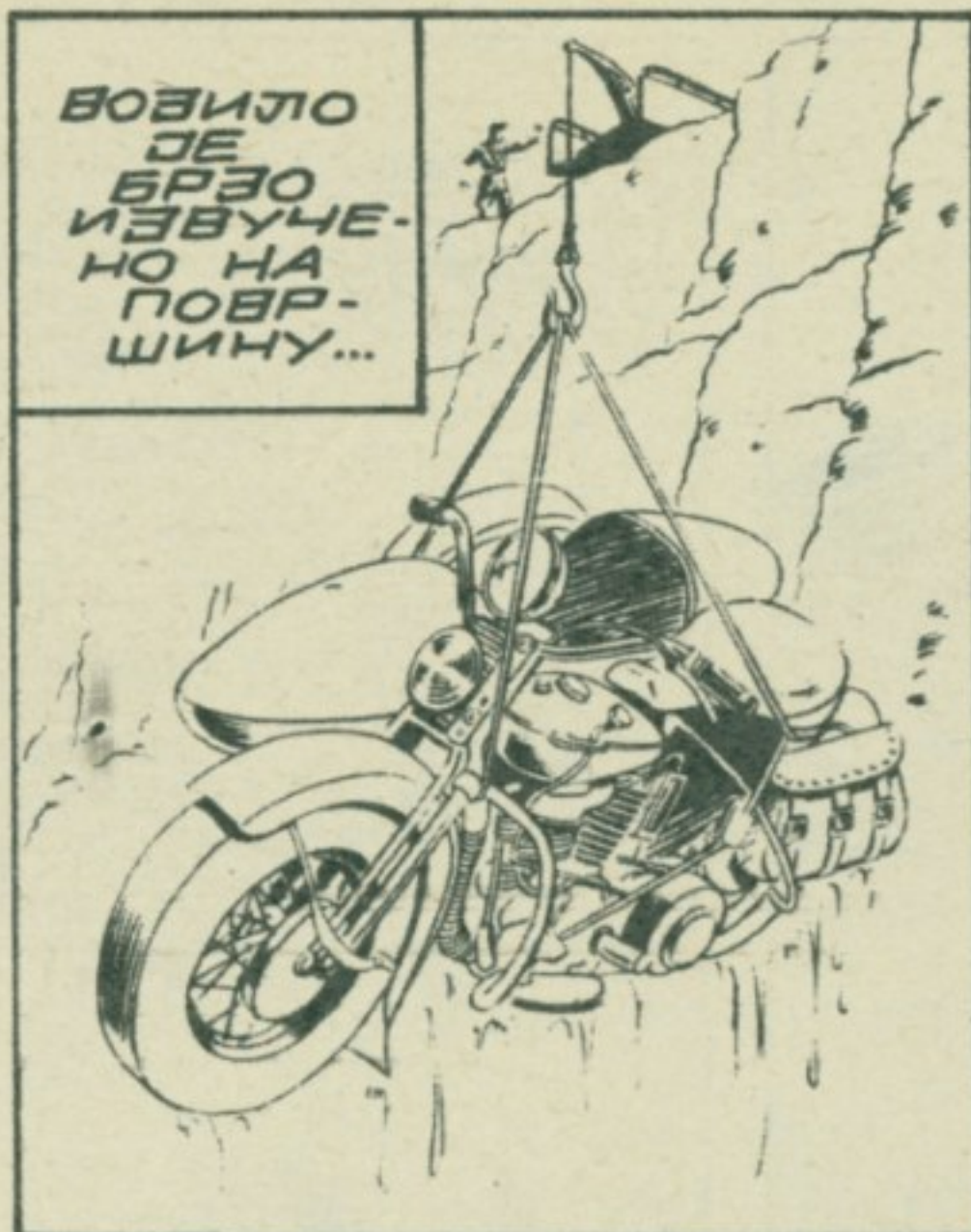

СТИГ-
ЛИ
СМО
НА
ВРЕ-
МЕ!

ОВАЈ
СТРАЖАР...
ПА ТО ЈЕ
ЛИЦЕ
КОЈЕ
САМ
ВИДЕЛА
ПОД
ВОДОМ!

ОХ!

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ

ИНСПЕКТОР ОКАЦ ПОСТА-
ВЉА ВАМ ДАНАС ОВУ КРИМИ-
НАЛИСТИЧКУ ЗАГОНЕТКУ.
ДОБРО ПОГЛЕДАЈТЕ СВАКИ
ДЕТАЉ НА ЦРТЕЖИМА И ПА-
ЖЉИВО ПРОЧИТАЈТЕ СВАКУ
ИЗГОВОРЕНУ РЕЧ.

ПТИЧИЦА ЈЕ ОДЛЕТЕЛА

ИНСПЕКТОР ОКАЦ
ОБАВЕШТЕН ЈЕ ДА
СЕ НЕКИ ЛОПОВ
КРИЈЕ У НАПУШТЕ-
НОМ ГРАДИЛИШТУ.
У ПРАТЊИ СВОГ
ПОМОЋНИКА УШИ-
ЊА ОН ОДЛАЗИ
ХИТНО НА ЛИЦЕ
МЕСТА.

КАКО ЈЕ БИЛА ВЕЛИКА ВРУЋИНА УШИЊ
НИЈЕ МОГАО ДА ОДОЛИ А ДА
НЕ КУПИ СЛАДОЛЕД.

ОСТАВЉАЈУЊИ УШИЊА ДА ПАЗИ НА
УЛАЗ ИНСПЕКТОР ОКАЦ ЈЕ
ОБАЗРИВО УШАО У
ГРАДИЛИШТЕ.

ИНСПЕКТОР ЈЕ ПАЖЉИВО
ПРЕТРАЖИО СВАКИ
КУТАК НАПУШТЕНЕ ГРАЂЕВИНЕ.

МАДА НИЈЕ НАШАО НИКО-
ГА, ТРАГОВИ ЛОПОВА ЈАСНО
СУ СЕ ВИДЕЛИ.

ОКАЦ ЈЕ ПОШАО ПРЕМА ИЗЛАЗУ И УВЕРИО
СЕ ДА ЈЕ ЛОПОВ ЛАКО МОГАО ДА ИЗАЂЕ А
ДА ГА ЊЕГОВ ПОМОЋНИК НЕ ПРИМЕТИ.

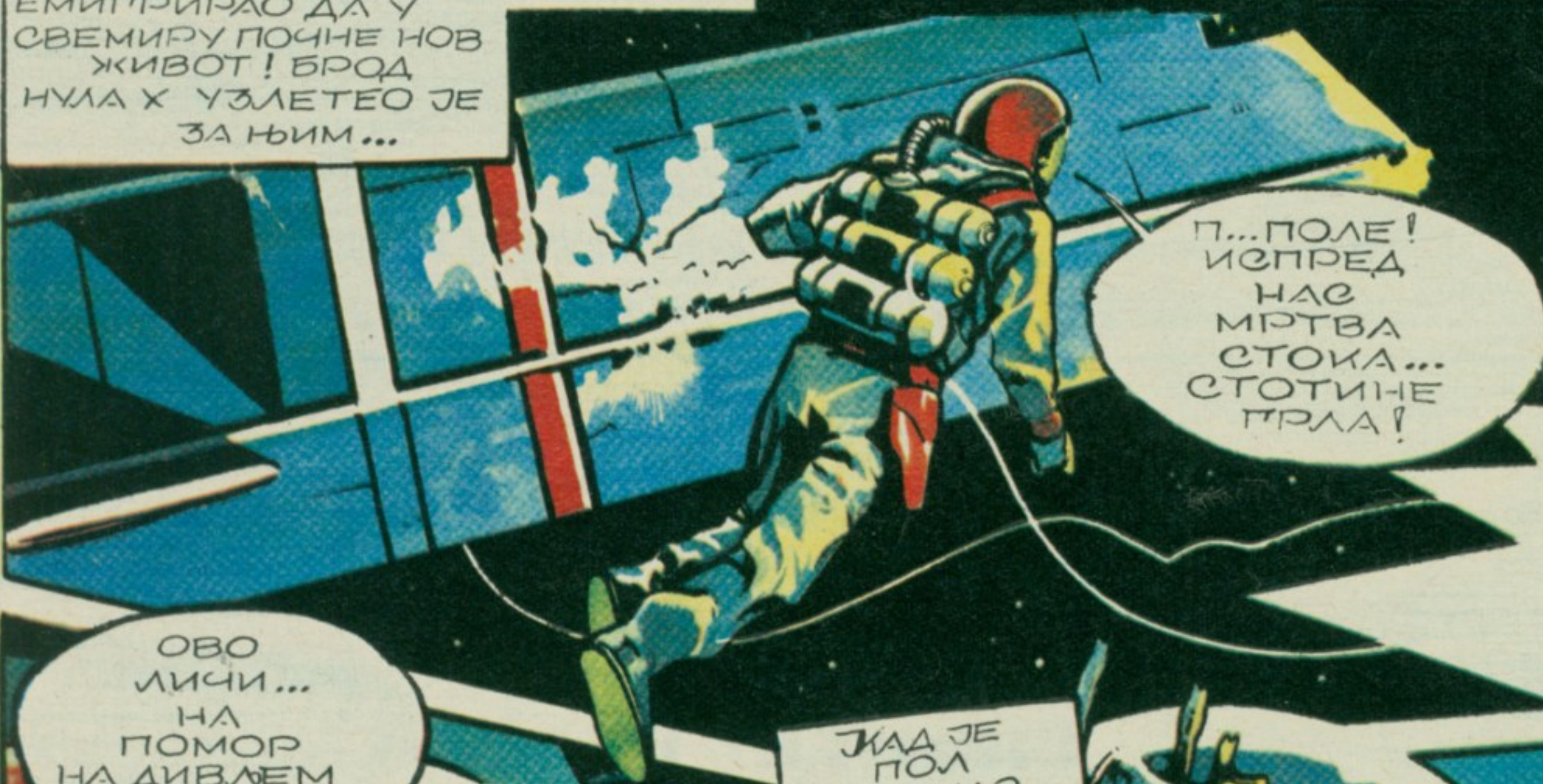
ШТА ЈЕ, ДРАГИ ЧИТАОЦИ, НАВЕЛО ИНСПЕКТОРА ОКАЦА ДА ПОСУМЊА У РЕЧИ СВОГ ПОМОЋНИКА? АКО СТЕ ПРОНАШЛИ,
ЧЕСТИТАМО! А АКО НИСТЕ ПОГЛЕДАЈТЕ РЕШЕЊЕ НА 55. СТРАНИ.

НУЛА Х

ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

ПРОФЕСОР КАРЛ ВИНЕР ОСУДИО ЈЕ ЗЕМЉУ НА ПРОПАСТ А САМ ЈЕ ЕМИГРИРАО ДА У СВЕМИРУ ПОЧНЕ НОВ ЖИВОТ! БРОД НУЛА Х УЗЛЕТЕО ЈЕ ЗА ЊИМ...

П...ПОЛЕ!
ИСПРЕД
НАС
МРТВА
СТОКА...
СТОТИНЕ
ГЛА!

ЈЕСИ
ЛИ
ШЕЊО,
ГРЕП?
ШТА
ТО
ГОВОРИШ?

ГОВОРИМ
ТИ ИСТИНУ...

ОВО
ЛИЧИ...
НА
ПОМОР
НА ДИВЉЕМ
ЗАПА-
ДУ!

ЖАД ЈЕ
ПОЛ
ИЗИШАО...

У
ПРАВУ
СИ!
ПОГЛЕДАЈ
ЖИП!

ТО ЗНАЧИ
ДА СЕ ОН
ПРОБИО
КРОЗ
АСТЕРОИ-
ДНИ
ПОЈАС!

ДА...АЛИ,
НЕШТО МУ СЕ
МОРАЛО ДОГО-
ДИТИ! ЗАВР-
ШИМО ОПРАВ-
КУ...ПА ЗА
ЊИМА!

ЧЕ-
КАЈ МЕ ДО-
ЛАЗИМ!

„ДРУШТВО
ЗА СВЕМИРСКУ
ЕМИГРАЦИЈУ“!
МОРА ДА ЈЕ
ВИНЕРОВА
СТОКА!

ПРИОНУ-
ЛИ СУ
НА
ПОСАО...

ПОСЛЕ
2 ЧАСА...

СВИ
УРЕЂАЈИ У
РЕДУ!
ПОВЕЋАЈ
БРЗИНУ ДО
МАКСИМУ-
МА!

У РЕДУ!
ТИ САМО
ДРЖИ
ПРАВАЦ...
ПЕТ-
ПУРПУРНО-
НУЛА!

НУЛА Х ЈЕ ЛЕТЕО ПУНОМ
БРЗИНОМ СВЕ
ДОК...

ПОЛЕ,
ТРАПОВИ
БРОДОЛОМА
ИСПОД НАС!
НЕ
СВИЋА
МИ
СЕ...

ДВА
СТЕПЕНА
ДЕСНО...

У СЛЕДЕЌЕМ БРОЈУ: БРОД-КАРПУН!

креирај себи модел од вуне

»ЗАБАВНИК« ЋЕ БЕСПЛАТНО ИСПЛЕСТИ 10 НАЈУСПЕЛИЈИХ МОДЕЛА ОД ВУНЕ КОЈУ ПОКЛАЊА *teteksa* ИЗ ТЕТОВА

ПРАВИЛА КОНКУРСА

1. У овом конкурсy могу да учествују сви ученици основних и средњих школа. Свако има право да себи нацрта један модел: 1. хаљину, 2. мантил, 3. комплет (јакна и сукња или јакна и панталоне), 4. џемпер, капу и рукавице (за зимске спортове) или 5. прслук (дужи или краћи). Дописницу с нацртаним моделом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, 11001 Београд П. фах 124 до 25. октобра ове године.

2. Изрежи и залепи приложену фигуру (доле) на дописницу. Нацртај преко фигуре модел који би желео да имаш и обој га темперама.

3. Попуни купон с мерама и с друге стране дописнице испиши читко своју адресу.

4. Жири састављен од представника ЗАБАВНИКА, ТЕТЕКСА и модног креатора прегледаће све приспеле modele и изабрати десет најуспелијих. Њиховим ауторима ЗАБАВНИК ће исплести ове modele и послати до 25. новембра 1971. године.

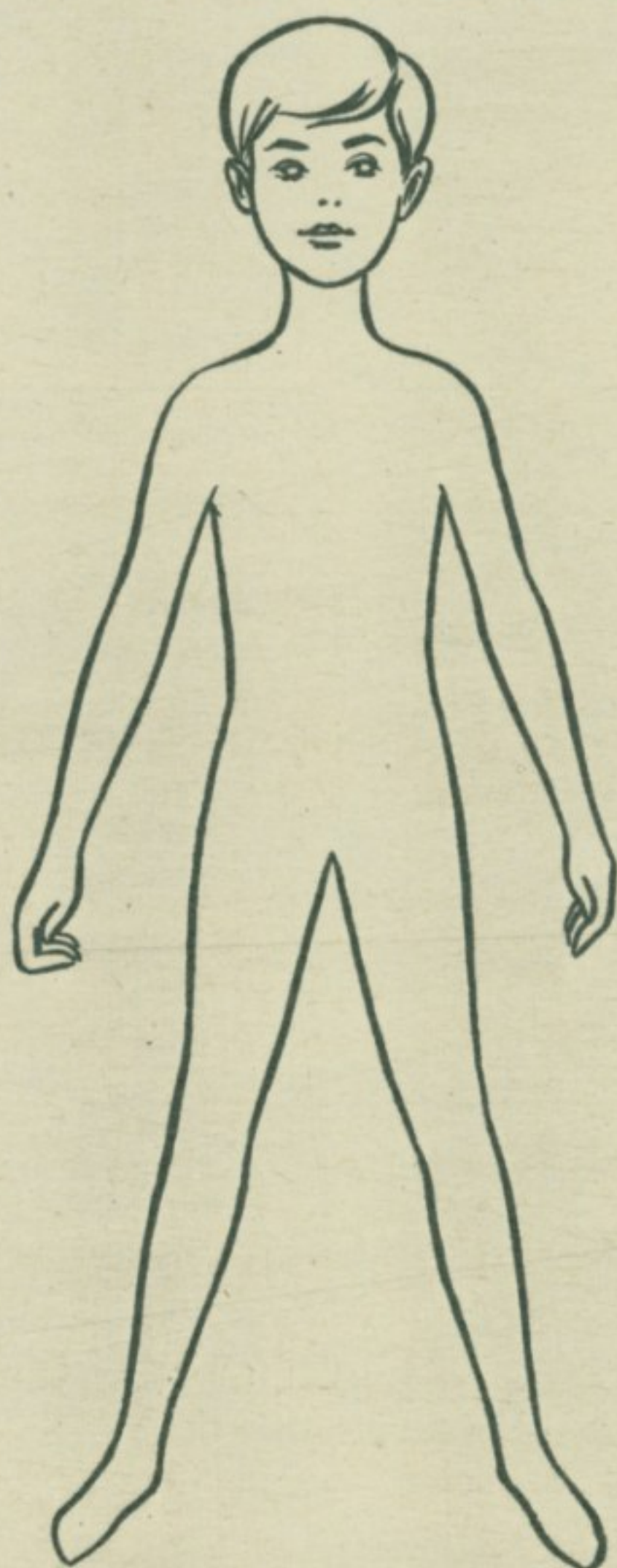

Овде доносимо два примера. Ти, наравно, нацртај други модел.

КУПОН СА МЕРАМА

1. ОБИМ ГРУДИ	_____	СМ	5. ШИРИНА ЛЕЂА	_____	СМ
2. ОБИМ СТРУКА	_____	СМ	6. ДУЖИНА РУКАВА	_____	СМ
3. ОБИМ КУКОВА	_____	СМ	7. ДУЖИНА ПАНТАЛОНА	_____	СМ
4. ВИСИНА СТРУКА	_____	СМ	8. ДУЖИНА СУКЊЕ	_____	СМ

ENERGOINVEST

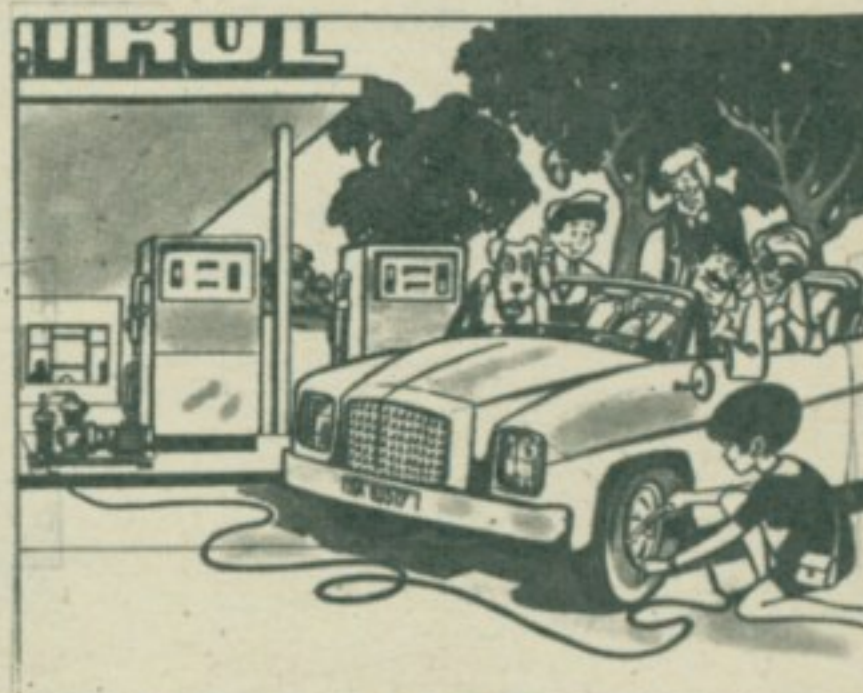
НАГРАЂУЈЕ

3+333

У продавници „ЕНЕРГОИНВЕСТА“ на Скендерији у Сарајеву специјални жири извукао је на срећу имена 18 учесника 33. Енергоинвестове наградне игре. Сви ови учесници тачно су одговорили да се компресори употребљавају за пумпање аутомобилских гума. Називи награда које ће добити знаће се на крају квиза у завршној емисији ТВ ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА 3. I 1972.

Имена срећних добитника 33. Енергоинвестове наградне игре су: 1. ЈАСМИНКА МИЈАТОВИЋ, Карађорђева 58, 15000 Шабац, 2. СРЕТЕН ПАНКОВИЋ (Жебрац) Спољно-старчевачки пут 66, 26000 Панчево, 3. ЈОВИЦА БАРЂУ, ученик, Алибунар, 4. БРАНКА РАДИНСКИ, Гундулићева 51, 43400 Вировитица, 5. ДРАГАНА ДУРЧИЋ, Дреновачка 7, 11060 Београд, 6. ЈЕЛЕНА ДАКИЋ, Основна школа, 71420 Пале, 7. ТОМИСЛАВ ЖИВАНОВИЋ, Пролетерских бригада 22, 11320 Велика Плана, 8. ВАЛЕНТИНА ВАСИЉЕВИЋ, Малокије 3-а Замет, 51000 Ријека, 9. БРАНКО ЈАНКОВИЋ, ВП 6919-6, 18002 Ниш, 10. ВЕСНА ЂОРЂЕВИЋ, Драгољуба Јеличића 3, Шабац, 11. ДРАГАНА ТОМАНОВИЋ, Братства

и јединства 46, Брчко, 12. МАЈА ПОЛИН, Саве Ковачевића 10, 21000 Нови Сад, 13. МИЛАН ГОРЈАНЦ, Иве Маринковића 8, 55300 Славонска Пожега, 14. СЛАВИША ЖДРАЛЕ, Алифаковац 1, 71000 Сарајево,

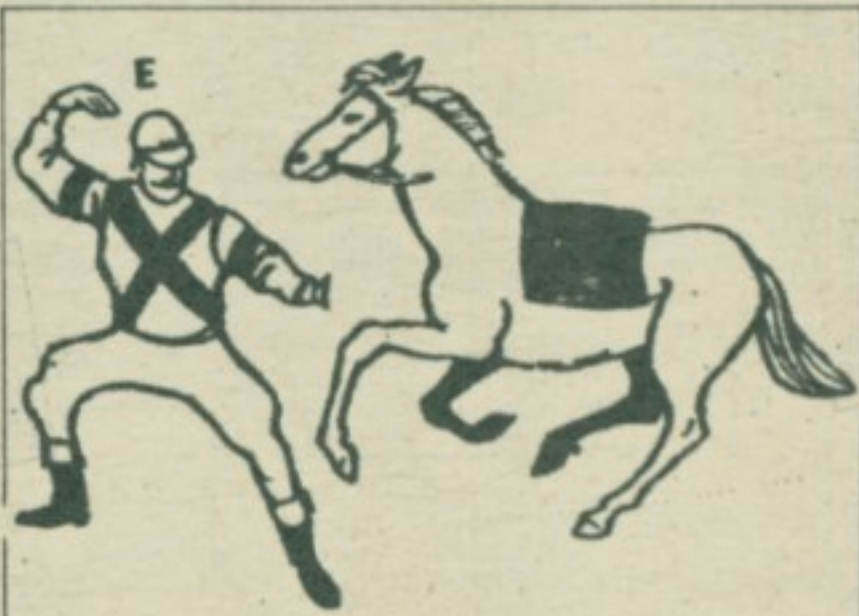
15. САША ГЛАВАШ, Титова 149-а/VI, 75000 Тузла, 16. ЉИЈАНА ЛАЗИЋ, Филипа Кљајића 49, 15316 Бања Ковиљача, 17. ВЕСНА ЂУРИЋ, Вука Караџића 21, 31250 Вајина Башта, 18. ЗВОНКО МАШЕРА, Велог Јоже 9, 52000 Пула.

DARWIL НАГРАДНА ИГРА

СПОРТИСТИ ДОБИЛИ РЕКВИЗИТЕ

Свих 12 спортиста, у 14. DARWIL-овом наградном задатку објављеном у „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ број 1027, добило је своје реквизите захваљујући нашим читаоцима. Према пропозицијама овог конкурса сви учесници који до 10. септембра ове године послају тачне одговоре на сва питања, стичу право да учествују у извлачењу награда на срећу. И поред тога што је велика већина учесника тачно одговорила доносимо решење овог задатка.

Спортиста обележен словом А је дизач тегова а он не може без тегова 11; В је скијаш и њему припадају скије број 12; Ц је боксер и он вежба на реквизиту број 10; Д је планинар па према томе његов реквизит је број 1; Е је коњаник који, наравно, не иде без коња 3; Ф је клизачица и њена обавезна опрема су клизачке 9; Г је мачеваца а ње

гово оружје обележено је бројем 5; Х је риболовац чији је реквизит обележен бројем 4; Фудбалеру и припада лопта број 7; Ј је стрелац с реквизитом број 8; К је бициклиста а припада му бицикл број 2 и Л је тенисер коме припада рекет бр. 6.

I НАГРАДУ: мушки часовник са штопером и календаром добио је ИВАН ЛИПАК, Стобичка 23, Иванец, ЗП Запрешје 41211.

II НАГРАДУ: аутоматски мушки часовник са датумом добио је ДРАГО БАТИНИЋ, Држићева 83/4, 41000 Загреб.

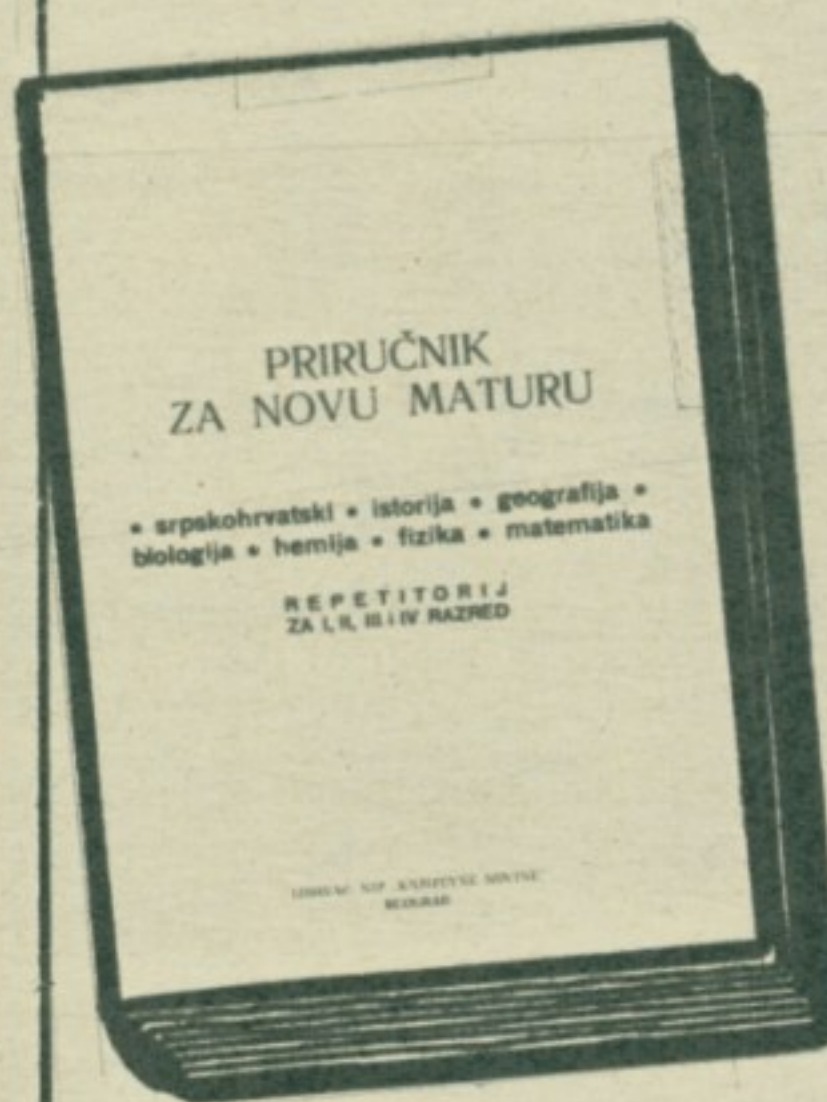
III НАГРАДУ: дечји часовник добила је СНЕЖАНА КУЗМАНОВСКА, „Доне Вожинов“ 19.91300 Куманово.

IV НАГРАДУ: штоперу добила је ВОЈАНА МИЉУШ, железничка станица — Аеродром, 26000 Панчево.

V НАГРАДУ: часовник — привезак добила је МИЛЕНА ДРВАРЕВИЋ, Града Сирена 1/6, 34000 Крагујевац.

VI НАГРАДУ: часовник — привезак добила је ГОРДАНА ПЕТЕРАНЕЦ, Причићева 9, 41000 Загреб.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛСКО ГРАДИВО!

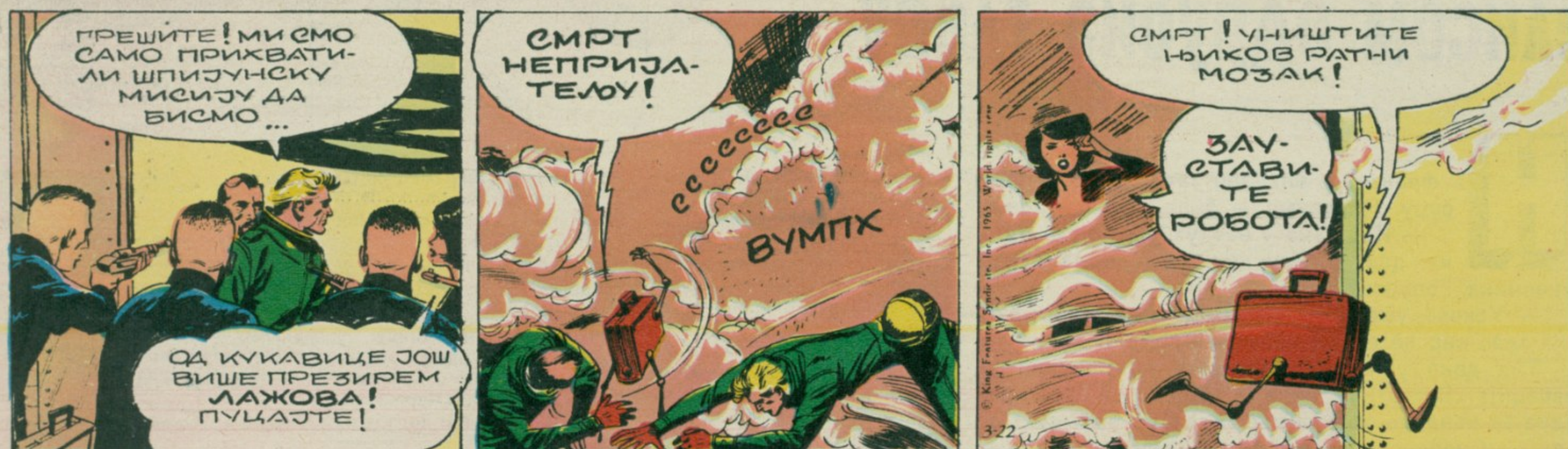
НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом познатих педагога приредило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га добити поужећем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

НОВИ ПРИРУЧНИК ШТЕДИ ВРЕМЕ И ТРУД МАТУРАНТИМА!

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У КАУЧЕМ БРОЈУ: ПРИЈАТЕЉСКО УБЕЖИВАЊЕ!

ДРУГИ СВЕТСКИ РАТ

Захаров је летео тако ниско да немачком извиђачу замало није елисом одрубљено главу

На фронту је владало затишје, као пред буру. Пилотима је било доста чекања. — Кад ћемо у ваздух? — по сто пута на дан питали су свог команданта пуковника Голубова.

— Ускоро, ускоро! — одговарао им је а ни сам није знао кад ће стићи наређење команде.

Тих дана у највећој тајности припремана је операција „Багратион“ која је требало да буде пресудна за коначно ослобођење. Ноћу су друмом Москва — Смоленск марширали пукови и дивизије. Ловачка дивизија добила је задатак да ниједан немачки авион не сме да пређе линију фронта како њихови пилоти не би приметили покрет руских јединица.

— Запамтите, ниједан авион...! — понављао је Голубов сваког јутра ово наређење у свом пуку.

Па, ипак, и поред све будности један немачки авион успео је да пређе линију фронта. Голубов је морао на рапорт код генерала Черњаховског, команданта III белоруског фронта. Стајао је крај свог авиона и није му се улазило у кабину: знао је да генерал не воли да чека, а знао је такође и да ће га добро изрибати.

Неравнојравна борба

Чим је узлетео према команди фронта, одмах је заборавио и генерала и све непријатности које су га чекале. Сав се усредредио на испробавање новог локатора... На небу ниједног авиона. Одједном у слушалицама је зачуо глас начелника штаба Гнездилова:

— Таран 2, Таран 2... У

квадрату 56 и 78 два непријатељска авиона!

Голубову је срце јаче закуцало. Додао је гас и нагло кренуо у борбени заокрет. Летео је у сусрет облацима које су сунчеви зраци обојили наранџасто па су представљали неку врсту застора који га је донекле штитио од непријатеља. Напрезао је очи зурећи у даљину све док није опазио две мале тачке — била су то два немачка „месершмита“.

Казалка на брзиномеру пола се великом брзином. Додао је још мало гаса и ускоро је сустигао непријатељске авионе долазећи им с десне стране. С висине се нагло обрушио на другог у реду, притиснуо је дугме.

„Месершмит“ је експлодирао у ваздуху и стрмоглавио се према земљи остављајући за собом густ црни траг.

— Ко се то спушта падобраном? — зачуо се узбуђен глас начелника Гнездилова.

— Шваба је успео да искочи, ја идем на другог! — одговорио је на брзину Голубов коме није било до разговора.

Таман је окренуо авион за

90 степени и устремио се на другог „месершмит“ који је бежао, кад се у слушалици чуло наређење:

— Таран 2, Таран 2... У квадрату 1 непријатељски „јункерс 88“!

Неравноправну борбу у ваздуху нетремице су пратили из штаба III белоруског фронта, генерал Черњаховски није испуштао доглед из руку

ПО-2 јури бејунца

На другом аеродрому пилоти и механичари пуковника Голубова гледали су према хоризонту у очекивању да се командант врати с рапорта и не слутећи шта се тамо догађа.

Ускоро се међу облацима појавио авион који су очекивали, али уместо да се спусти, из њега се зачуо глас пуковника Голубова:

— Нека неко полети са ПО-2! Немачки пилот се спустио на пољану крај брезове

шуме. Не смемо га пустити да побегне својима.

Управо у том тренутку у авиону ПО-2, старом двокрилцу који је служио за извиђање на линији фронта, налазио се генерал Захаров ко

НЕПРИЈАТЕЉА ЗАРОБИО АВИОНОМ

метња најискуснијих пилота.

Први је полетео један француски пилот. Најпре је изнад аеродрома направио круг држећи авион на веома малој висини, а онда је прешао целу дужину аеродрома скоро додирујући земљу врхом левог крила! Присутни су задивљено пратили сваки

викао је надлећући Немац који је у скоковима покушавао да се домогне шуме.

Немац, је зајлакао

Кад се авион и по трећи пут нашао изнад њега, човек се бацио у високу раж. Чим се ПО-2 мало удаљио, дигао се и повијен наставио да трчи према шуми. Авион је направио оштар заокрет и поново се устремио на њега. Летео је тако ниско да замало бегунцу није одрубљив главу. Елисе су додиривале раж. Немац се поново бацио на земљу. Са сузама у очима гледао је шуму која је била тако близу, али је за њега остала недостижна.

А генералу Захарову није било тешко да лети на тој висини...

Једног дана 1942. године француски пилоти који су се борили у Совјетском Савезу у ескадрији „Нормандија“ посетили су ваздухопловну дивизију у Тули код Москве. Дошло је до узбудљивог над

његов покрет, француски пилот показао се прави ваздушни акробата. Руски пилоти горели су од жеље да и они полете и покажу своје летачке вештине иако се у таквој пилотажи нису раније окушали. Само да је командант дозволио, цела дивизија би полетела да се покаже. Генерал Захаров је у почетку хтео да прекине ове вратоломије, али кад је на лицима својих војника видео жељу за реваншом, наредио је да му припреме авион.

Пошто је узео залет, Захаров се дигао у ваздух повећавајући стално брзину, а онда се нагло обрушио према аеродрому. Авион је једно време држао у хоризонталном положају, а затим га окренуо на леђа. Цео аеродром пролетео је тако наопачке, готово додирујући ка цигом траву! Све је тако било изнад њега: зграде, оближње дрвеће, па чак и људи који су стајали на аеродрому и заустављена даха посматрали ове акробације.

На крају аеродрома генерал Захаров се силовито винуо у ваздух и обрћући се, почео да прави пењући валак...

И сада ПО-2 је секао ваздух изнад саме земље. Немачки пилот је схватио да не може побећи. Избезумљен од страха бацио се на земљу и заплакао. Више није ни покушавао да бежи јер се авион већ спустио одмах поред њега. Совјетски генерал прилазио му је кроз раж с упереним пиштољем. Немац је дигао руке увис и ушао у авион у коме се налазио још један руски официр. Попео се и Захаров, дао гас и полетео додирујући врхове младих бреза. Било је то заиста необично заробљавање: пилот у ваздуху заробио је другог пилота на земљи, и то живог и здравог.

За то време Голубов је водио ваздушни бој са „јункерсом“, немачким лаким бомбардером. Ситуација је била чудна: сви пилоти били су на земљи, а у ваздуху се њихов командант борио — сам. Морао је да победи, по сваку цену. То су од њега очекивали сви доле на земљи, а он је то желео више него ико други.

Одлучујући губобој

„Јункерс“ је јурио према западу тражећи спас иза линије фронта, а Голубов је хитао за њим. Пришао му је сасвим близу са задње стране и већ је могао да препозна његовог стрелца који је иза нишана митраљеза чекао на свој тренутак. Ватра је могла да плане сваког часа и с једне и с друге стране, али оба пилота су оклевали неколико тренутака.

Голубов је имао јаче жив-

це од немачког стрелца који се бојао да не промаши; у том случају запечатно би своју судбину јер његов противник би тада имао времена да промени положај и заспе га пресудним рафалом. Руски пуковник искористио је тај тренутак, скренуо удесно и опалио.

Блеснуо је десни мотор на „јункерсу“, али се одмах огласио и митраљез из немачког авиона. Голубов је нагло повукао палицу и пропео се увис. Десни мотор „јункерса“ био је сав у пламену и немачки пилот, који је опалио испод себе линију фронта, нагло је кренуо у пикирање.

Али, Голубов је знао да му сад више не може умаћи. Полетео је за њим у пикирање. Јурио га је тако до саме земље а кад га је стигао, сасуо је у његов труп још један митраљески рафал.

Земља је била већ сасвим близу и Голубов је нагло пошао у борбени заокрет. Док се пео увис, Гледао је како немачки авион удара о земљу и на све стране лете пламени језици и густ дим.

* * *

Негде око подне стигло је наређење за покрет. Пилоти су били радосни, дугоочекивани напад могао је да почне. За пуковника Голубова био је то двоструко срећан дан. Јер, на дну наређења стајала је за њега кратка порука генерала Черњаховског:

„Не морате се јављати на рапорт“.

П. П.

ји тек што је стигао у инспекцију пука. Чим је чуо поруку, узлетео је не часећи часа. Ускоро је спазив бегунца и почео да се спушта према њему у оштрој спирали све док није сишао на два метра изнад земље! Направио је један полукружан заокрет и јурнуо право на немачког пилота. Овај се брзо испружио по земљи а авион је пролетео изнад њега да би се одмах вратио. Овог пута Захаров се спустио још ниже и извукао револвер.

— Стој! Не мичи се! — по-

Вако Шејн се насмеши и тихо звизну. На пола метра од њега видео се траг. Само да је начинио још који корак не би га приметио, а за један час снег би га затрпао.

— Балак — шапнуо је трапер. — Он и нико други.

ДРСКИ РАЗБОЈНИК

Вако Шејн или како су га Индијанци звали Кожна Нога због његових чизама које, ваљда, није скидао ни кад је спавао, већ шест месеци трагао је за сивим вуком који је њему и другим канадским ловцима северно од Огокија задавао велике главобоље. У сумрак би обишао све њихове замке и покупио животиње које су се у њих ухватиле. Од три постављене клопке

добро га истражити. Ту негде мора постојати улаз у јазбину. Затим треба запалити сноп прућа испред отвора да дим истера животињу напоље. А онда пушку на нишан и чекати... Али, шта ако јазбина има други излаз? Зар није лукави вук месецима завањавао ловце тако да су неки мислили да им клопке пљачка неколико вукова. Само је Шејн био сигуран да је то тај један, Балак, и зато је кренуо у трагање које је трајало већ две недеље. Заклео се да ће га овог пута ухватити, по сваку цену.

Другим корацима Шејн се упутио према брежуљку. Траг сивог вука и даље је био јасан. За тренутак ловац помисли: па ово је сувише очигледно, то не личи на Балака. Између њега и брежуљка био је велики нанос снега, а траг је ишао право ка њему. Балак је, изгледа, после доброг ручка био уморан, па је ишао право и остављао дубок траг за собом. Али, на средини велике гомиле снега траг се најједном прекидао. Саму сре-

ПРЕПРЕДЕНИ БАЛАК ПРЕСКОЧИО ЈЕ ЈАМУ А СВОМ ГОНИОЦУ ОСТАВИО ДА ОН У ЊУ УПАДНЕ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

вотиња сребрнастосиве длаке и ојајних златастих очију. Шејн га је задивљено гледао, готово отворених уста.

Балак је посматрао своју жртву, а онда за тренутак седе на задње шапе као да би желео да боље осмотри човека.

Победио си, Балак — рече гласно Шејн. — Ја ћу, као што видиш, ускоро умрети. Можда бих још могао и да те убијем, али немам више воље.

Балак зевну, облизну се, а затим се диже и лагано поче да се приближава траперу упадајући до груди у снег. Шејн је већ јасно видео његове очи, чељуст, снажне зубе. Зар је толико крволочан. Шејн испружи руку у којој је држао пушку, а Балак на то дохвати кожни ремен од пушке и повуче зубима. У опустелој шуми одјекну пуцањ карабина који је опалио сам од себе. Вук одскочи нагло и побеже у шуму.

Не мање уплашен био је и сам трапер, али страх је нестао оног часа кад је покушао да повуче руку: ремен карабина био је запео за нешто чврсто! Немогуће! Не верујући очима Шејн поче полако да привлачи ремен који се био зака-

чио за корење неког дрвета који раније није ни приметио. То га врати у стварност и он држећи се за жиле корена поче да се извлачи из дубоког снега сантиметар по сантиметар.

х х х

Колико је то мучно пењање трепало није ни сам знао. Одједном је осетио чврсто тло под ногама. Измучен од умора и преживљеног страха пао је на снег. Ако сад вук наиђе, он неће имати снаге да се бори. Кад је мало дошао себи, подигао је главу и осмотрио околицу: на ивици шуме видео је вука. Заклопио је очи које су га пекле, а кад је најзад смогао снаге да устане и крене, вука више нигде није било.

Вратио се у долину, али ником није причао о овом случају. Бојао се подсмеха а сматрао је да све што се одиграло треба да остане тајна између њих двојице. Више није трагао за Балаком, а убрзо затим дрске пљачке су престале: сиви вук се преселио на север где је почео да прави чуда на ужас тамошњих ловаца. У долину Вако Шејна вратио се мир.

С. М.

КЛОПКА ЗА ШЕЈНА

бар две би нашли празне, са мало остатака крзна или крви. Ретко је ко успео да га види, а нико није знао да ли своју жртву прождире ту, или односи у јазбину младунцима.

Вако Шејн је већ дуже време водио прави рат са Балаком. Он га је први и тако назвао. Дрском непознатом вуку, заклетом непријатељу дао је име свог пса који је настрадао у једном лову. Што је дуже гонио Балака, Шејн се све више дивио његовом лукавству: никад није пролазио истом стазом. Ако би се једном приближио клопци, враћао се обавезно другом. Имао је још хиљаду других начина да изипра ловце, све бољи од бољег.

Али, овога пута, Балак се одао. У свежем снегу видео се траг вучјих шапа. Мали израштај који је Балак имао на задњој шапи јасно се оцртавао у снегу.

НА ТРАГУ

— Прошао је пре два часа, нема више — мрмљао је Шејн процењујући време које је прошло од Балаковог проласка. — Сит је, јер крвави трагови крај последње опљачкане клопке то јасно показују. Сад после доброг јела иде мало да „прежива“ и дрема. То ће вероватно учинити доле на овом шумовитом брежуљку који се налази на планинској косини. Такав терен вукови воле јер има пуно заклона.

Најпре морам обићи цео брежуљак — размишљао је Шејн — и

дину вук као да је прескочио и скотрљао се на другу страну. Даље се опет видео траг.

Шејн је почео да се нервира што му се ретко догађало. Шта је то сад са траговима, час их има, час нема. У недоумици је остао неколико тренутака а онда тешким корацима пође даље према средини снежне гомиле. Најједном, осети како губи тле под ногама.

ПРЕВАРЕН

Шејна проби хладан зној. Сувише добро је знао шта значи овакав сипкав и сув снег, тако сличан пустињском песку. Раширених руку, стежући и даље свој карабин који му је сад постао непотребан, он очајнички покуша да се ухвати за нешто, али узалуд. Његов телешапи ће тек у пролеће кад се снег отопи. Какав глуп крај? Допустио је оном лукавом Балаку да га навуче на стару клопку за вукове која је одозго била прекривена грањем а снег је завејао и учинио је невидљивом. Препредени вук сам је прескочио јаму а свом гониоцу оставио да у њу упадне.

Снег му је већ дошао до груди, стежући га као оклоп. Знао је да је узалудно борити се и да би копчање само убрзало пропадање. Последњи пут бацио је поглед око себе.

Одједном, на ивици јаме указа се вук.

Била је то крупна, снажна жи-

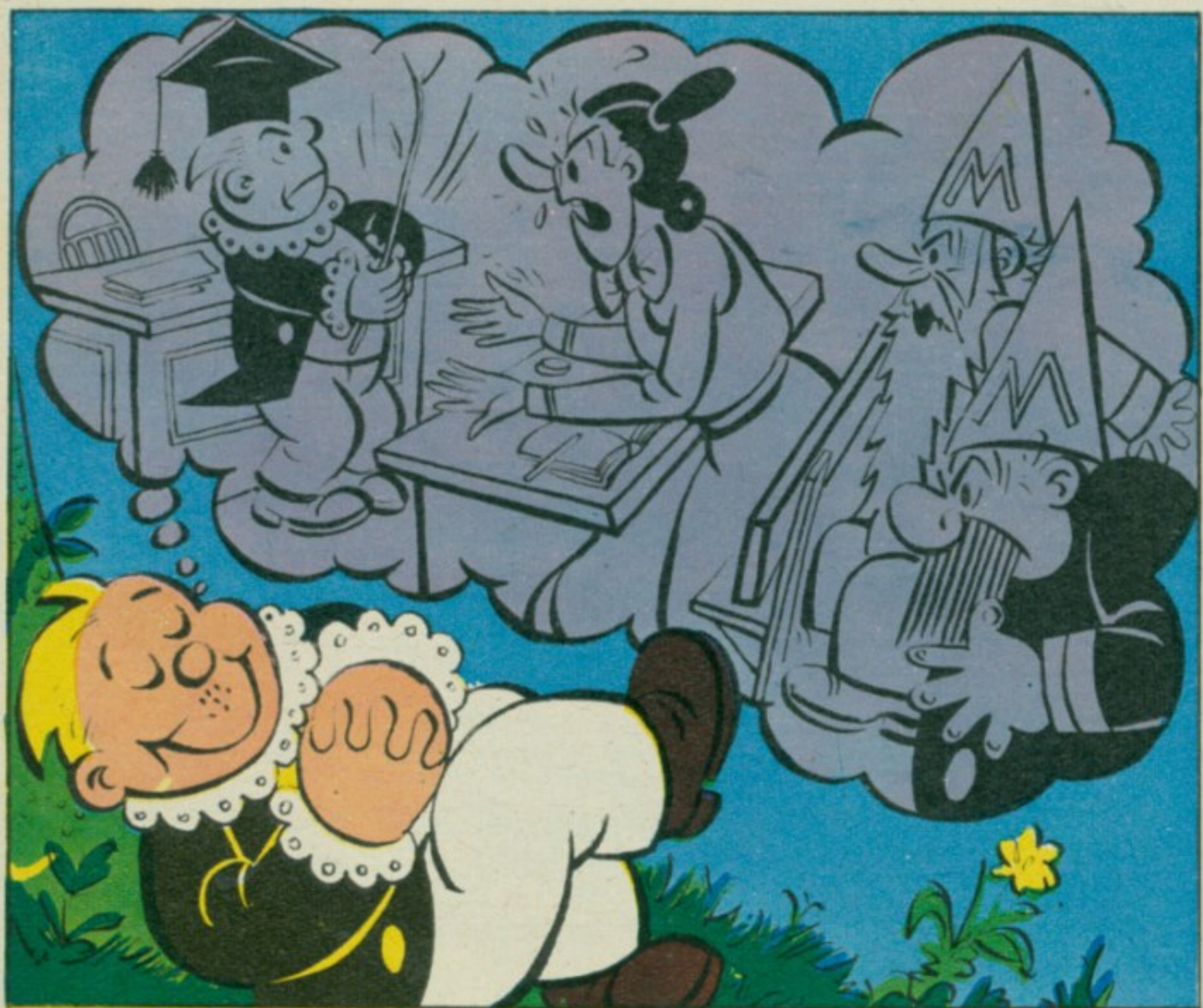
ЈА У ШКОЛУ ИДЕМ...

Еве до пре отприлике 100 година деца нису морала да иду чак ни у основну школу. И не само то: да би неко постао ђак требало је да има добростојеће родитеље који су могли да плате за његово школовање. А онда су једна европска земља за другом почеле да доносе закон о обавезном основном школовању. Код нас је, на пример, у Црној Гори такав закон донесен 1878, у Србији 1882 а у Енглеској само осам година раније: 1870. Школовање је постало не само обавезно већ и бесплатно, а основна школа приступачна свој деци.

За те прве обавезне школе нису постајале посебне, специјалне зграде као данас. У обичну зграду, или чак једну одају у некој кући, учитељ би унео клупе (скамије како се некад давно говорило код нас) за ђаке, сто и столицу за себе и таблу на ногарима. Учитељ се није могао замислити без штапа, њиме се служио да нешто покаже на табли или мапи а и да испраши немирне ђаке или им удари пацке. За незналице и непослушне постојала је и казна издвајања у магарећу клупу а у неким земљама и стављање „магареће“ капе.

Ђаци су писали на таблицама, кредом или крижуљом, јер је то било јефтиније од писања у свескама: исписана таблица лако се обрише мокром крпом или сунђером.

У основним школама од пре сто година ђаци су учили да читају и пишу, четири основне рачунске радње и нешто мало из историје и географије. И то је било све. Већина деце прекидала је школовање у 13. или 14. години да би отишли на занат или потражили било какав посао. Само су деца богатих родитеља могла да иду у средње школе и на универзитет.

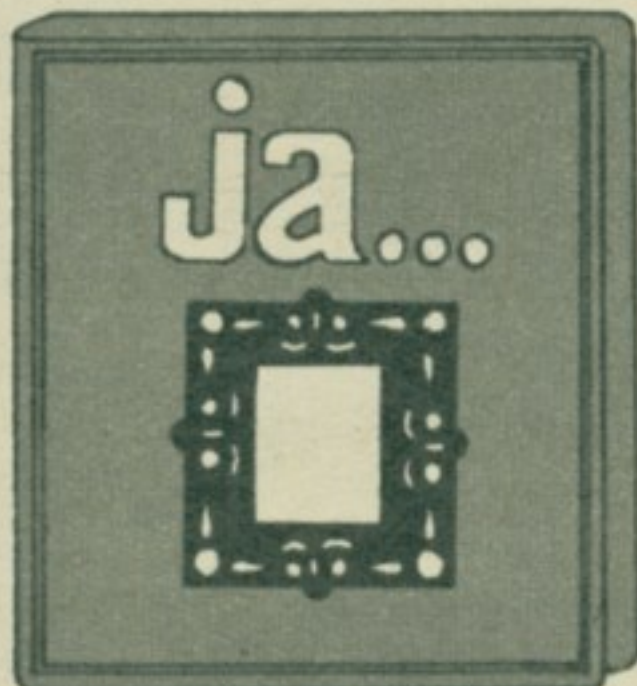

ДЕВОЈЧИЦЕ
И ДЕЧАЦИ - БАЦИ ПРВАЦИ!
ВРЕМЕ ЈЕ ДА НАБАВИТЕ ВЕЧИТИ
ДНЕВНИК И СПОМЕНАР

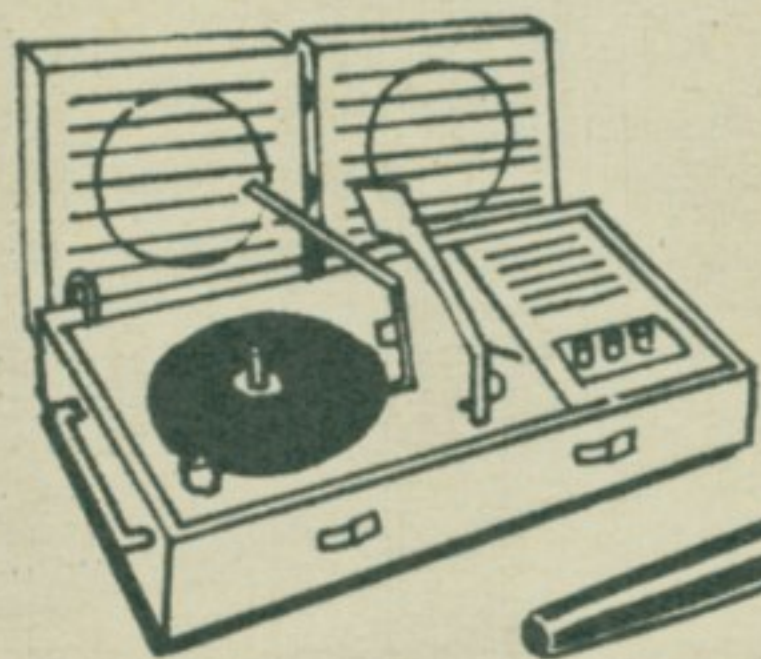
„Ја“

ЗА 25,50 УМЕСТО 30,00 ДИН!

1. Албум за фотографије, лични дневник, споменар — књига која се зове „ЈА...“ необична је књига у коју ћете, децо, уз помоћ старијих, а касније и сами стављати своје цртеже и фотографије и бележити најлепше доживљаје предшколског доба до осмог разреда осмогдишње школе.
2. Књига „ЈА...“ садржи оригиналне песме и стихове, уз богате вишебојне илустрације, а највише простора остављено је за фотографије ваших најдражих и најзначајнијих догађаја.
3. Књига је штампана тако да ће трајати вечито.
4. „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“ омогућује читаоцима „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ да купе књигу „ЈА...“ по цени од 25,50 уместо 30,00 динара (како се она продаје у књижарама).

Ко купи књигу „ЈА...“ наруџбеницом из ЗАБАВНИКА учествује у извлачењу награда:

4 НАГРАДЕ
2 грамофона

1 Комплетна школска лектира од I до VIII разреда и 1 комплет гарнитуре „Монблан“ пера.

„САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“
11001 Београд, Кнез Михаилава 6/V

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим наручујем књигу „ЈА“ по цени од 25,50 дин.
Књигу ћу платити поштару кад ми је донесе (поузећем).

(Име и презиме наручиоца)

(Пошт. број, место, улица и број)

Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи: „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“, 11001 Београд, Кнез Михаилава 6/V, поштански фах 479.

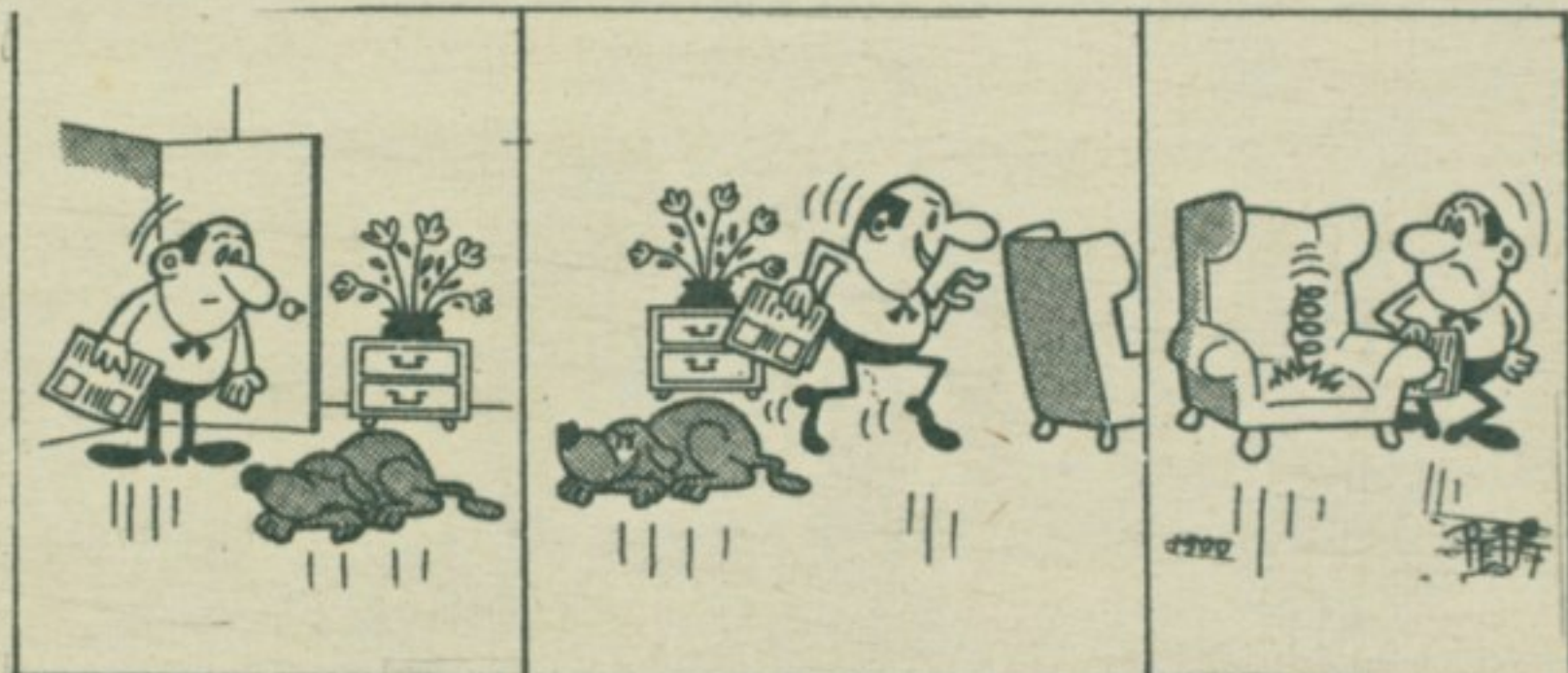
7
дана
увек
с вама

**ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА**

На свету нема ситих
очију
(Персијска пословица)

хумор

БЕЗ РЕЧИ

— Баш је удобно код вас у кући, госпођо Петровић!

— То што чујете је жаба
коју сам јутрос уловио!

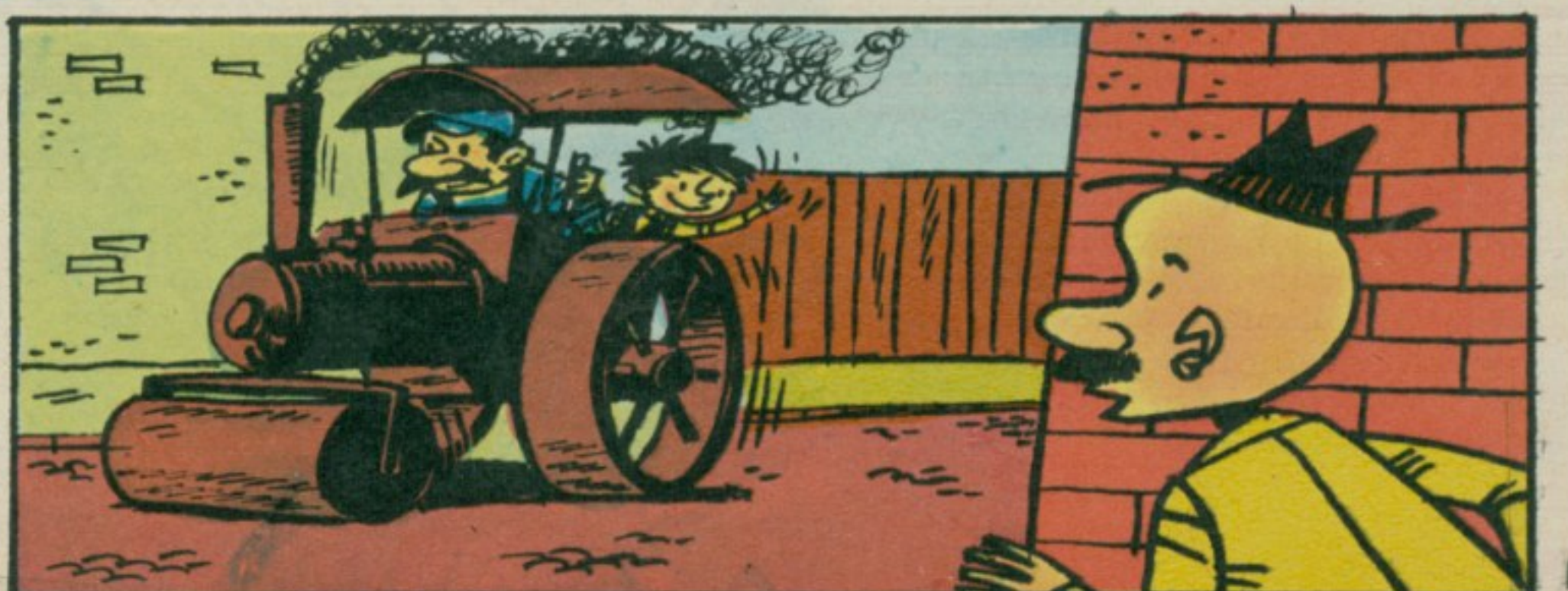
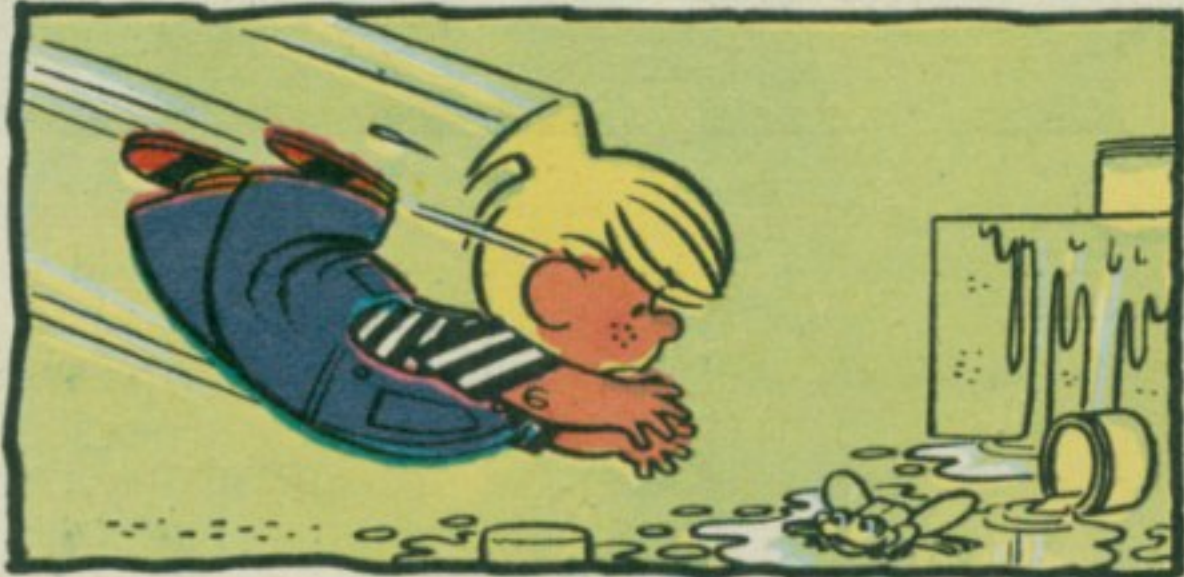

БЕЗ РЕЧИ

— Не брините, госпођо, ваш мали има одличне зубе!

МАРГАРЕТИНА ШКОЛА

АЈНШТАЈН ЈЕ У ПРАВУ

ГРЕЈ И ТЕЈЛОР ОДЛИЧНО СУ СЕ ПОСЛУЖИЛИ СВОЈИМ РЕВОЛВЕРИМА АЛИ КЕМБЕЛ НИЈЕ ИМАО СРЕЋЕ. ТАКО ЈЕ БАР ИЗГЛЕДАЛО

Дон Тејлор и Фред Кембел се дели су у библиотеци свог професора Вивијена Греја. Њих двојица били су му асистенти и управо су завршили поређање неколико листова густо исписаних формула са тек отиснутим штампарским шифовима. Није било много грешака, па су могли мало да прохаскају.

— Све нешто размишљам о могућностима оне теорије — рече Дон.

— Свака част покојном професору Ајнштајну — одговори Кембел. Ако је то могуће и тачно, онда... онда ћемо моћи да ступимо у контакт... али не, то је исувише фантастично.

— Зашто, ствар је строго научна — рече Тејлор, узне једну жваку и понуди Кембела јер се у библиотеци није смело пушити.

— Узмимо да је све то и тачно, али како ћеш моћи све то да провериш и, што је још теже, откуд ћеш знати куда да кренеш да би то потврдио или се, пак, уверио да је идеја бесмислена!

— Слушај, Фреде, ево како ја то мислим. На основу теорије професора Ајнштајна може се једноставним резонавањем закључити и ово: енергија је неуништива као и материја, она само мења облик. Дакле, као што ти је познато још из школе. Земља заједно са осталим планетама Сунчевог система и самим Сунцем не мирује у простору. Цео тај скуп небеских тела, креће се кроз свемир. Сад, пази! Рачуницом која није тако тешка може се доћи до података где су се налазили Земља и Сунце, на пример, пре 500 година. Да не идемо даље. Пошто је сада 1953. тачно пре 500 година Цариград је пао у руке турских освајача које је предводио султан Мехмед Освајач.

— Тачно, било је то 1453. И шта онда? — упита Фред.

— Кад професор усаврши свој пројект, ћаци ће моћи да праве групе екскурзије у прошлост и на лицу места уче историју. Присуствоваће Наполеоновој победи код Пирамида, Нелзоновој поморској битки код Абукира, упаду Хуна у Европу, Ханибаловом преласку преко Алпа...

Пад Цариграда

— То би било занимљиво — сложи се Фред — али верујем да се тако нешто још дуго неће остварити.

— Слушај, Фреде, прочитај ово и потпиши. Ако пристајеш, доживећеш дивну авантуру. Само, ником ни речи! Професор и ја идемо, али нам је потребан и трећи. Одмах сам рекао професору Греју да би ти био најбољи кандидат.

— Шта сте решили да видите? — Па, тај пад Цариграда, на пример.

— Зар нисте нашли ништа питомије? — уплашено упита Фред.

— Кажем ти, све је обезбеђено. Па ми желимо да се вратимо на траг и објавимо све о нашем подухвату. Греј, ти и ја ћемо бити први људи који су се отиснули у васиону и још, на ту даљину и у прошлости стару пет векова! Пристајеш ли да кренеш са нама?

— Па кад ти и професор каже...

— Наш лет се ближи крају — осмехну се професор Греј. — Реци, Фреде, шта ти није јасно?

— Ви сте, мистер Греј, успели да одредите место у простору где се Земља налазила на путању пре пет столећа. То је математика. Али шта мислите да ћете наши тамо, на том месту?

Ништа не разумем

— То је врло једноставно — одговори професор — али, ма колико се објашњавало, ланци то не схватају. То никако не може да им уђе у главу. Покушај ти, Доне, ти си ствар сасвим схватио.

— На свим местима Земљине путање — важно поче Тејлор — налази се Земља каква је била у одређеном тренутку. Тачно таква.

— Нећете ваљда да тврдите да уместо једне Земљине кугле постоје читави низови, ћердан Земљиних лопти?

— Управо тако — одговори професор Греј — као што је на фотографској плочи или филмској траци записан догађај у простору и времену, тако је и овде случај. На свакој таквој Земљи налазе се људи, животиње и биљни свет из тог тренутка.

— Зар и сада после 500 година? — упита Фред.

— Зашто да не?! Шта је за њих 500 година? — објасни Тејлор. — Тај тренутак није секунда, он је свакако већи, обухвата одређен циклус.

— Господине професоре, и ти Доне, морам да признам да ништа не разумем, баш ништа — вајкао се Фред. — То је за мене сувише запетљано.

— Ниси ти једини — благо му рече професор. — Али, ево нас, пристајемо! Погледајте, не само да сам добро оценио положај Земље на њеној васионској путањи и епоху већ и географску ширину и дужину. Ено, оно је Босфор, а оно Златни рог. Оне куполе тамо су Света Софија, а оно, е то је царски двор. Чујете ли потмулу грмљавину?

— Је ли то неко бомбардовање — уплашено упита Фред.

— Да, али не у стилу XX века — одговори Дон који је нетренице по сматрао приказ кроз доглед. То велики топови Мехмеда Освајача упорно засипају градске зидине.

— Није још Освајач — поправи га професор.

— Тачно, тачно — признаде Дон — али ускоро ће постати. Који је датум, господине професоре?

— 27. мај. Ако се не варам, за два дана ће све бити готово — одговори Греј. — Међутим, требало би да се искрцамо, па да видимо читав догађај изблиза. Шта је, Фреде?

— Господине професоре, да ово није привиђење? Јесу ли то живи људи, је ли ово стварни Цариград и да ли ова грмљавина топова долази од стварних топова?

— Тачно тако Фреде — одговори Дон Тејлор.

— Онда је крајње опасно да излазимо. Неко залутало топовско ћуле може да нас разнесе.

— Да, али ми нећемо отићи у освојени град, овај хтео сам рећи опкољени — узвикну Тејлор. — Ми ћемо ући у њега заједно с турским трупама. Гледаћемо да нас ништа не погоди.

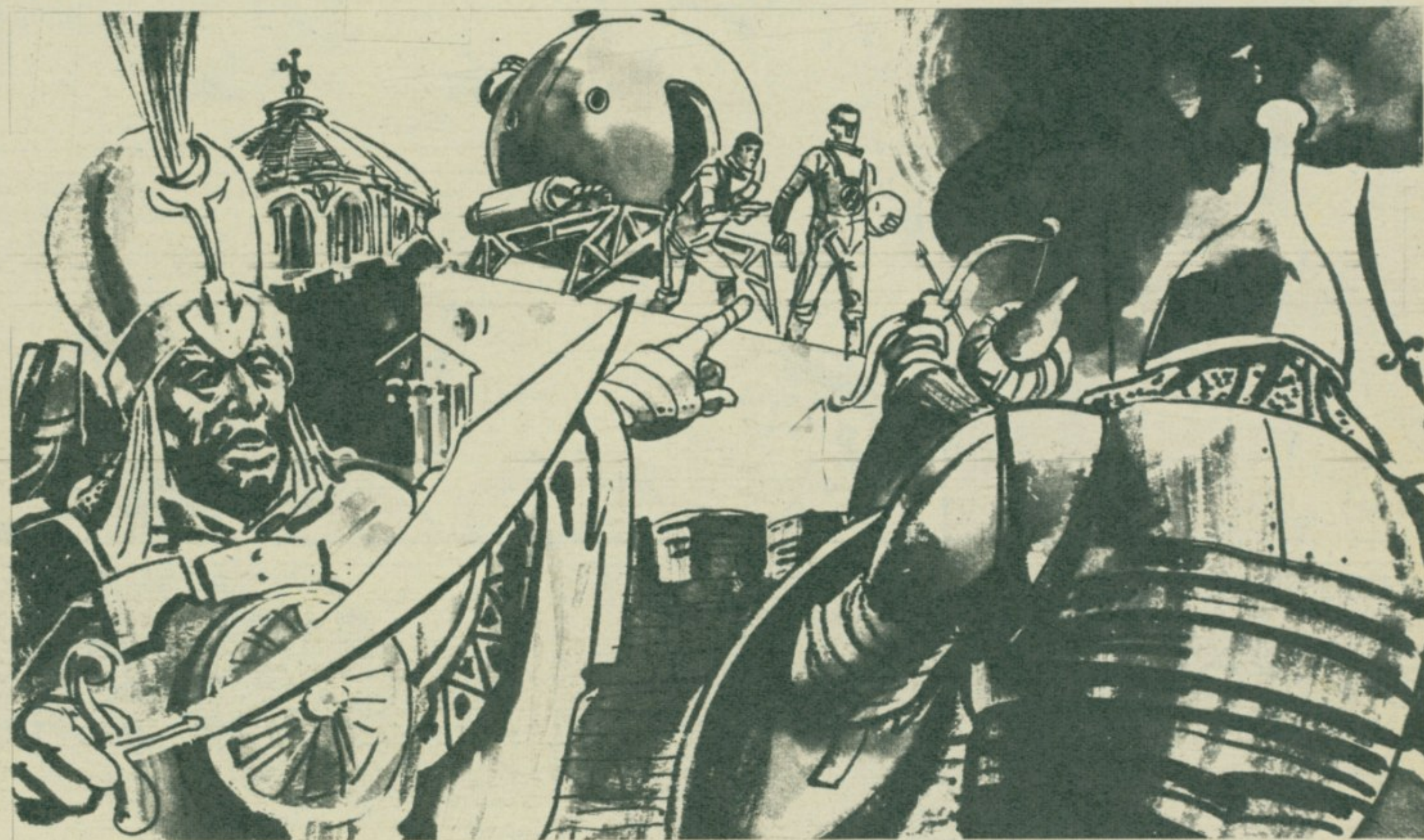
Незгодан сапутник

— Јесте ли измислили начин да будемо невидљиви? — забринуту упита Фред професора?

— Зар је то потребно? — изненадише се професор и Дон.

— Па, личимо ли вам ми на Турке османлије? — рече Фред цвокућући зубима. — Нас ће Турци хватити, па ће нас или набити на колац или везати коњима за репове, или нешто још страшније. Осим тога, мени је било лепше у Оксфорду, у нашој библиотеци, или у шетњи са мојом вереницом Мери него овде где се осећа барут и пролива крв.

— Ти си баш незгодан сапутник

Господар мамута

— рече Греј — ми тријумфујемо, јер видимо да су наше претпоставке у реду и да је професор Ајнштајн био у праву, а ти зубима изводиш музику и богорадиш о својој вереници и прашњавим књигама у Оксфорду.

— Стварно, Фреде — настави Тејлор — обрнуо си нас много мада нико то није видео. Научници са твојом храброшћу не би били у стању да открију ни тројно правило...

Фред се уозбиљи. Заиста, испао је кукавица. Зато, прибавиши се рече:

— Када излазимо? Имате ли какво оружје?

— Е, тако је већ боље. А оружје нам вероватно неће бити потребно — одговори му професор. — Ипак, ма колико смешно било, спремно сам вама и себи ове велике револвере. Ево, свакоме по један. Напуњени су.

Јуриш јаничара

Пошто су свој временлов подесили на 29. мај 1453. године три путника у простору и времену су пажљиво посматрали кроз прозорчиће на летелици приказ који им се показао у пуном сјају дивног мајског јутра. Био је крваво свиреп као што су то обично прикази великих битка и опсада који се на крају претварају у славну историју.

Греј, Тејлор и Кембел, са своја три револвера, нашли су се пред Блахернејском палатом, царским двором у Цариграду. Битка, односно покољ примицао се крају, Турци су под султановом командом јуришали као незадрживо море.

Изненада, један везир показа на три човека који су мислили да су одлично изабрали место за осматрачницу: свој временлов зауставили су на крову Блахернејске палате. Везир је случајно тако стајао да их је могао опазити. Султан даде знак. Маса јаничара јурну ка месту где су се посетиоци из будућности налазили. Они су мудро одмах почели да узмичу. Греј и Тејлор су се одлично послужили својим револверима али малерозни Кембел имао је незгоду са својим оружјем. Пошто је испалио два метка, остали су се заглавили. Он баца гломазни револвер у главу првом јаничару који је налетео и почео да бежи. Али, убрзо се саплео и јаничари су га опколили. Један од њихових вођа даде знак да га воде султану.

Греј и Тејлор се погледаше. Кембел је био у безизлазном положају и они не могу да га спасу јер би се убрзо нашли у сличном а можда и још порем сосу.

Њих двојица су се вратили у 1953. годину. Били су радосни што је професор Ајнштајн био у праву, а тужни што је Кембел остао у турском ропству одељеним од њих временском и просторном баријером од 5 векова.

* * *

Тако је завршено прво свемирско путовање у историји човечанства, осам година пре него што се човек у ракети вино у космос. Греј и Тејлор ипак нису обелоданили своје путовање јер је тако било сигурније. А што се тиче Кембела, пронела се вест да су га агенти неке тајне организације увукли у свој круг и касније ликвидирали.

Нису имали појма да је Кембел постао везир на двору Мехмеда Освајача, убрзо после пада Цариграда у турске руке, 29. маја 1453. године.

ПЛОЧА ЗА ВАС

МЕЛАНИ

Популарна енглеска певачица Мелани стекла је и код нас обожаваоце. На њеној новој плочи су две композиције. Прва је „ЛЕЗИ ДОЛЕ“,

а друга већ стара али некада веома популарна — „ПРАШЊАВИ УТОРАК“. У другом аранжману и интерпретацији Мелани изгледа сасвим „ново“. Цена плоче је 9,30 дин.

ВОЛИ МЕ

Трећа награда на „Сплиту 71“ припала је композицији Алфија Кабиља „ВОЛИ МЕ, ВОЛИ МЕ“ која је у Терезином извођењу постала

хит. Посебна вредност ове плоче је на другој страни: „СВА СРЦА ОВОГ СВИЈЕТА“ — која је композиторски првенац Терезе Кесовије. Плочу је издао „Југотон“, цена је 9,30 дин.

3+333

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

Ливац Гвозден Рудић не мора да путује до Сахаре да би осетио пустињске врућине и јаре: он сваког дана на температури од 40° Ц док му ватра у лице бије, делове за пећи лије. Одговорите: да ли се Енергоинвестова трајножарећа пећ КРЕКА WESO израђује од ливеног жељеза?

ENERGOINVEST

Тачан одговор напиши на дописницу, исеци и залепи број задатка. На полећини дописнице испиши своје име и тачну адресу и пошаљи на: **ЕНЕРГОИНВЕСТ** — за квиз — 71001 Сарајево.

ENERGOINVEST ★ ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

Савремено обликоване специјалне трајно жареће пећи, које **ЕНЕРГОИНВЕСТ** производи под називом „КРЕКА WESO“, представљају врхунски уређај за загревање просторија. Једном наложене не морају се гасити месецима. Равномерно загревају читав стан, а топлина се појачава или смањује једноставним окретањем дугмета за регулацију. Израђене су од најквалитетнијих материјала, лако се чисте и штеде гориво. Идеална пећ за свако домаћинство — **ЕНЕРГОИНВЕСТОВА „КРЕКА WESO“ ПЕЋ**.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОДГОВОРА, НА КРАЈУ ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУТОВАЊЕ ЗА МЕКСИКО, ЗАМБИЈУ И ДИЗНИЛЕНД (САД) КАО И 333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак, гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК **ЕНЕРГОИНВЕСТА** на телевизији сваког понедељка у 19 часова.

ENERGOINVEST

ЗАДАТАК
38

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Волим музику и књижевност, а хоби ми је сакупљање разгледница. Молим уз писмо фотографију. Миланка Стојанић, Ослобођење 16, 31210 Пожега.

Имам 12. година. Желео бих се дописивати са младима из целе наше земље. Навијам за „Хајдук“. Скупљам значке и марке. Свирам хармонику. Мирослав Ређановић, Ђ. Ђаковића 9, 56270 Жупања.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама. Идем у V разред основне школе. Скупљам разгледнице, „Винету“ сличице и салвете. Волим спорт а највише пливање. Радослава Зоре, Дел Конте 6, Мали Лошњ.

Желимо да се дописујемо са девојкама широм наше земље. Имамо по 16 година. Александар Бојовић, Гојко Браћ, Триво Бањац, Драгољуб Павићевић, Милош Веселиновић, Зоран Симањкић, Миленко Милетић и Станко Вујић, П/1 СПУП-а, 21208 Сремска Каменица.

Имам 12 година и жељела бих се дописивати са друговима и другарицама из Југославије. Скупљам сличице „животињско царство“ и салвете. Инес Мештровић, Мегдан 39, 58231 Клис код Сплита.

Желео бих се дописивати са читаоцима „Политикиног забавника“. Имам 15 година. Волим забавну музику, Много читам и пишем. Одличан сам ученик. Навијам за „Црвену звезду“. Драган Петровић, Цапарић, 15324 Врпоље.

Имам 13 година. Жељела бих да се дописујем са децацима и девојчицама широм наше земље. Идем у VII разред. Хоби ми је: читање бајки и сликовница и сакупљање салвета. Навијам за „Партизан“. Волим цртане филмове а од пјевача највише Терезу и Микија. Учим француски језик. Азра Резо, Петра Драпшина 8а, 79000 Мостар.

Желим да се дописујем с девојчицама и децацима из Југославије. Имам 11 година. Навијам за „Партизан“. Скупљам слике фудбалера. Атила Ђолаи, Цара Лазара 22, 24000 Суботица.

Имам 17 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Скупљам разгледнице и радо бих се мењао. Волим народну музику, те скупљам плоче. Јагош Росић, Угоститељска школа, 81340 Херцег-Нови.

Желим да се дописујем и мењам разгледнице филмских глумаца. Дописивање на немачком језику. Ireneusz Kuziola, Nowa Sol, Dzierzynskiego 1/8, Polska.

Имам 13 година. Желим да се дописујем с друговима и другарицама широм наше земље. Волим спорт и бит музику. Сенад Муникоза, Пролетерских бригада 3, 79240 Јабланица н/Н.

* УКРШЋЕНЕ РЕЧИ *

Водоравно: 1) струјање ваздуха; 5) подручје, област; 6) спев; 8) драма Мирослава Крлеже; 10) немачки предлог; 12) врста иловаче; 13) станица највећег полуострва на свету; 15) два слова; 16) смер; 17) шанац; 19) женско име; 20) енглески

филмски редитељ (Керол); 22) река у Индији; 23) гипс; 25) речна риба; 27) рудник живе у Истри; 28) аутомобилска ознака за Пећ; 29) старогипатски писац; 30) друм; 31) упитна речца; 32) дворања; 33) аутомобилска ознака за Куманово; 35) алкохолно пиће; 36) сигнална направа.

Усправно: 1) неопходно пиће; 2) град у Сицилији; 3) показна замена; 4) музичка нота; 5) ратар; 7) наш композитор и диригент (Борис); 8) музеј у Паризу; 9) италијански фудбалски репрезентативац; 11) град у Француској; 13) уметност (лат.); 14) предујам; 18) речна животиња из породице куна; 21) наша река; 23) назив за Земљину кору претежно састављену од силицијума и алуминијума; 24) света (турц.); 26) циљ; 30) аргентински шаховски велемајстор; 32) мушко дете; 34) предлог; 35) домаћа животиња.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) уво; 4) Крф; 7) Стром боли; 10) крт; 11) газ; 12) ЕИ; 13) шта; 15) УБ; 16) члан; 18) Гете; 20) ока; 21) ата; 22) олива; а; 25) Аса; з; 27) она; т; 29) мак; 31) хармоника; 34) ан; 35) Ика; 36) рт; 37) јато; 39) репа; 41) оса; 42) пар.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владислав Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

ИСКУСТВО

Мала порука свима који имају брадавице!

Ако имате брадавице по рукама, ногама или ма где по телу можете их лако излечити сами:

Место где се брадавица налази оперите млаком водом и сапуном. Чим се опрано место осуши, исеците режањ црног лука, истуцајте га тучком да из њега изађе сок. Тим соком из црног лука намажите брадавице и за 20 дана ће брадавица нестати.

То је сигуран народни лек, безболан и сваком доступан. У првих 10 дана видећете да брадавица побели и постепено ишчезава. Само уредно мажите соком црног лука више пута на дан. Ја сам себи и својој деци излечио 20 брадавица по рукама на овај начин.

Борђе Петковић, наставник, Подујево 38240, 29. новембра 39а

БИЛА ЈЕ ДОБРА ПРЕМА МЕНИ

Поштована редакцијо, пишем ти у нади да ћеш ми помоћи да пронађем тета Радославу из Новог Сада. Године 1964. заједно смо лежале у новосадској болници на ортопедском одељењу. Ја сам тада имала 9 година. Оперисали су ми оба колена, а њој само једно. Она је била јако добра према мени! Кад је добила отпусницу ја сам плакала. За мој рођендан купила ми је

На слици лево је тета Радослава а ово сам ја кад сам имала 9 година

лепе поклоне. Јако сам се обрадовала што ме није заборавила. Напустила сам и ја болницу и ми смо се дописивале. У једном писму ми је јавила да ће се одселити, али ми није послала своју нову адресу. Тако је престало наше пријатељство и дописивање.

О тета Радослави знам да је имала

два сина, млађи се звао Синиша. Тета Радослава, ако ово прочитате, јавите ми се на адресу: Марика Санто, Суботица, В, Гортана 9.

ТРАЖИ СУНЦЕ

Драги Забавнице, молим те да ми одговориш како се гаји цвеће Сансевијера и постоји ли какав специјалан начин за то? Ф. Стефанова, Кеј младинска 26, 92000 Штти.

Сансевијера (Сансевера или Сансевијерија) је биљка сочних листова, пореклом из тропских делова Азије и Африке. Треба је стално држати на сунцу да би листови добили интензивну боју. Заливање веома умерено, нарочито пазити да вода не доспе између листова јер то може да изазове труљење. Размножава се дељењем подземног стабла. Највише јој одговара обична баштенска земља помешана са песком. Добро је додати и неколико комада ђумура који упија сувишну влагу.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

РЕШЕЊЕ ЗАГОНЕТКЕ

ПТИЧИЦА ЈЕ ОДЛЕТЕЛА

Ако упоредимо време на црквеном сату на првој и петог слици видећемо да је инспектор Окац провео скоро читав час у претраживању градилишта. На истим сликама види се да његов помоћник Ушић има на обема цео сладолед. Пошто знамо да је тога дана била велика врућина јасно је да Ушић није послушао наређење свог шефа и да је у међувремену нишао да купи други сладолед. Према томе, лопов је за то време могао не сметано да изађе из градилишта, и побегне.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП ТИМ ТАЈЛЕР

ШАРЕНА СТАЗА

